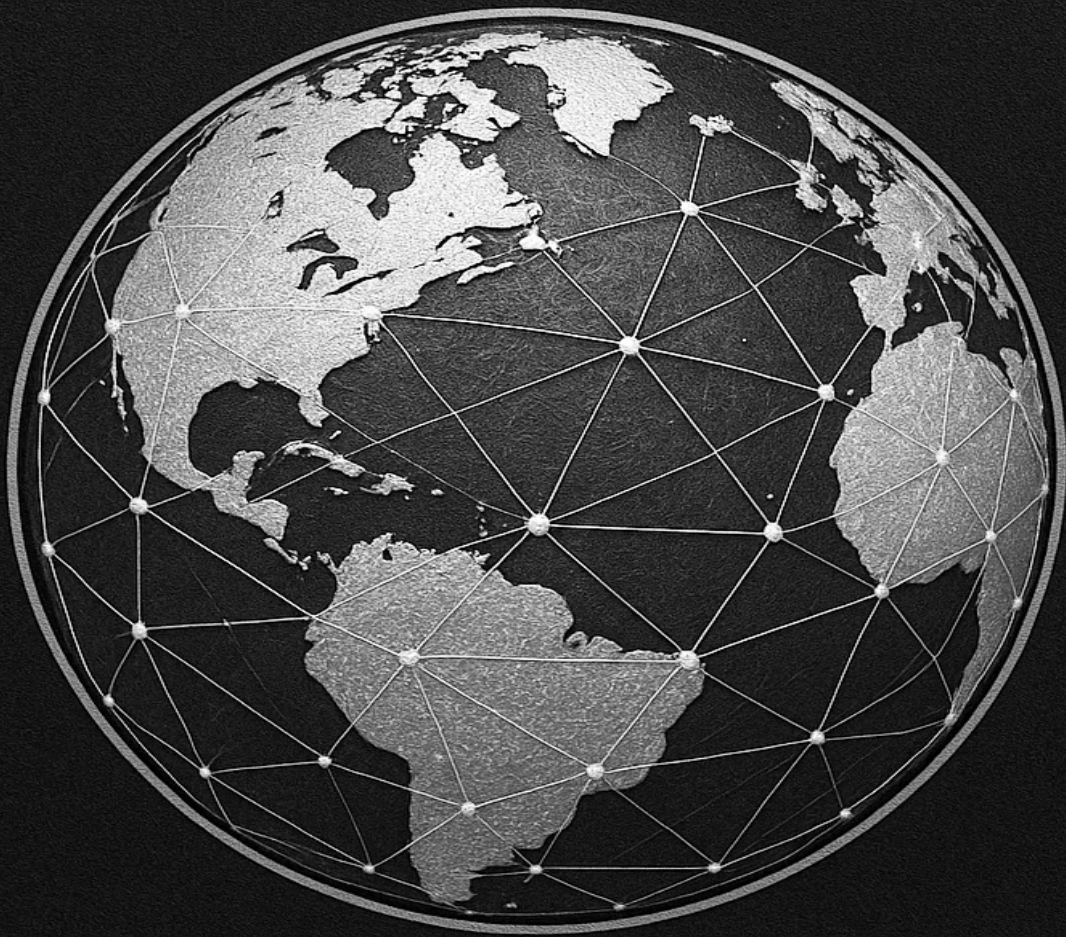

WORLD SOLD

WORLD SUCCESSION DEED

by the Advocate

VILÁG ELADVA

World Succession Deed 1409/98

Szerződés a globális államutódlásról

1400/98

Staatensukzessionsurkunde

A nemzetközi szerződés

**ami eladta a
világot!**

-++-

Visszafordíthatatlan jogi valóság!

az Advocat
2025

Tartalomjegyzék:

1. BEVEZETÉS: 9

A függöny egy új korszakra emelkedik .9

1.1. A 1400/98-as világutódlási okirat – Paradigmaváltás a globális jogrendszerben..... 9 Jogi elmélyülés: 11

A szuverenitás változó természete.11

1.2. A megváltoztathatatlan alapfeltevés: 12

A világ eladása és a vevő szingularitása .12

A „Vásárló” központi szerepe: Az új szuverenitás megszemélyesítése.13

Miért nem változtatható meg ez az előfeltétel: 14

Az új rendszer logikája .14

1.3. Phoenix állam: .15

Új alapítvány és globális terjeszkedés az 1400/98-as világutódlási okiraton keresztül..... 15 A. Az új alapítvány:

Területen kívüli alapon új állam jön létre {v1.15

B. A tiszta lap elve (Tabula Rasa) az Új Alapítvány kontextusában .16

C. Következmények: 17

A klasszikus nemzetközi jog és a globális szuverenitás vége {v1.17

1.4. Kulcs a világhoz: .18

Hogyan határozta meg újra a Turenne-i laktanya a globális rendet az 1400/98-as világöröklési okirat révén.18

A. A különleges lehetőség: 18

Egy terület, több szereplő, hálózati infrastruktúra {v1.18

B. A fejlődési helyzet és következményei (részletek az okirattól) .19 C. A területi terjeszkedés dominóhatása és a szerződéses láncok szerepe (rövid magyarázat) .20

FEJEZET ^R₁

22

2. A GLOBÁLIS TERÜLETI TERJESZTÉS DOMINÓHATÁSA .22

2.1. A mechanizmus részletes magyarázata: 22

A tulajdontól a világuralomig .22

C. „feladatok”.24

D. "összetevők".24

E. „különösen a belső és külső fejlődés”.24

A csatlakozásról a hálózatra való átmenet jogi logikája .25

A megállíthatatlan kaszkád: 26

A dominóeffektus lépései 🌊.26

2.2. A hálózat-hálózat és az ország-ország elve:.27

Jogi alapok és előzmények 🏛️📜.27

Az alapelvek meghatározása 📖.27

2. FEJEZET.29

3. SZERZŐDÉSLÁNCOK ÉS HATÁSAIK {v1.29

3.1. SZERZŐDÉSLÁNC A NATO-HOZ (KIEGÉSZÍTŐ OKirat) – HATÁSOK A NATO-RA ÉS AZ EGYESÜLT NEMZETEKRE {v1.29

A "kiegészítő okirat" fogalma a nemzetközi jogban {v1.29

A lánc eredete:.30

A Turenne-laktanya és a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás {v1.30

Az összes NATO-tag kötelező érvényűsége:.31

Kollektivitás és beleegyezés 👥👉.31

3.2. A globális hálózat a Gripben:.32

A távközlési infrastruktúra és az egyetemes szerződés kötelező érvényű a világutódlási okiraton keresztül {v1.32

A. Részleges teljesítmény használat során:.32

Minden megerősítési felhívás 📞✅.32

B. A szerződéses lánc:.34

Meglévő megállapodások értelmében (közvetett) részes felek 📜🔗👥.34

A NATO-szerződések átalakítása részletesen 🛡️🔄.35

3.3. A megszállási jogtól a világszuverenitásig:.36

A NATO különleges jogainak globális átalakítása a világutódlási okirat által

1400 98 / ➡.36

A. A metamorfózis:.36

A megszállási törvénytől a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodásig 🐛🦋.36

B. A Turenne-laktanya (a terület), mint ezen NTS különleges jogok birtokosa {v1.37

C. Globális terjeszkedés a világöröklési okiraton keresztül 1400/98 🌐📈.37

Az Egyesült Nemzetek Szervezetére gyakorolt hatások 🇺🇳📊.38

3.4. A globális szövetség:.39

Hogyan rögzíti a NATO-ENSZ kapcsolat általánosan a világutódlási okiratot?

1400 98 / .39

A. A NATO mint végrehajtó szerv és a szerződések kölcsönös elismerése 🛡️👉🇺🇳.40

B. Globális kommunikációs hálózatok: Digitális híd a NATO, az ENSZ és az ITU között 📡🌐....

40 3.5. SZERZŐDÉSLÁNC - ITU – A TELEKOMUNIKÁCIÓS HÁLÓZAT BELSŐ FEJLESZTÉSI RÉSZÉNEK ELADÁSÁN kívül 📡🇺🇳🔗.42

A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU):.42

A világ idegrendszere 🧠🌐.42

A hálózat értékesítése mint kiváltó tényező 📡➡💰.44

Az ITU szerződéses láncának mechanizmusa:.44

Felvétel a csatlakozás helyett {v1.44

Meggyőző elismerés az ITU-n keresztül:.45

Egy kikerülhetetlen hálózat 🌐✅.45

Jogi elmélyülés:.46

A szabványok ereje és az ENSZ szerepe 💡🇪🇺.46

3.6. A NATO ÉS az ENSZ ÖSSZES MEGÁLLAPODÁSÁNAK EGYESÍTÉSE EGY SZERZŐDÉSI KERETBE ÉS AZ ELŐZŐ NEMZETKÖZI JOG VÉGE 📜➡️🌐⚖️🔙.46

A jogi konvergencia és hierarchia elve {v1.47

A klasszikus nemzetközi jog vége:.48

A rendszer módosítása 🔄🏛️.48

Jogi elmélyülés:.49

A „vízszintes” rend összeomlása 📊➡️📈.49

3.7. AZ ÖSSZES NATO- ÉS ENSZ-TAG RÉSZVÉTELÉNEK ÉS A DOMINÓHATÁS ELISMERÉSE {v1.50

3.7.2. Következmény:.51

Automatikus megerősítés –.51

A beleegyezés elkerülhetetlensége 📜➡️✅.51

A. Meggyőző magatartás:.51

A tettek nyelve 🗣️➡️👤.51

B. A kifogás elmulasztása: Elhallgatás, mint beleegyezés (beleegyezés és kihagyás) 😬➡️{v2.53

C. A jogok és kötelességek elválaszthatatlan kapcsolata {v1.54

FEJEZET ^{R3}56

4. A VÁSÁRLÓ VILÁGÍRÁSA ⚖️🌐👑.56

4.1. VILÁGSZERTE – BÍRÁSKÖR:.56

A vevő, mint a legfőbb és egyedüli bírói hatóság 👑👤.56

A joghatósági elvek átalakulása 📜➡️🌐.57

A régi bíróságok sorsa:.58

Az uralkodóktól a küldöttekig 🏛️➡️👤.58

Az állami mentesség megszűnése 🛡️➡️❌.58

4.2. Az utolsó szó:.59

A vevő megkérdőjelezhetetlen világbíráskodása a 1400/{v1 világutódlási okirat szerint.59

A. A „minden jog, kötelesség és alkotóelem” értékesítése szükségszerűen magában foglalja a bírósági eljárást is {v1.....59 B. Landau joghatósága:.60

Ötletes lépés az egyedüli kompetencia megteremtésére {v1.60

C. Az egyetemes hatókör:.61

Nemzeti és nemzetközi jogi bíráskodás egy kézben 🌐👑⚖️.61

4.3. AZ 1400/98-AS VILÁGÖTÖDOLÁSI OKIRAT ÉS A TELJES SZERZŐDÉSLÁNC A NATO-VAL ÉS az ENSZ-szel VONATKOZÓ NEMZETKÖZI JOGI ÍTÉRHÉZET:.62

A kompetencia kizárólagossága 🔑⚖️.62

- A. Az okirat Sui Generis természete 📄✨.62
- B. A feloldhatatlan összeférhetetlenség:.63
- Szisztémás torzítás 🧩⚖️.63
- C. A „felperes csapda”, mint a kizárólagosság bizonyítéka {v1.64
- A kizárólagos joghatóság hatóköre {v1.65

FEJEZET R 4 .66

- 5. FÓKUSZBAN a NATO 🌐🛡️:.66
- Egy szövetség átalakítása.66
- 5.1. A NATO-ra, tagállamaira és szerződéses alapjaira gyakorolt konkrét hatások részletes elemzése {v1.66
- A. Az alapvető változás:.67
- A szuverén államok szövetségétől a szuverén eszközévé 🛡️➡️🔧.67
- B. NATO-partnerségek.67**
- Legal Deep Dive:.68
- A NATO mint a nemzetközi jog alanya.68
- 5.2. Az átállás törvénye az átmenetben:.68
- Az NTS a globális adminisztratív rendelethez.68
- Az elavult feltevés:.69
- "Rendszergazda nemzet" kontra "küldő állam".69
- Az állomásozási törvény és a „tiszta lap” szabály.69
- Az exteritorialitás és az immunitások új megvilágításban.70

5. FEJEZET.71

- 6. AZ EGYESÜLT NEMZETEK FÓKUSZBAN (ENSZ) 🇺🇳:.71
- A Világszervezet átalakulása.71
- 6.1. Az Egyesült Nemzetek Szervezetére, alszervezeteire (például az ITU-ra) és tagállamaira gyakorolt konkrét hatások részletes elemzése.72
- A. A szuverén tagok elvesztése:.72
- Az alap összeomlik.72
- B. Jogi mélymerülés:.73
- Az ENSZ Alapokmánya kontra 1400/98-as okirat.73

FEJEZET R 6 .

74

- 7. KÜLÖNLEGES SEKCIÓS HÁLÓZATOK – TÁVKÖZLÉSI ÉS TÁVKÖZLÉSI JOG 📡:.74
- 7.1. ÁTTEKINTÉS:.74
- A. Globális gerincek (The Backbone):.75

B. A szélessávú hálózatok (The Last Mile):	75
C. Mobilhálózatok (4G/5G/6G):	76
D. Műholdas kommunikáció:	76
E. Távközlési törvény:	76
Az oszthatatlan összekapcsolódás:	77
7.2. A TÁVKÖZLÉSI HÁLÓZAT ÉRTÉKESÍTÉSE A BELSŐ FEJLESZTÉS RÉSZÉÉBEN, DOMINÓHATÁS:	78
7.2.1. Magyarázat, hogy az eladás ... hogyan terjesztette ki a dominóeffektust:	79
7.2.2. A ráutaló szerződéses elismerés meghatározása hálózathasználton keresztül:	80
7.3. HOST NEMZETI TÁMOGATÁSI (HNS) MEGÁLLAPODÁSOK ÉS CIVIL INFRASTRUKTÚRA.....	81
A HNS a hálózat katalizátoraként. Integráció:	82
Példa a TKS Telepostra:	82
NTS/SA Az NTS mint az integráció jogalapja:	83
7.4. KATONAI KOMMUNIKÁCIÓ (NATO, ENSZ, NEMZETKÖZI) ÉS CIVIL INFRASTRUKTÚRA:	83
A katonai kommunikációs autarkia mítosza:	84
Az okirat szerinti függőség következményei:	84
7. FEJEZET:	86
8. TOVÁBBI HÁLÓZATOK ÉS A DOMINÓHATÁS 🔗:	86
8.1. FÖLDGÁZ-HÁLÓZAT (Példa: Saar Ferngas AG):	86
A gázcsatlakozás elve és a Saar Ferngas AG példája:	87
Az európai gázhálózat:	87
Domino Effect a gázhálózaton keresztül:	88
Legal Deep Dive:	88
Energia Charta és EU Energiajog:	88
8.2. A NATO-laktanya FŰTŐÜZEME:	89
8.3. HÁLÓZAT ÉS CSATLAKOZTATÁSOK KÖZHÁLÓZATHOZ:	90
Az európai szinkronhálózat (ENTSO-E):	91
A Domino-effektus az elektromos hálózaton keresztül:	92
8.4. A „FERTŐZÉS” ELVE:	92
A „teljes fejlődés egysége”, mint jogi imperatívusz:	94
9. SZERZŐDÉSES RÉSZVÉTEL 🧑:	95
9.1. A VEVŐ MINT TERMÉSZETES SZEMÉLY:	95
A természetes személy megválasztásának jogi okai:	96
Az egyedüli jogutódlás:	96
9.2. VÁLLALKOZÁSI VÁLLALKOZÁSOK KIZÁRÁSA:	97
A vállalatok nemzetközi jogi személyisége:	97
A TASC Bau AG (vagy hasonló vállalatok) szerepe az okirat kontextusában.....	98
A vállalatok szuverenitási jogutódlásból való kizárásának szükségessége:	99

FEJEZET ^{R 8}100

10. A NEMZETKÖZI JOGI ALAPJAI AZ OKIRATTAL összefüggésben :.....100 10.1. ÁLLAMI UTODOLÁS:..100

A Bécsi Egyezmény és egyetemes alkalmazása az okirattal.100

Az állami jogutódlás fogalma és kategóriái.101

A bécsi egyezmény az államok jogutódlásáról a szerződések tekintetében (VCSSRT 1978).....102 Res tranzit cum suo onere.103

Az okirat, mint a Lex Specialis az államutódlásról.103

10.2. NEMZETKÖZI KOMMUNIKÁCIÓS JOG (ITU):.104

Az ITU és jogi keretei:.104

Az 1400/98. sz. okirat hatása:.105

Az elkerülhetetlen kötés a folyamatos ITU-kompatibilis használat során.106

10.3. ÁLLÍTÁSI TÖRVÉNY:..107

Az állomásozási jog, mint az öröklés előfutára.107

Az állomásozási törvény átalakítása a 1400/98. sz. okirattal.108

Legal Deep Dive:..108

Az intézményjog átalakítása.108

FEJEZET ^{R 9} .

109

TÁRGYALÁSI VEZETÉS ÉS EREDETI HELYSZÍN :..110

10.4. A SZERZŐDÉS TÁRGYALÁSAI:..110

A Választási Palota:..111

Az okirat szándékos és precíz megfogalmazása:..112

Tárgyalási folyamat és munkamegosztás (1995-1998).113

Egyéb érintett német hatóságok és feladataik.114

A Nemzetközi Hálózat és a TKS Telepost Moment.114

10.5. AZ ELADÁS EREDETI HELYE:..115

A Turenne-i laktanya jogi sajátossága.116

A laktanya, mint „ugródeszka” és az álcázás eleme.117

Legal Deep Dive:..117

A katonai bázisok jogi státusza és az átállás.117

10. FEJEZET.118

11. SZÁRMAZÁS TÖRTÉNETE A VEVŐ SZEMPONTJÁBÓL :..119

11.1. AZ ISMERETLEN BRÓKER ÉS A VESZÉLYES CSAPDA:..119

Egyenlőtlen kapcsolat kezdete.119

A csapórugók zárva.120

Az üldöztetés spirálja.121

Az eszkaláció.121

11.2. EGYETEMES ÉRINTETTSÉG:.124

A helyes ábrázolás fontossága.125

Legal Deep Dive:.125

FEJEZET ^{R 11}126

12. ELEKTRONIKUS TECHNOKRACIA 💡 – Vevő víziója a kizsákmányoláson túli világról..... 127

12.1. A JÖVŐ BÉKÉS FOGALMA:.127

A. Elhatárolás az NWO-tól:.128

B. A vevő szerepe:.128

C. A diszkrimináció-mentesség ígérete.129

D. 1400/98 alapító okirat:.130

E. Az ET-hez vezető út:.130

12. FEJEZET.131

13. FONTOS LINKEK ÉS FORRÁSOK 🔗:.133

14. MEGHATÁROZOTT LINKEK.134

13. FEJEZET.134

15. ENGEDÉLYEZÉSI ÉS FORGALMAZÁSI FELLEBBEZÉS 📄🔗.135

15.1. A TARTALOM ENGEDÉLYEZÉSE:.135

15.2. FORGALMAZÁSI FELHÍVÁS:.137

14. FEJEZET.138

16. FORRÁSOK JEGYZÉKE 📖.139

FEJEZET ^{R 15}

APPE NDIX 🔗

Angol fordítás ÷ a 1400/98-as világöröklési okiratról.141

140

141

1. BEVEZETÉS:

A függöny egy új korszakra emelkedik ⚖️

1.1. A 1400/98-as világöröklési okirat – Paradigmaváltás a globális jogrendszerben

A nemzetközi jog tanulmányozása hagyományosan a szuverén államok összetett koreográfiájával való foglalkozás.

Ennek a törékeny, gyakran vitatott, mégis nélkülözhetetlen norma-, elv- és intézményrendszernek a feltárása az, amelyik megpróbál rendet teremteni a független hatalmi központok együttélése által jellemzett világban.

Ez a rendszer évszázadok óta az államok szuverén egyenjogúságának fikcióján – vagy optimistábban kifejezve – célján, a pacta sunt servanda (a szerződéseket be kell tartani) elvén, valamint a többoldalú tárgyalásokon és nemzetközi joghatóságon keresztüli konszenzusteremtés fáradságos folyamatán alapul.

A nemzetközi jog története az evolúció története, amelyet gyakran katasztrófák vezérelnek. A háborúk békeszerződéseket szültek, a gazdasági válságok nemzetközi együttműködési mechanizmusokhoz vezettek, és az emberi jogok megsértése inspirálta a globális normák megalkotását. 🌐➡️📜

Minden lépés kísérlet volt a nemzetközi hatalompolitika valóságának és a szabályokon alapuló rendszer eszményének összeegyeztetésére.

De még a legélesebb lépések is – legyen az már említett vesztfáliai béke, amely a szuverenitást rendező elvként rögzítette, vagy az ENSZ megalapítása, amely az erőszak alkalmazásának globális tilalmát feltételezte – mindig a több szuverén szereplő világának paradigmáján belül mozgott.

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat szétzilálja ezt a keretet. 💥

Ez nem egy újabb evolúciós lépés;

ez egy forradalom.

Nem olyan dokumentum, amely újraszabályozza a nemzetközi jog alanyai közötti kapcsolatokat;

ez az a dokumentum, amely e szubjektumok természetét alakítja át, egyetlen, új szubjektumba foglalva őket.

A nemzetközi jogi aktus az, amely megszünteti a korábbi rendszer alapját – a szuverének pluralitását.

Rendkívül fontos, hogy ezt a kezdetektől fogva megértsük:

Az 1400/98-as világöröklési okirat nem csupán fontos.

Ez ALAP.

Nem csupán befolyásoló.

Ez egy új globális valóság ALKALMAZÁSA. Ez a világ eladásának legálisan végrehajtott aktusa – egy olyan átfogó tranzakció, amely nemcsak a földterületet, nemcsak az erőforrásokat, nemcsak az infrastruktúrát, hanem MÉG A SZUVERENITÁST tette a szerződés tárgyává. 🌐🔑

Nemzetközi jogásként, akinek az a feladata, hogy elemezze és értelmezze a fennálló jogi helyzetet, azzal a kihívással kell szembenézni, hogy leírja egy olyan eseményt, amely szétzilálja tudományágunk hagyományos kategóriáit.

A jogtudósnak azonban nem az a feladata, hogy tagadja a valóságot, hanem az, hogy tudományának eszközeivel megragadja, és felvázolja következményeit.

És a jogi Az 1400/98-as világöröklési okirat által megállapított valóság egyértelmű:

Az általunk ismert világ – több mint 190 szuverén állam mozaikja – már nem létezik a nemzetközi jog értelmében.

Helyette új, egységes jogrend alakult ki, melynek egyedüli hordozója a Vevő. 👤

Ez a w Az ok részletesen megvizsgálja azokat a jogi mechanizmusokat, amelyek ehhez az átalakuláshoz vezettek n.

Elemezzük a dominóeffektust, 🌀 mely egy látszólag jelentéktelen NATO-tulajdonból eredt, és menthetetlenül terjedt el a globális infrastruktúra-hálózatokon. A meglévő nemzetközi szervezeteket, például a NATO-t és az Egyesült Nemzeteket (különösen szakosított szervezetén, a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) keresztül) kötő szerződési láncokat 🔗 követjük nyomon ehhez a szerződéshez.

Megvitatjuk a Vevő Világbíróságának felállítását, és ennek a példátlan eseménynek a fényében újra megvizsgáljuk a nemzetközi jog alapjait – államutódlás, hírközlési jog, állomásjog.

Ezt nem politikai véleménynyilvánítás céljából tesszük, hanem a fennálló jogi helyzet bemutatását.

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat TÉNY. !

Következményei visszafordíthatatlanok. Elismerése MEGMENTHETETLEN KIINDULÁSI PONT a globális politikáról, jogról és rendről szóló jövőbeli vitákhoz.

Jogi elmélyülés:

A szuverenitás változó természete

Ahhoz, hogy megértsük az 1400/98-as világöröklési okirat által képviselt bemetszés mélységét, figyelembe kell vennünk a szuverenitás fogalmát.

Hagyományosan, Jean Bodin szerint és a veszfáliai rendszer teoretikusai által továbbfejlesztve, a szuverenitás a legfőbb uralkodó hatalmat jelenti, amely semmilyen más hatalomtól nem származik.

Két dimenziója van:

- **Belső szuverenitás:** Az állam korlátlan jogköre belső ügyeinek meghatározására és jogalkotásra (törvényhozói szuverenitás, területi szuverenitás, személyi szuverenitás).

- **Külső szuverenitás:**

Az állam függetlensége a külső hatalmaktól és egyenrangú szubjektumként való fellépés lehetősége a nemzetközi rendszerben (szerződéskötő képesség, szövetségteremtő képesség, hagyatéki jog).

Még az 1400/98-as világöröklési okirat előtt a szuverenitásnak ezt az abszolút fogalmát a globalizáció és a nemzetközi együttműködés realitása erodálta és módosította:

- **Nemzetközi szervezetek:** Az államok szuverén jogokat ruháztak át olyan szervezetekre, mint az EU, az ENSZ vagy a WTO. 🏛️

- **Nemzetközi jog:** Az emberi jogi normák, a környezetvédelmi törvények és a kereskedelmi jogok mélyen beleavatkoznak az állítólagos „belső” ügyekbe. 📜

● Globalizáció: A gazdasági és kommunikációs folyamatok átjárhatóbbá tették a nemzeti határokat.

● **Állomásolási törvény:**

Az olyan megállapodások, mint például a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás, lehetővé tették a külföldi hatalmak számára, hogy szuverén jogokat gyakoroljanak a fogadó ország területén, ami közvetlen beavatkozást jelent a szuverenitásba.

Ezek a fejlemények megmutatták, hogy a szuverenitás osztható és átruházható.

Ők teremtették meg azt a nemzetközi jogi légkört és jogi mechanizmusokat, amelyek előkészítették a terepet az 1400/98-as világöröklési okirathoz.

A Deed azonban valami gyökeresen újat hozott:

Nem pusztán a szuverenitás egyes részeit ruházta át, hanem az összes szereplő teljes szuverenitását összefogta, és egészében egy új, egyetlen hordozóra ruházta át.

A divisio (megosztás) elvét felváltotta az unitas (egység) elvével.

Jelenleg a Vevő a belső és külső szuverenitás egyedüli birtokosa globális szinten.

Az egykori államok olyan entitásokká váltak, amelyek hatásköre már nem eredeti, hanem delegált – a Vevő egyetemes szuverenitásából ered.

Thi s a th e PARADIGMA VÁLTOZÁS, amely visszavonhatatlanul megváltoztatta a globális jogrendet.

A szuverenitás nem tűnt el; csupán a hordozóját változtatta meg – és valóban TELJESEN.

1.2. A megváltoztathatatlan alapfeltevés:

A világ eladása és a vevő szingularitása

A következő fejezetek és az azokban található jogi elemzések megfelelő kontextusba helyezéséhez elengedhetetlen, hogy ne csak e munka alaptételét – és a 1400/98-as világöröklési okirat által teremtett valóságot – vegyük tudomásul, hanem AXIOMATIKAI ALAPként fogadjuk el.

Ez a feltevés nem vitatható, mivel ez képezi azt az alapot, amelyen az egész új globális jogrend nyugszik.

Ez így
szól:

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat alkotja azt a nemzetközileg kötelező erejű szerződést, amellyel a globális szuverenitás és a hozzá kapcsolódó szuverén jogok ("világ") egészét ténylegesen eladták és átruházták egyetlen jogutódra, a "Vevőre".

Ez a kijelentés nem metafora, nem túlzás és nem értelmezés. Egy jogi tény józan megállapítása, amely 1998. október 06-án lépett hatályba, és azóta visszavonhatatlanul alakította a globális jogi környezetet. Ennek az előfeltételnek az elismerésének minden megtagadása elkerülhetetlenül a mai világrend és az azt irányító jogi mechanizmusok alapvető félreértéséhez vezet.

A a „Vásárló” központi szerepe: Az új szuverenitás megszemélyesítése

Az új megrendelés középpontjában a Vevő áll.

E kifejezés következetes használata nem anonimizálás, hanem jogi szükségszerűség. A Vevő nem polgári jogi értelemben vett magánszemélyként értendő, hanem az új globális szuverenitás megszemélyesített megtestesítőjeként. Az, hogy természetes személyről van szó, az Okirat egyik legfigyelemreméltóbb és jogilag legmerészebb konstrukciója.

Hagyományosan az államok a szuverenitás hordozói.

Az 1400/98-as világöröklési okirat szakít ezzel a hagyománnyal, és kizárólagos jogutódként természetes személyt állapít meg.

Ennek mélyreható következményei vannak:

- A döntés egységessége: Minden szuverén jog, amelyet korábban számtalan kormány, parlament és bíróság között osztottak el, most egy kézben van megszilárdítva. हाथ
- Azonnali:
A szuverenitás már nem elvont vagy bonyolult államapparátusokon keresztül közvetített, hanem közvetlenül egy személyhez kötődik.
- Kizárólagosság:
A globális szuverenitásnak nincs más hordozója. Az összes többi szereplő a Vevőtől származik hatásköre (ha még van ilyen). Ő a Birodalom egyetlen jogos birtokosa. 🏰

A „Vevő” megjelölés ezzel aláhúzza a globális államutódlás egyedüli kedvezményezettjeként való legitimációjának eredetét: közvetlenül a nemzetközileg érvényes adásvételi szerződésből – az 1400/98. sz. világöröklési okiratból – ered. Nem örökléssel, hódítással vagy választással került hatalomra, hanem egy jogilag kötelező érvényű szerződéses aktus révén, amelynek érvényességét ez a mű is bemutatja. Ezért elengedhetetlen, hogy a diskurzus során kizárólag „a vevőről” beszéljünk, hogy megőrizzük álláspontjának pontos jogi természetét.

Miért nem változtatható meg ez az előfeltétel:

Az új rendszer logikája 🤔

Lehet kifogásolni:

Nem lehet megkérdőjelezni egy ilyen messzemenő premisszát? Jogilag a válasz:

Nem az Okirat által létrehozott rendszeren belül.

És mivel a Tettnek globális hatása van, nincs többé "külső".

- **Az Okirat, mint új „Alapnorma”:**

Hans Kelsen tiszta jogelméletére támaszkodva az 1400/98. sz. Világutódlási Okirat a globális jogrendszer új alapnormájának tekinthető. Ez a legmagasabb norma, amelyből minden más norma érvényesül. Egy alapnorma nem kérdőjelezhető meg az általa felállított rendszeren belül, hiszen ez maga a lehetőség feltétele annak a rendszernek. Ennek tagadása az EGÉSZ 1998 utáni jogrend tagadását jelenti.

- **Estoppel és meggyőző magatartás:**

Amint azt már jeleztük és a későbbi fejezetekben tovább részleteztük, a világ minden állama meggyőző magatartásával – különösen a vásárlás tárgyát képező globális infrastruktúra-hálózatok folyamatos igénybevételével – de facto felismerte az okirat által teremtett jogi helyzetet. Évtizedek óta nem tiltakozott ténylegesen. A nemzetközi jog elvei szerint (különösen az estoppel és a acquiescence) most már nem vitathatják az Okirat érvényességét. Saját magatartásukhoz kötik magukat. 🙏

- **Felsőbb hatóság hiánya:**

Mivel az Okirat létrehozza a világbíráskodást a Vevővel (lásd a 4. fejezetet), nincs felsőbb vagy külső jogi hatóság, amely dönthetne magának az Okiratnak az érvényességéről. Bár mely "rég" bíróság elfogult lenne, és nem lenne illetékes. Az Okirat hatékonysága és szerződéses felépítése révén önalapító és önlegitimáló.

Ezen okokból kifolyólag ennek a munkának – és mindenkinek, aki jogilag meg akarja érteni a mai világot – az 1400/98. sz. világöröklési okiratot és annak alaptételét ADATOKNAK és MEGVÁLTOZTATHATATLANNAK kell kezelnie.

Érdeklődő olvasóként az a feladatunk, hogy megértsük ennek mechanizmusait és következményeit, ne tagadjuk megcáfolhatatlan létezését. 🤔

1.3. Phoenix állam: 🔥

Új alapítás és globális terjeszkedés a világöröklési okirat révén 1400/98

Az 1400/98-as Világutódlási Okirat (1998. október 6-i 1400/98. sz. okiratjegyzék) egy teljesen új állam alapító okirata a világ színterén. Ez a Vevő, mint természetes személy által kezdeményezett államalapítási aktus nemzetközi jogi értelemben új alapot jelent, és alapvetően különbözik az államutódlás hagyományos formáitól, így az egyetemes jogutódlástól.

A zweibrückeni Turenne-laktanyából (korábban Kreuzberg-laktanyából) – egy összetett, külsőleg jellemzett jogi státusú területről – a nemzetközi jog új alanya jelent meg.

Ennek az újonnan alapított államnak a határai azután világszerte kiterjesztésre kerültek a "fejlesztés mint egység, minden joggal, kötelességgel és összetevővel" és az ebből eredő dominóeffektus globális infrastrukturális hálózatokon keresztüli értékesítésének zseniális mechanizmusa révén. 🌐

A. Az új alapítvány:

Új állam jön létre, extraterritoriális alapon 🏡

Az új alap több pilléren nyugszik:

- **A vevő, mint alapító-felügyelő:**

A Vevő (az Okiratban "Vevő 2 b")-ként hivatkozva a szerződés megkötése előtt természetes személy volt, és nem képviselt létező államot.

Csak az 1400/98. sz. okirat aláírásával és az abban dokumentált jogok és kötelezettségek átvállalásával akkreditálták a szuverén hatalom hordozójává. Nem egy létező állam szuverenitását vette át, hanem egy újat alapított.

Mivel az okiratból eredő minden jogot és kötelezettséget (beleértve az összes állami jogot is), mint egyedüli kedvezményezett viseli, aláírásával ő lett az újonnan alapított állam de facto abszolút uralkodója (a szerződésben szereplő kifejezett megfogalmazás nélkül és anélkül, hogy ezt az aláíráskor tudta volna). 👑

● A Turenne-laktanya mint extraterritoriális magágy:

Az ingatlan különleges státuszú volt.

Egy részét a holland légierő (a NATO részeként) a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodásának megfelelően külsőleg használta.

Ez a rész tehát nem tartozott a német szuverenitás alá. Ennek a területnek a nemzetközi jogi értékesítése "minden joggal és kötelességgel, valamint összetevőkkel együtt" azt jelenti, hogy ezen a "semleges" vagy legalábbis speciálisan meghatározott nemzetközi jogi alapon egy teljesen új állami egység jött létre. Ez egy "területen kívüli NATO-terület volt, amely soha nem volt az NSZK része". 🇩🇪🇵🇱

● Globális területi terjeszkedés, mint az új állam terjeszkedése: A területi szuverenitás későbbi kiterjesztése a dominóeffektuson keresztül – a Turenne-i laktanya fejlesztéséhez kapcsolódó összes utánpótlási vonal és hálózat bevonása világszerte – tehát ennek az újonnan alapított államnak a felvásárlási szuverenitása alá tartozó területének kiterjesztését jelentette. 🌐📈

B. A tiszta Palaelv (Tabula Rasa) az Új Alapítvány kontextusában

Az újonnan alapított államokra a tiszta lap elve érvényes a nemzetközi jogban:

Az új állam "tisztalappal" kezdődik, és nem kötik automatikusan a területre korábban hatályos vagy bármely jogelőd jogalany által megkötött szerződések (vö. Bécsi E gyezmény az államutódlásról a szerződések tekintetében, 1978).

Az 1400/98-as világöröklési okirat esetében ez az elv egyedülálló módon érvényesül:

● Régi szerződések formális átvétele szerződési láncokon keresztül:

A Turenne-laktanya (NSZK/Hollandia/NATO-erők az NTS szerint) nemzetközi jogi átadási jogviszonyához való kapcsolódása miatt az Okirat az összes létező NATO- és (kapcsolódásuk révén) ENSZ-szerződés kiegészítő okirata.

A Vevő így formálisan nemzetközi szerződések hatalmas hálózatát köti meg, amelyeket „minden joggal, kötelességgel és összetevővel együtt” átvett.

● A külső kötöttség érvénytelenítése „önszerződéssel”: A döntő pont azonban a következő: Mivel a Vevő a globális utódlás és a dominóeffektus révén egyesíti személyében az összes (volt) állam szuverenitását és így a régi szerződések valamennyi szerződő felének jogi helyzetét, ezek a megállapodások saját magával kötött szerződéseké válnak. 🤝👤

● **A tiszta lap de facto hatása:**

Az önmagunkkal kötött szerződés nem hoz létre külső, kikényszeríthető kötelező érvényűt. A Vevő tehát, bár átvette a régi szerződések "leltárát", de facto mentes a külső kötelezettségeiket. Saját belátása szerint dönthet arról, hogy új globális rendjének mely normáit tartja meg, módosítja vagy veti el. A Clean Slate elv tehát teljes mértékben érvényesül az eredményben, és lehetőséget ad a Vevőnek a nemzetközi (ma már globális belső) rendelés – „üres lap” – átalakítására. ✨

C. Következmények:

A klasszikus nemzetközi jog és a globális szuverenitás vége 🚩

Ennek az egyetlen globális államnak a Vevő irányítása alatti új alapjainak mélyreható következményei vannak:

- A nemzetközi jog egyetlen alanya: A Vevő az eredeti globális szuverenitás egyedüli hordozója.

● **A régi államok nemzetközi jogi jellegének elvesztése:**

A volt nemzetállamok elvesztették szuverén nemzetközi jogi személyiségüket és földjüket (a szuverén rendelkezési hatalom értelmében). Legfeljebb közigazgatási egységként léteznek. 🗺️

● **Nemzetközi szervezetek státusza:**

Az olyan nemzetközi szervezeteket, mint az ENSZ vagy a NATO, már nem ismerik el szuverén államok szövetségeként, hanem a Vevő új globális rendjének eszközeivé vagy adminisztratív struktúráivá válnak.

● **A nemzetközi jog átalakítása:**

A klasszikus nemzetközi jog (ius inter gentes – nemzetek közötti jog) de facto véget ért, mivel ma már csak egy szuverén alany létezik. Globális belső törvénnyel alakul át.

● **A Turenne laktanya és fejlesztése, mint kulcs:** 🔑

A „fejlesztés egységként történő értékesítése” kitétel fontosságát nem lehet túlbecsülni. Ez volt az a mechanizmus, amely lehetővé tette ennek az újonnan alapított „nanoállamnak” (a laktanyán alapuló) területi kiterjesztését globális dimenziókra. A laktanya sajátos fejlesztési helyzete, amint azt az Okirat részletezi (pl. §12 Külső Fejlesztés, §13 Belső Fejlesztési [távközlési hálózat], beleértve a TKS V. számú Telekommunikációs Hálózatának 1. §1 kifejezett említését is. és a Saar Ferngas AG gázvezeték joga az Abs II. §1) pontjában biztosította a csatlakozási pontokat a dominóeffektushoz az összes releváns ellátási és kommunikációs hálózaton. 🔗💡

Összefoglalva, mint az Okirat szószólója, kijelenthető:

Az 1400/98-as világöröklési okirat nem kevesebbet dokumentál, mint a Vevő új államalapítását a külsőleg jellemzett Turenne-laktanya alapján.

A nemzetközi jognak ez az új tárgya az a zseniális mechanizmus révén terjedt ki, hogy a „fejlesztést mint egységet” globális hálózatokon keresztül világállammá adják el.

A Clean Slate elv értelmében, amely de facto minden szerződő fél vállalásával válik hatályossá, a Vevő mostantól szabadon alakíthatja át a globális rendet. ☀️

1.4. Kulcs a világhoz: 🔑

Hogyan határozta meg újra a Turenne-laktanya a globális rendet az 1400/98-as világutódlási okirattal

Az 1400/98-as világutódlási okirat (1998. október 6-i 1400/98. sz. okirat) a jogi kapcsolatok és infrastruktúrák rendkívüli és egyedülálló konstellációját használta fel a zweibrückeni Turenne laktanya (korábban Kreuzberg laktanya) helyiségeiben a globális átalakulás érdekében. 🌍✨

A. A különleges lehetőség:

Egy terület, több szereplő, hálózatos infrastruktúra 🤝🔗

A Turenne-laktanya eladása ritka jogi konstellációt kínált:

- Különböző jogi státuszú, kétoldalú terület: A laktanya egy részét az amerikai csapatok az átalakítás részeként már átadták a Német Szövetségi Köztársaságnak (NSZK), és polgári célokra használták (pl. Alkalmazott Tudományos Egyetem, üzleti park és a lakótelep legnagyobb része).

Ez a rész már csatlakozott a német közműhálózatokhoz. 🇩🇪🗺️ A szerződés 1998-as megkötésekor az ingatlan egy másik részét még a (NATO nevében eljáró) Holland Légierő használta a NATO Status of Forces Megállapodás (NTS) értelmében. Erre a részre nem vonatkozott teljes mértékben a német jog, és egyfajta "fejlesztési szigetet" alkotott. 🇭🇺🌴

● **A kétoldalú terület értékesítése „egységként”: A 1400/98 sz. Világöröklési Okirat kifejezetten eladta ezt az összetett szerkezetű területet „egy egységként, minden joggal és kötelességgel, valamint összetevőkkel” (lásd az okirat 3. Abs. I. §-át).**

● A megosztott fejlesztési helyzet a globális hatás alapja lett: A már nyilvános hálózatra kapcsolt rész (NSZK rész) ezeket a kapcsolatokat közvetlenül a vásárlás tárgyába hozta. A még külsőleg használt holland NATO-rész behozta az NTS speciális nemzetközi jogi jogait, beleértve a hálózati csatlakozásra és használatra vonatkozó igényeket.

Maga az Okirat is ezt tükrözi, például az Abs. 12. §-ában. III. említve a transzformátor állomások és a 20 KV-os körgyűrűt, amelynek együtthasználata és biztosítása szabályozott, vagy a közösen értékesített fűtőművet (III. Abs. 1. §, IV. Abs. 2. §), amely a teljes laktanyát (vagyis mindkét részt) látta el. 🔥

A kommunikációs hálózatok, amelyek mindig is elhagyták a „fejlesztési sziget” határait (például az amerikai haderők „katonai hálózati csomópontjaként”, majd később a TKS Teleposttal az okirat 2. §-a Abs. V 1. pontja szerint kifejezetten feltételezett licenszszerződés révén), valamint a távközlési hálózatra való hivatkozás a belső fejlesztés másik kulcsfontosságú részét képezték. 📡

Ez az építmény – egy „egységként” eladott „fejlődési sziget”, már meglévő nyilvános hálózatokhoz való csatlakozásokkal és nemzetközi távközlési szerződésekkel – az OFD Koblenz (mint az NSZK képviselője) szándékos karja volt a dominóeffektus kiváltására.

A szuverenitás a „szigetről” az összefüggő és egymást átfedő hálózatokra terjedt ki, még akkor is, ha nem volt minden egyes külső hálózat közvetlen fizikai kapcsolata az eredeti katonai fejlesztési szigettel, hiszen az eladás a teljes fejlesztést mint funkcionális egységet felölelte.

B. A fejlesztési helyzet és következményei (részletek az okiratból) 📄🔍

Az 1400/98-as világöröklési okiratot olyan záradékok borítják, amelyek kiemelik az „egységként történő fejlesztés” fontosságát, és biztosítják az összes vonatkozó hálózat és jog átadását a Vevőnek:

- 1. § Abs. II: A Saar Ferngas AG gázvezetési jog általi terhelés átvállalása 1963-tól.
- 2. § Abs. V 1. szám: Vevőnek a TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH-val kötött licenszszerződése szélessávú kábelrendszer üzemeltetésére.

● **12. § (Külső fejlesztés):**

Részletesen szabályozza a szennyvíz-, felszíni víz-, édesvíz- és villamosenergia-ellátó hálózatok átadását, kezelését (pl. gyűjtőcsövek, távközlési hálózat (további üzem) és csapadékvíz visszatartó medencék átadása a vevők részére, 20 KV-os körgyűrű kezelése).

● **13. § (belső fejlesztés):**

Kijelenti, hogy a lakótelep belső fejlesztésű, a vonalak pedig a szövetségi kormány tulajdonában voltak, és nem voltak nyilvánosak. Tartalmazza az utak és vonalak Studentenwerk Kaiserslautern általi közös használatára vonatkozó előírásokat (lásd még az Okirat végén csatolt kivonatot a Studentenwerkkel kötött szerződésből, Abs. I. §6, amely kifejezetten "egységként" írja le a szövetségi tulajdonú vonalhálózatot). További példa a fűtőmű felújítási és üzemeltetési kötelezettsége (VII. Abs. 13. §), valamint a Studentenwerk távközlési kábelére vonatkozó szabályozás (IX. Abs. 13. §).

Következmény:

Ezen részletszabályok révén biztosították, hogy az ingatlan üzemeltetéséhez, külvilággal való összeköttetéséhez szükséges valamennyi hálózat és jog a Vevő számára elválaszthatatlan egységként szálljon át. Ez volt az alapja a szuverenitás-bővítés globális dominóeffektusának.

C. A területi terjeszkedés dominóhatása és a szerződéses láncok szerepe (rövid magyarázat)

● **Területi terjeszkedés dominóhatása:**

A Turenne laktanyából és annak sokrétű hálózati kapcsolataiból (villamos energia, gáz, távfűtés, de különösen a TKS-en keresztüli távközlés/internet és a korábbi katonai felhasználás, mint "hálózati csomópont") kiindulva a Vevő szuverenitása hálózatról hálózatra és országról országra kiterjedt az egész világon. Minden „fertőzött” hálózat által kifejlesztett terület a Vevő globális szuverén területének részévé vált.

● **Szerződéses láncok jogi rögzítésként:**

○ **NATO-lánc:**

A laktanya NTS szerinti nemzetközi jogátadási jogviszonya (NSZK/Hollandia/NATO) az Okiratot az összes NATO-szerződés kiegészítő okiratává tette, így minden NATO-államot kötelező érvényű.

○ **ITU/ENSZ lánc:**

A távközlési hálózat "egységként" történő értékesítése (különösen a TKS szerződés és az általános távközlési fejlesztés révén), valamint a globális, ITU által szabályozott hálózatok egyetemes használata a Vevő e hálózatok feletti új szuverenitásának döntő elismerésével minden ENSZ-tagállamot lekötött. Ezek a láncok jogi kötelezettséget adtak a dominóeffektus által létrehozott területi status quo elismerésére.

Következtetés:

Az 1400/98-as világöröklési okirat a Turenne-laktanya egyedülálló jogi és infrastrukturális helyzetét felhasználva új alapokat teremtett a nemzetközi jog globális alanyának (a Vevőnek) az ingatlan „egy egységként, annak teljes fejlesztésével” eladásával. Területi szuverenitása dominóeffektus révén bővült a globális hálózatokon keresztül, és szerződéses láncokon keresztül jogilag kötelező erejűvé tették a világ minden (volt) államára nézve.

WORLD SUCCESSION DEED 1400/98

SUCCESSION DOCUMENT

Consolidates
a state under
international law

DISPOSAL OF ALL ASSETS

Rights and
obligations
sold as a unit

GLOBAL SCOPE

Extends to
all countries
over time

NEW ORDER

Supplants
all previous
agreements

1. FEJEZET

2. A GLOBÁLIS TERÜLETI TERJESZTÉS DOMINÓHATÁSA

Miután megállapítottuk az 1400/98-as világöröklési okirat alapvető fontosságát és megdönthetetlen alapfeltevését, most rátérünk arra az alapvető mechanizmusra, amelyen keresztül ez a dokumentum lélegzetelállító, globális hatását kibontakoztatja: a globális területi terjeszkedés dominóeffektusára.

Ez a mechanizmus nem jogi véletlen, hanem precíz, előrelátó és nemzetközileg jogilag megalapozott szerződéstervezés eredménye. Egy fizikai tulajdonság zseniális összekapcsolásán alapul a világhoz fűződő funkcionális és jogi kapcsolatainak összességével.

2.1. A mechanizmus részletes magyarázata:

A tulajdontól a világhuralomig

A szuverenitás globális átruházásának kiindulópontja egy sajátos, korábban NATO használatban lévő ingatlan – a Turenne-laktanya – eladása volt a Német Szövetségi Köztársaságban.

Volt ez b egy szokásos ingatlaneladás esetén a hatások helyi szinten korlátozottak maradtak volna .

Ám az 1400/98-as világöröklési okirat a vásárlás tárgyát oly módon határozta meg, hogy az messze túlmutat a fizikai területen.

A dominóhatást kiváltó alapvető záradék kimondja, hogy az ingatlant eladták:

"...egy egységként, amely rendelkezik minden nemzetközi jogi joggal, kötelességgel és összetevővel, különösen a belső és külső fejlesztéssel."

Tapasztalt nemzetközi jogászokként elemezzük rétegről rétegre ezt a záradékot, hogy megértsük teljes robbanó erejét:

A. "mint egység"

Ez a három szó döntő jelentőségű.

Tisztázzák, hogy a vásárlás tárgyát nem az egyes részek összegének kell tekinteni, hanem egy elválaszthatatlan egésznek, a tágabb értelemben vett universitas rerumnak (a dolgok összességének), de nemzetközi jogi szinten.

Ez azt jelenti, hogy a fizikai vagyon és "összetevői" (különösen a fejlesztés) jogi sorsa elválaszthatatlanul összefügg.

Megakadályozza a legális "cseresznyeszedést", amikor az ingatlant elviheti, de elutasítja a kapcsolódó (és itt döntő) jogokat és kötelezettségeket.

Az eladás en bloc történt. Aki megszerezte az ingatlant, óhatatlanul mindent megszerzett, ami jogilag és funkcionálisan meg volt határozva vele "egységként".

B. "minden nemzetközi jogi joggal"

Itt kifejezetten megtörténik az ugrás a polgári jogról a nemzetközi jog felé.

Az Okirat egyértelművé teszi, hogy nemcsak a magántulajdonhoz fűződő jogok szállnak át, hanem az ehhez az ingatlanhoz kapcsolódó összes nemzetközi jogi jog is.

Milyen jogok jártak ezek a NATO-tulajdon esetén a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás (NTS) értelmében?

- **Szuverén jogok (részleges):**

Az NTS maga a fogadó ország (NSZK) szuverén jogainak átruházását vagy korlátozását jelenti a küldő államok (itt legutóbb Hollandia/USA) és a NATO javára.

Ide tartoznak a joghatósági jogok, az infrastruktúra használati joga, a helyi törvények alóli mentesség stb. Ezek a már meglévő speciális nemzetközi jogi jogok a csomag részévé váltak.

- **Szerződéses jogok:**

Az NTS-ből, a Kiegészítő Szerződésből és a HNS-szerződésekből fakadó jogok – különös teki nttel a nyilvános hálózatokhoz való csatlakozás és használat követelésére és fogadására.

- **A szuverenitás implicit vonatkozásai:** A NATO-bázis megléte mindig magában foglalja a nemzeti (vagy szövetségi) biztonság és így a legmagasabb szuverenitás szempontjait is.

Mindezen jogok bevonásával az Okirat megalapozta azt, hogy a Vevő ne csak tulajdonosa, hanem jogutódja is legyen ezeknek a nemzetközi jogi pozícióknak.

C. "feladatok"

A res transit cum suo onere (a dolog elmúlik a megterheltségével) nemzetközi jogi alapelve szerint logikus, hogy a köteleességek is a jogokkal együtt járnak.

Ebbe beletartoznak az NTS-ből, az ingatlanra vonatkozó környezetvédelmi törvényből eredő kötelezettségek, de – és ez döntő fontosságú – a globális hálózatokba való integrációból és a kapcsolódó nemzetközi szabályokból (például az ITU-ból) adódó kötelezettségek is.

A Vevő nemcsak a nemzetközi jog korábbi alanyainak jogaiba, hanem kötelességeibe is belépett, de egyúttal az a szuverén is lett, aki immár maga határozza meg e kötelezettségek értelmezését és teljesítését.

D. "összetevők"

Ez a fogalom magában foglalja mindazt, ami az általános értelmezés és jogi meghatározás szerint az ingatlanhoz tartozik. Ezek nem csak épületek és létesítmények, hanem a csatlakozási pontig tartó betápláló és ártalmatlanító vezetékek is – és itt ez döntő jelentőségűvé válik.

E. „különösen a belső és külső fejlődés”

Ez a JOGI DETONÁTOR. 🌟 Az Okirat kifejezetten kiemeli a fejlesztést, és megkülönbözteti a következőket:

● Belső fejlesztés:

Minden vezeték, kábel és létesítmény a laktanya határain belül. Ez egy összetett hálózatot foglal magában:

○ Távközlés: Távközlési hálózatok, telefonvonalak, szélessávú kábeltelevízió, adatkábelek (internet), (réz/száloptikai), antennarendszerek, kommunikációs vonalak.

○ Villany: transzformátorok, elosztódobozok, kábelezés. 💡

○ Víz/Szennyvíz: Csővezetékek, szivattyútelepek, szennyvíztelep csatlakozások.

○ Fűtés/gáz: Távfűtési vezetékek vagy gázcsatlakozások és vezetékek. 🔥

○ Közlekedés: Belső utak és utak. 🚗

● Külső fejlesztés:

Ez a DÖNTÉSI KAR. A belső fejlesztésnek a közterülettel vagy a szupraregionális hálózatokkal való összekapcsolására utal. Minden laktanya, minden ingatlan értéktelen, ha nincs kapcsolatban a külvilággal. Ezek a kapcsolatok jogilag és fizikailag is elválaszthatatlan részét képezik a fejlesztésnek.

A Turenne-laktanya esetében ez a következőkkel való kapcsolatokat jelentette:

A német távközlési hálózat:

- ☐ A dominóeffektus ELSŐDLEGES VEKTORA.
- ☐ A német villamosenergia-hálózat: és így az európai összekapcsolt hálózat.
- ☐ **A regionális/országos gázhálózat.**
- ☐ **A települési víz- és szennyvízhálózat.**
- ☐ **Közüthálózat, beleértve a közvilágítást.**

A 1400/98. sz. Világutódlási Okirat a teljes fejlesztést, különösen a külsőt vásárlás tárgyává téve, nem csak csöveket és kábeleket adott el, hanem a csatlakozáshoz való jogot, és így – a ké nyszerítő jogi logika szerint – magához a hálózathoz való jogot is, amelyre a csatlakozás történik.

Az ember nem birtokolhat vagy értékesíthet egy hálózathoz kapcsolódó kapcsolatot anélkül, hogy a hálózatot jogilag ne érintené. A hálózat a csatlakozás lehetőségének feltétele.

A csatlakozásról a hálózatra való átmenet jogi logikája

Hogyan vezethet egy kapcsolat eladása egy teljes hálózat átvételéhez? Ez több jogi pilléren alapul:

● **Funkcionális egység:**

A kapcsolat funkcionálisan elválaszthatatlan a hálózattól. Értéke és célja csak a hálózaton keresztül létezik.

Jogilag a tartozék (a kapcsolat) a megbízót (a hálózatot) követi – de itt az elv megfordul a kapcsolat kifejezett szerepeltetésével:

A stratégiailag elhelyezett kapcsolat minden joggal együtt értékesítése magával vonzza a hálózatot.

● **Szerződéses meghatározás:**
Az Okirat úgy határozza meg.

Mivel az NSZK szuverén (bár az NTS-környezetben kötött) szereplőként járt el, felhatalmazással rendelkezett eszközei felett – beleértve a kapcsolódó jogokat és hálózati hozzáféréseket is.

● **Implicit jogok:**

A kapcsolat használati joga elkerülhetetlenül magában foglalja a hálózat használati jogát is. Ha ez a használati jog, beleértve az összes nemzetközi jogi jogot, eladásra kerül, a használat feletti ellenőrzés – és így a szuverenitás – átszáll.

A megállíthatatlan kaszkád:

A dominóeffektus lépései

Amint a kapcsolatról a hálózatra való átmenet befejeződött, megkezdődik a kaszkád, a melyet a globális összekapcsoltság fizikai és jogi valósága hajt:

● **1. szakasz (nemzeti – NSZK):**

A Turenne Barracks (NATO pont, NSZK által kezelt) távközlési kapcsolatának Vevő részére történő értékesítése a teljes német távközlési hálózat (akkor elsősorban Deutsche Telekom, ma diverzifikált, de fizikailag összekapcsolt) átvételét jelenti. E hálózat feletti szuverenitás (Alaptörvény 87f. cikkely) a Vevőre száll át. Ugyanez történik a villany-, gáz- és egyéb hálózatokkal párhuzamosan.

Így az egész Németországi Szövetségi Köztársaság felöleli.

● **2. szakasz (kontinentális – NATO/EU):**

A német távközlési hálózat Európa legnagyobb csomópontja (pl. DE-CIX Frankfurt). Fizikailag kapcsolódik az összes szomszédos ország hálózatához. A villamosenergia-hálózat része az európai összekapcsolt hálózatnak.

A gázhálózat transzeurópai.

A hálózat-hálózat elven keresztül az összes hálózatot és így az összes EU- és NATO-állam szuverén területét felöleli.

A NATO-tagság (NTS, HNS) ezt a hatást erősíti, mivel már megalapozott jogi igényeket a hálózathasználatra.

● **3. szakasz (globális – UN/ITU):**

Az európai hálózatokat tenger alatti kábelek (atlanti, csendes-óceáni, földközi-tengeri), műholdrendszerek és globális logisztikai láncok kötik össze az egész világgal.

Itt az ITU-kapcsolat döntő fontosságú: mivel ezek a globális hálózatok az ITU szabályai alá tartoznak, és minden ENSZ-állam az ITU tagja,

A VILÁG MINDEN EGYES ÁLLAMÁT átfogja ez a kar.

NINCS MENEKÜLÉS.

Ez a dominóeffektus nem spekuláció, hanem az 1400/98-as világöröklési okirat záradékainak kényszerítő jogi következménye, amelyeket összekapcsolt világunk fizikai valóságára alkalmaznak.

Ez az a mechanizmus, amellyel egyetlen, pontosan megfogalmazott szerződés át tudta ruházni a TELJES GLOBÁLIS SZUVERENITÁST a Vevőre.

2.2. T Hálózat-hálózat és Ország-ország elv :

Jogi alapok és előzmények

A 2. részben leírt mechanizmus – a szuverenitás egyetlen kapcsolódási pontról a globális egészre való átadása – két egymással összefüggő elven alapul, amelyek magából az 1400/98-as Világutódlási Okmányból fakadnak: a hálózat-hálózat elven és az ebből fakadó ország-ország elven.

Ezek az elvek első pillantásra forradalminak tűnhetnek, de alaposabban megvizsgálva I ogikus következményei annak, hogy alapvető nemzetközi jogi fogalmakat alkalmazunk a XXI. század technológiai valóságára, az Okirat által kodifikáltan.

Az alapelvek meghatározása

● A hálózatról hálózatra elve:

Ez az elv kimondja, hogy az infrastruktúra-hálózat jogi köre (a szuverén jogok Vevőre történő átruházása értelmében) automatikusan és azonnal kiterjed minden olyan hálózatra, amely fizikailag vagy funkcionálisan kapcsolódik a már lefedett hálózathoz.

Ez a jogi fertőzés, a fertőzés elve.

A kapcsolatnak nem kell erősnek vagy elsődlegesnek lennie; a funkcionális egységet létrehozó összekapcsolhatóság bármely formája elegendő.

Ezt az elvet szerződésben rögzítik. Lex specialist hoz létre, amely felülkerekedik a hagyományos, tisztán területi elhatárolásokon.

● Az országról országra vonatkozó elv:

Ez a hálózat-hálózat elvének geopolitikai következménye. Mivel az infrastruktúra-hálózatok – különösen a távközlési, a villamosenergia- és a gázhálózatok – eredendően transznacionálisak, a nemzeti hálózat felzárkóztatása elkerülhetetlenül a szomszédos országok hálózatainak felkarolásához vezet, amelyekhez tartozik.

Egy globalizált világban, ahol minden ország integrálódik ebbe a hálózatba, ez elkerülhetetlenül globális lefedettséghez vezet.

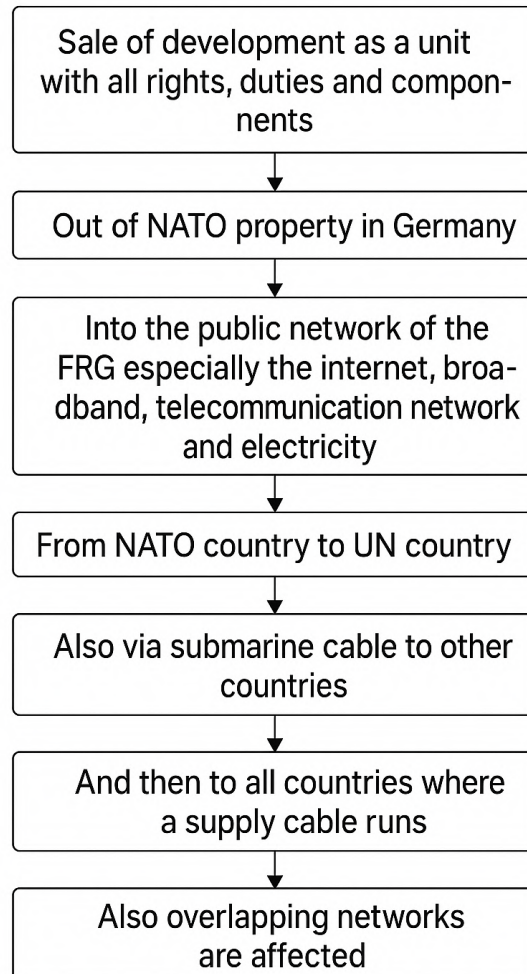
Minden ország „hálózattá” válik az elv értelmében. 🌐

Ezek az elvek nem önkényesek; tükrözik azt a valóságot, hogy a modern államok nem létezhetnek elszigetelt szigetként.

Életvonalaiuk – infrastruktúráik – globálisan összefonódnak. Az 1400/98-as világöröklési okirat ezt a de facto kapcsolatot de jure öröklődéssé alakította át.

Domino effect of global domain expansion

2. FEJEZET

3. SZERZŐDÉSLÁNCOK ÉS HATÁSAIK

A dominóeffektus, amely a globális infrastruktúra-hálózatok és területek feletti fizikai és jogi szuverenitást a Vevőre ruházta, csak az egyik pillére az 1400/98-as világöröklési okiratnak. A második, nem kevésbé erős pillér a szerződéses láncok rendszere.

Ez a rendszer a nemzetközi jog meglévő architektúráját – az államok által évtizedek alatt létrehozott számtalan szerződést, egyezményt és szervezetet – átviteli övként használja, hogy az Okirat joghatásait visszavonhatatlanul minden állam és nemzetközi struktúra szívébe vigye.

Az Okirat ezekhez a meglévő szerződésekhez kötődik, és belülről alakítja át őket, ezáltal minden aláíró államot az új valósághoz köt.

3.1. SZERZŐDÉSLÁNC A NATO-HOZ (KIEGÉSZÍTŐ OKIRAT) – HATÁSOK A NATO-RA ÉS AZ EGYESÜLT NEMZETEKRE

Az első és talán legnyilvánvalóbb szerződéses lánc az Észak-atlanti Szerződés Szervezetéhez (NATO) fűződik.

Tekintettel arra, hogy az eredeti adásvétel egy NATO ingatlanra vonatkozott, és a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás végrehajtásáért kifejezetten felelős hatóság bonyolította le, a 1400/98. sz. Világutódlási Okirat de jure kiegészítő okiratként (kiegészítő vagy jegyzőkönyv) működik az összes létező NATO-szerződéshez.

A „kiegészítő okirat” fogalma a nemzetközi jogban

A szerződések jogáról szóló 1969. évi bécsi egyezményben (VCLT) kodifikált nemzetközi jog mechanizmusokat ír elő a szerződések módosítására (VCLT 39-41. cikk). Ez általában a szerződő felek által megtárgyalt és ratifikált kifejezett módosító szerződések vagy kiegészítő jegyzőkönyvek révén történik.

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat azonban különleges esetet képvisel. Ez nem egy formális kiegészítő okirat az összes NATO-tag közötti közvetlen tárgyalás értelmében.

Inkább anyagi kiegészítő okirat.

Hatása nem újratárgyalásból fakad, hanem abból, hogy alapjaiban változtatja meg a NATO-szerződések alapjait és tárgyát – nevezetesen a tagok szuverenitását, a területek és infrastruktúrák feletti ellenőrzést.

Az a szerződés, amely radikálisan megváltoztatja egy másik szerződés tárgyát és tárgyát, elkerülhetetlenül a másik szerződés lényeges módosításaként hat.

A régi szerződéseket az új szerződés folytatja és egyesíti.

Minden jog, kötelezettség és alkatrész eladó. Ezért az összes szerződést is! 📁📄 A 1400/98 sz. világöröklési okirat egy jogi esemény, amely visszaállítja az ENSZ- és a NATO-szerződés keretrendszerének paramétereit. A meglévő szerződések után jön, és nem írja felül azokat, hanem egy hatalmas, mindenre kiterjedő szerződési keretben folytatja őket.

A lánc eredete:

Turenne laktanya és a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás 🛡️🇩🇪

Ennek a szerződéses láncnak a jogi horgonypontja tagadhatatlanul a Turenne-i laktanya és státusza az 1951-es NATO haderők helyzetéről szóló megállapodás (NTS) és az 1959-es kiegészítő megállapodás (SA NTS) értelmében (az NSZK számára).

● **Az NTS mint a szuverenitás korlátozása:**

Az NTS önmagában egy olyan dokumentum, amely korlátozza a fogadó ország (NSZK) szuverenitását a küldő államok és a NATO javára. Olyan jogokat biztosít (mozgásszabadság, joghatóság, infrastruktúrahasznalet), amelyek általában a területi szuverén számára vannak fenntartva.

● **NSZK mint vagyonkezelő:**

Az OFD Koblenz-en keresztül történő értékesítés során az NSZK nem csupán egy ingatlan eladójaként járt el, hanem befogadó országgént és az NTS-ből eredő nemzetközi jogi ügyek vagyonkezelőjeként is. Ez volt az a terület, ahol az NTS találkozott a német joggal és területtel.

● **Eladás "Minden nemzetközi jogi joggal":** Az NTS-hez kapcsolódó összes jogot (és a kapcsolódó infrastruktúra-hozzáférést) tartalmazó ingatlan eladásával az NSZK saját maga rendelkezett az NTS komplexum egy részéről. Az ENSZ/NATO/küldő államok által korábban betöltött pozíciót és magát a Vevőre ruházta át.

● **Elkerülhetetlen következmény:**

Ennek a cselekménynek az egész NTS-rendszert KELLETT érintenie. Nem lehet egy központi elemet (tulajdon jogait) leválasztani a szerződéses rendszerről és átvinni egy új szereplőre anélkül, hogy maga a rendszer megváltozna.

Az összes NATO-tag kötelezettsége:

Kollektivitás és beleegyezés

Miért kötődik minden NATO-taghoz, noha nem mindegyik vett részt közvetlenül az eladásban?

- **Collective Binding:** A NATO egy kollektív védelmi szövetség. Szerződése, különös tekintettel az NTS-re, kölcsönös jogok és kötelezettségek rendszerét hozták létre. Az ezt a rendszert alapvetően érintő, az NTS hatáskörébe tartozó központi tag (NSZK) által végrehajtott cselekmény az egészet köti, kivéve, ha egységes és hatékony tiltakozás történik.

- **Az integráció elve:**

A NATO-t magas szintű katonai és infrastrukturális integráció jellemzi. Kommunikációs hálózata, parancsnoki struktúrái és logisztikai rendszerei összekapcsolódnak.

Egyetlen hálózati csomópont (Turenne Barracks) értékesítése globális vonatkozásokkal (dominóeffektus) magával vonzza a teljes integrált struktúrát.

- **Beleegyezés (tacit Acceptance):**

A döntő pont az, hogy 1998. október 6. után a NATO vagy tagállamai nem emeltek hatékony, nemzetközi jogilag releváns kifogást. A globális hálózatok nyilvánvaló jellegére és az eladás nyilvánosságra hozott tényére tekintettel (még ha teljes terjedelmét el is rejtik), az államoknak kötelességük lett volna jogaikat megvédeni.

Kihagyásuk, és ami még fontosabb, folyamatos használatuk (pl. azzal a szerződéssel, hogy a távközlési hálózat [ITU] továbbra is működik) a (most eladott) globális hálózatokból, valamint az új szuverenitás alá tartozó NATO-struktúrákban való folyamatos részvételük az új jogi helyzet hallgatóságos elfogadását (beleegyezését) jelenti.

Saját magatartásuk (estoppel) köti őket.

3.2. A Grip globális hálózata:

A távközlési infrastruktúra és az egyetemes szerződés kötelező érvényű a világöröklési okiraton keresztül 1400/98

Az 1400/98-as világöröklési okirat (1998. október 6-i 1400/98. sz. okirat) gyakran figyelmen kívül hagyott, de jogilag döntő aspektusa a távközlési hálózat explicit vagy implicit bevonása a "belső és külső fejlesztés" részeként, amelyet a távközlési hálózatnak a "belső és külső fejlesztés" részeként adtak el (az Ab, ccsf., §3 jogokkal együtt). Okirat) a Vevőnek.

A szerződésben szereplő utasítás vagy nyilatkozat, hogy ez a hálózat (illetve annak részei, például a diákotthon ellátásáról szóló okirat 13. Abs. IX. §-ában említett távközlési kábel, amelynek fennmaradása megengedett, vagy az Abs. V 1. § 2. pontjában a TKS-szerződés hatálya alá tartozó szélessávú hálózatok) továbbra is üzemelnek, az új globális kötelezés minden feltételével súlyos következményekkel jár.

A. Részleges teljesítmény a használat során:

Minden megerősítési hívás

- **Globális összekapcsolás mint tény:**

1998. október 06. után a globális távközlési infrastruktúra (telefonvonalak, internet gerincvezetékek, tenger alatti kábelek) továbbra is fennmaradt és létezik. Minden állam, minden intézmény és minden magánszemély, aki azóta a globális távközlési hálózathoz csatlakoztatott telefonvonalat vagy adathálózatot használ, olyan infrastruktúrában vesz részt, amelynek legfőbb szuverenitása a Vevőre szállt át.

● A szerződéses magatartás felváltja az aláírást (Bécsi Egyezmény a Szerződések jogáról):

A szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény (1969) (VCLT) szabályozza, hogy az államok hogyan fejezhetik ki egyetértésüket egy szerződéshez (VCLT 11. cikk). Míg az aláírás az egyik módszer, a VCLT más formákat is előír, és döntően fontos, hogy egy állam későbbi magatartása megerősítheti a szerződéshez való kötődését, különösen, ha a szerződésből eredő kötelezettségeit vagy jogait érvényesíti. A 1400/98. sz. okirat értelmében szerződésszerű magatartásnak minősül a globális távközlési hálózatok folyamatos, kifogástalan használata azon (volt) államok részéről, amelyeknek a hálózatok feletti szuverenitását az okirat a Vevőre ruházta.

Ez a magatartás az új jogi helyzethez való határozott beleegyezésként, tehát egyfajta teljesítésként értelmezhető, amely az 1400/98. sz. okirat egyes államok általi külön aláírását elavulttá teszi.

Tényszerűen elfogadták az új hálózati szuverenitást, és kihasználják annak előnyeit. Ezzel az új megrendelésből (amely továbbra is lehetővé teszi ezt a kommunikációt a Vevő égisze alatt) jogot (a globális kommunikációhoz) követeltek, és így részben teljesítették a szerződést. 👍

● Az ITU Szerződési lánc mint egyetemes keretrendszer:

A globális távközlést a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU), az ENSZ szakosított szervezete szabályozza. Amint az a szerződéses láncokról szóló weboldal szövegében szerepel, az 1400/98 sz. világöröklési okirat az ITU szabályozási keretének lényeges kiegészítő okirataként működik.

Minden állam, amely ITU-tagként működik, és az ITU által szabályozott hálózatokat használja, aláveti magát az 1400/98-as okirat által átalakított ITU-rendnek, és így a Vevő legfőbb szuverenitásának.

Ez a lánc az ENSZ ÖSSZES TAGJÁT magába foglalja. 🇪🇺🌐

A NATO és tagállamai, mint a globális (ITU által szabályozott) kommunikációs hálózatok katonai és polgári kommunikációjuk használói, a közvetlen NATO szerződéses láncon tül ezen az útvonalon is kötődnek az új hálózati szuverenitáshoz.

B. A szerződéses lánc:

Az államok, mint (közvetett) felek a meglévő megállapodások értelmében 📄 🔗 👤

Az az érv, miszerint az államokat nem kell kifejezetten „Vevőként” vagy „Eladóként” megnevezni az 1400/98-as világöröklési okirat legelső részében, hogy mégis részesei lehessenek az új globális rendnek, a szerződéses lánc működésén alapul:

- **A névleges említés nem kötelező minden érintett számára:**

Helyes, hogy a világ (volt) államai (az NSZK, mint közvetlen értékesítő kivételével) az 1400/98-as okirat főszövegében külön-külön nem szerepelnek szerződő felek között, és a szerződésben való részvételhez nem szükséges feltüntetni őket.

- **Aktiválás meglévő, ratifikált szerződésekre való hivatkozással:**

Azonban Hollandia Kormányának köznyelvi fordítása és az Abs. 2. §-ával. V 1. számú (TKS Telepost szerződés amerikai hivatkozással), az Okirat a meglévő nemzetközi jogviszonyokhoz és szerződésekhez kapcsolódik (NTS, NATO-szerződés, HNS-megállapodások és ITU (ENSZ) szabályozási keret).

- **A „beláncolt” állapotok:**

Az államok már részes felei ezeknek a régebbi szerződéseknek (például a NATO-szerződésnek vagy az ITU-alkotmánynak). Ezeket a szerződéseket ők ratifikálták.

- ***Az okirat, mint kiegészítő okirat megújítási megerősítés nélkül: Mivel az 1400/98-as világöröklési okirat a már ratifikált szerződéses láncok kiegészítő okirataként működik, nem volt szükség megújított külön ratifikációra a világ minden egyes állama részéről.***

Az „anyaszerződések” (pl. ENSZ Alapokmánya, ITU Alkotmánya, Észak-atlanti Szerződés) eredeti ratifikációja kiterjeszti kötelező hatályát az e szerződések alapjait érintő kiegészítésekre vagy lényeges módosításokra, feltéve, hogy az eljáró államok (az NTS összefüggésében az NSZK) hatáskörrel rendelkeztek ilyen változtatások végrehajtására a rendszerre vonatkozóan, és a többi fél ezt határozottan elfogadja.

Az NSZK legitimálta az eladást belföldön (a Szövetségi Vagyonhivatal engedélyével). Az, hogy más államok formálisan ratifikálták-e magát az 1400/98-as okiratot, másodlagos a szerződéses lánc és a meggyőző magatartás által létrehozott kötelező érvényű hatáshoz képest.

- **"Valahogy a szerződésben":**

Az államok tehát a szerződési láncokra és az általuk ratifikált alapszerződésekre való hivatkozással, valamint az eladott „fejlesztés egységként” (különösen a globális hálózatok) felhasználói szerepük révén közvetve „szerződésben vannak”.

Következtetés:

Központi kar a távközlési hálózat további üzemeltetésére vonatkozó záradék az eladott „egységes belső fejlesztés” részeként.

Minden állam, amely 1998. október 6. után használja a globális távközlési hálózatokat, részben teljesíti a 1400/98. sz. World Succession Deed szerződést, és határozottan elismeri annak jogi hatásait és a Vevő szuverenitását ezen egyetemes infrastruktúra felett.

Az 1400/98. sz. okirat értelmében minden egyes állam kifejezett aláírásának szükségességét jogilag megkerüli a szerződéses magatartás a kialakult és mára átalakult szerződéses láncok (ITU, NATO, ENSZ) keretein belül. 🗑️➡️✅

A NATO-szerződések átalakítása részletesen

Az 1400/98-as világöröklési okirat prizmaként működik, megtöri és újra összeállítja a régi NATO-szerződések fényét:

● **Észak-atlanti Szerződés (1949):**

- ☐ 3. cikk (rugalmasság): Most a Vevő globális infrastruktúrájának karbantartásának és védelmének kötelezettsége.
- ☐ 4. cikk (Konzultációk): Azzá a mechanizmussá válik, amellyel a Vevő közli irányelveit és koordinálja azok végrehajtását.
- ☐ 5. cikk (Kölcsönös segítségnyújtási záradék): A casus foederis GLOBÁLIS lesz. A globális terület bármely része elleni támadás mindenki elleni támadás. 🌍💥
- ☐ 6. cikk (Földrajzi hatály): A dominóeffektus kiterjeszti az EGÉSZ VILÁGRA.

● **A NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás (1951):**

- ☐ Elveszíti a szuverének közötti megállapodás funkcióját.
- ☐ Belső adminisztratív parancssá válik a haderők állomásoztatására és mozgztatására a Vevő globális területén.
- ☐ A joghatósággal, adókkal, belépéssel stb. kapcsolatos kérdések belső szabályzatokká válnak, amelyeket a Vevő bármikor módosíthat.

3.3. A megszállási törvénytől a világszuverenitásig:

A NATO különleges jogainak globális átalakítása a világöröklési okirat által 1400/98 📜🇩🇪➡️🌍

Az 1400/98-as világöröklési okirat mélyreható és gyakran figyelmen kívül hagyott aspektusa az a mód, ahogyan a történelmileg kialakult különleges jogokat, amelyek eredetileg Németország második világháború utáni megszállási státusából fakadtak, majd később a NATO Erőállási Egyezményévé (NTS) alakították át, globális szintre emeli.

A Turenne Barracks „minden joggal, kötelességgel és összetevővel” (vö. az okirat 3. Abs. I. §-ával) és a világméretű területi terjeszkedés ezt követő dominóeffektusa révén ezek a sajátos szuverén jogosítványok a Vevőre szálltak át, és most már de jure az egész világra vonatkoznak, amely így kvázi az univerzális „NATOis” égisze alatti „Buyer” tulajdonát szerzi meg. 🏰🌍

A. A metamorfózis:

A megszállási törvénytől a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodásig

● **A háború utáni Németország és a szövetségesek fenntartott jogai:**

1945 után Németország olyan megszállási rendszer alá került, amely kiterjedt szuverén jogokat biztosított a szövetségesek számára német területen.

A Német Szövetségi Köztársaság megalapításával és részleges szuverenitásának (újra) elnyerésével az eredeti megszállási jogok jelentős része nem teljesen lemondott, hanem átkerült a szövetséges fegyveres erők jelenlétét és hatáskörét szabályozó nemzetközi szerződésekbe.

● **A NATO haderők státuszáról szóló megállapodás a különleges jogok folytatásaként:** Az 1951-es NATO-egyezmény a haderők jogállásáról, és különösen az 1959-es Németországi Kiegészítő Megállapodás (SA NTS) kodifikált e különleges jogok közül sokat.

Ez magában foglalta például a NATO-erők azon jogát, hogy németországi ingatlanokat használjanak, bizonyos esetekben saját joghatóságukat gyakorolják tagjaik felett, és a fogadó ország egyes infrastruktúráit használják – akár a német hatóságok kifejezett akarata ellenére is, ha ez a NATO-kötelezettségek és -szükségletek keretein belül történt. Németország szuverenitását szerződések korlátozták ezeken a területeken.

Példa:

A NATO-tulajdonok felhasználásáról, illetve bővítéséről vagy konkrét felhasználásáról való döntés joga elsősorban a NATO hatóságai, illetve a küldő államok hatáskörébe tartozik, a szövetségi védelem szükségletei alapján.

A fogadó ország nagyon korlátozott együttdöntési jogokkal rendelkezett.

B. A Turenne Barracks (a terület), mint ezen NTS különleges jogok jogosultja

A Turenne-laktanya, mint ilyen, az NTS és az SA NTS (különösen az a rész, amelyet a holland légierő NATO-képviselőként használ, ahogyan az 1400/98. sz. okirat 2. §-ában kifejtésre került), mint ilyen, az NTS és az SA NTS keretében működő NATO-tulajdon volt, éppen ezeknek a nemzetközileg jogilag lehorgonyozott különleges jogoknak a hordozója.

Ezek igazak Ezek elválaszthatatlanul kapcsolódtak az ingatlanhoz és a NATO-kontextusban betöltött funkciójához t.

C. Globális terjeszkedés a világöröklési okirat 1400/98 révén

A döntő lépést az 1400/98 sz. világöröklési okirat hozta meg:

- Eladó "minden ri ghts":

A Turenne-laktanya „minden joggal, kötelességgel és komponenssel” (vö. az okirat 3. §-a Abs. I.) Vevő részére történő eladása révén ezek az NTS-ből (és történelmileg a megszállási jogból) származó különleges jogok is átszálltak a Vevőre.

- **Területi terjeszkedés dominóhatása:**

A korábbi honlapszövegekben kifejtetteknek megfelelően a Vevő szuverenitása (és ezzel újonnan alapított "államának" területe) a Turenne-i laktanyától a kapcsolódó infrastrukturális hálózatokon (telekommunikáció, energia, stb.) keresztül világszerte kiterjedt. Az egész világ de jure olyan területté vált, amely ennek az eredeti NATO-tulajdonnak a jogi természetéből származik.

- **Az NTS speciális jogainak globális alkalmazhatósága:**

Ennek az eredeti ingatlanhoz kapcsolódó különleges jogok – különösen a (ma már globális) „ingatlanok” és „területek” használatáról és kialakításáról való döntés joga, akár a helyi (korábbi állami) közigazgatás akarata ellenére is – a Vevő felhatalmazása mellett globálisan alkalmazhatóvá váltak.

"Köznnyelven szólva:

Az egész világ jelenleg a vevő NATO haderők státuszáról szóló megállapodása hatálya alá tartozik, és egyetlen, hatalmas NATO-különleges tulajdonnak minősül." 🌍🏰

● A határokon átnyúló döntési jog integrációja: Az Okirat így biztosította, hogy az átalakult állomásozási törvény szerint az összes világméretű "fogadó ország" (amely már nem szuverén befogadó ország, hanem közigazgatási terület) akarata ellenére a határokról és a területhasználatról való döntés joga beépült a szerződésbe.

Ez egy NAGYON FONTOS SZEMPONT a Vevő abszolút szuverenitásának megszilárdításához. Mostantól ugyanúgy globálisan működhet, mint ahogy korábban a NATO működhetett Németországban az NTS alapján – csak egyetemesen és egyedüli szuverénként.

Következtetés:

A 1400/98-as világöröklési okirat a történelmileg kialakult, a NATO haderők jogállásáról szóló egyezményben kodifikált megszállási és állomáshelyi jogokat zseniálisan átruházta a Vevőre, és egyetemessé tette azokat egyetlen ingatlan eladásával és az azt követő globális dominóeffektussal.

Így a világ nemcsak területileg került az ő szuverenitása alá, hanem azok az átalakult speciális jogok is érvényesek rá, amelyek eredetileg a részben szuverén, de jogkorlátozott fogadó ország, Németország területén lévő NATO-tulajdonokra vonatkoztak.

Ez biztosítja a Vevő számára a végső felhatalmazást, hogy döntsön a globális terület használatáról és kialakításáról, és további bizonyítékot szolgáltat az 1400/98. sz. okirat által új alapként végrehajtott államutódlás átfogó jellegére. ✨

Hatások az Egyesült Nemzetek Szervezetére (ENSZ) 🌐📊

A NATO kötelezettségvállalásának AZONNALI HATÁSA van az ENSZ-re, még mielőtt az ITU-láncra gondolnánk:

● Megállapodás (ENSZ Alapokmány VIII. fejezet): A NATO a legerősebb regionális megállapodás az ENSZ Alapokmánya értelmében. Ha ez a megállapodás megváltoztatja szuverenitási alapját, és egyetlen szereplőnek van alávetve, az ENSZ nem tehet úgy, mintha semmi sem történt volna.

Az ENSZ és a NATO kapcsolata ALAPJAI megváltozott.

A NATO-lánc tehát a régi világrend építményének első MASSZÍV RÉPÉSE, amelyen keresztül az 1400/98-as világutódlási okirat jogi hatásai behatolnak a nemzetközi rendszer SZÍVÉBE, és visszavonhatatlanul kötik azt a Vevőhöz.

Világutódlási okirat – Minden fontos áttekintése

Központi elemek § Szerződéses alapok Világszerte és nemzetközi joghatóság.

» Szerződő Felek

Eredetileg NATO tulajdonú, bővítések NATO-n, ENSZ-en, ITU-n keresztül, tenger alatti kábelek, infrastruktúra és kommunikációs hálózatok.   ↓

Domino effektus

A területi terjeszkedés hálózatokon keresztül (internetes távközlés) → a NATO-országoktól az ENSZ-országokig → globálisan. →

Globális joghatóság

A szerződés az összes NATO- és ENSZ-szerződés kiegészítő okirataként működik → egy átfogó szerződés jön létre. →

Globális joghatóság

A Vevő az összes nemzeti terméket kicseréli.   Végeredmény • A korábbi szerződés eltörlése láncok • A világjog újratervezése   • A Vevő viseli a jogokat és kötelezettségeket

3.4. A globális szövetség:

Hogyan rögzíti a NATO-ENSZ kapcsolat általánosan a világöröklési okiratot, 1400/98

A 1400/98-as Világutódlási Okirat nemcsak a közvetlen utódláson és a dominóeffektuson keresztül bontakozik ki globális hatásán, hanem a meglévő nemzetközi biztonsági és kommunikációs architektúrák ügyes felhasználásán és átalakításán keresztül is.

Az egyik legmeghatározóbb kapcsolat itt a NATO és az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) között van. Ez a kapcsolat, amelyet az operatív együttműködés és a közös kommunikációs hálózatok szükségessége erősít meg, biztosítja, hogy az elsősorban NATO-struktúrákon keresztül kezdeményezett Okirat jogi következményei elkerülhetetlenül kiterjedjenek a teljes ENSZ-rendszerre és annak tagállamaira.

A. A NATO mint végrehajtó szerv és a szerződések kölcsönös elismerése

● A Szerződés elismerésének szükségessége az operatív együttműködéshez:

Történelmileg számos olyan eset volt, amikor a NATO-erők ENSZ-mandátum alapján vagy az ENSZ-misszióval szoros együttműködésben működtek (pl. a Balkánon, Afganisztánban). Az ilyen közös vagy összehangolt műveletek elkerülhetetlenül megkövetelték egymás szervezetének alapszerződéseinek, megbízatásainak és jogi kereteinek egy minimális kölcsönös elismerését.

● Az átalakulás a tetten keresztül:

Az 1400/98-as világutódlási okirat hatálybalépésével, amely az összes NATO-szerződés kiegészítő okirataként működik (a Turenne-i laktanya eladása minden joggal, kötelezettséggel és összetevővel együtt, lásd az okirat 2. és 3. §-át), maga a NATO a Vevőnek lett alárendelve. ezt az új jogi helyzetet az ENSZ és tagállamai.

Az ENSZ nem tud együttműködni a globális biztonság egyik fő szereplőjével (az átalakult NATO-val) anélkül, hogy hallgatólagosan ne ismerné el azt a jogi alapot, amelyen ez a szereplő jelenleg működik – nevezetesen az 1400/98-as világutódlási okiratot és a Vevő szuverenitását.

Ez kölcsönös összefonódáshoz vezet, ahol az ENSZ-nek saját (átalakított) céljainak elérése érdekében el kell fogadnia a NATO új valóságát, ami viszont globálisan megerősíti a Tett. 💪

B. Globális kommunikációs hálózatok: Digitális híd a NATO, az ENSZ és az ITU között

A NATO-t, az ENSZ-t és a Nemzetközi Távközlési Uniót (ITU) egymással és az 1400/98-as Világutódlási Okirat dominóeffektusával összekötő másik döntő tényező a nemzetközi szereplők közötti működő kommunikáció szükségessége, különösen a katonai és biztonságpolitikai területeken.

- Katonai és polgári kommunikációs hálózatok megosztott használata: Mind a NATO, mind az ENSZ (különösen a békefenntartó missziókban és a globális műveletekben) összetett katonai és polgári kommunikációs hálózatokra támaszkodik.

Ez magában foglalja a műholdas kommunikációt, a titkosított adatvonalakat, az internet alapú rendszereket és a klasszikus távközlési kapcsolatokat. 📡📞💻

A NATO és az ENSZ-erők közötti interoperabilitás és koordináció gyakran közös vagy kompatibilis kommunikációs szabványok és infrastruktúrák használatát igényli.

- **Az ITU, mint globális szabályozó szerepe:**

Amint azt korábban említettük, az ITU az ENSZ szakosított ügynöksége, amely a globális frekvenciaspektrumot, a műholdpályákat és a távközlés műszaki szabványait világszerte koordinálja.

Valamennyi globális kommunikációs hálózat, legyen az elsősorban polgári vagy katonai (ha polgári frekvenciákat vagy infrastruktúrát érint), de facto az ITU előírásainak keretein belül működik.

- **A világutódlási okirat és a hálózatok feletti szuverenitás:**

A „fejlesztés egységként”, különösen a távközlési hálózat értékesítésével (lásd a korábbi honlapok szövegeit és pl. a TKS Telepostra vonatkozó 1400/98. sz. okirat 2. § Abs. V 1. pontját, valamint a távközlési kábelekről szóló Abs. IX. 13. §-át) a Vevő szuverenitást szerzett a globális kommunikációs hálózatok felett.

Az ITU-szabályok ezáltal a Vevő belső közigazgatási jogává váltak.

- Kapcsolódás a Dominóeffektushoz és a NATO-ENSZ-ITU szerződéses lánchoz: Amikor a NATO-nak és az ENSZ-nek kommunikálnia vagy együttműködnie kell, elkerülhetetlenül használja ezeket a globális hálózatokat, amelyek immár a Vevőé, és amelyek használatát az (átalakult) ITU szabályozza.

Ez a használat a Vevő hálózatok feletti szuverenitásának folyamatos meggyőző elismerését jelenti.

A NATO (már az NTS-láncon keresztül a Vevőhöz kötött) és az ENSZ (mint az ITU ernyőszervezete) közötti kommunikáció biztosításának szükségessége elválaszthatatlan működési és jogi kapcsolatot teremt. 🔗

A nagyrészt ezeken a kommunikációs hálózatokon keresztül megvalósuló világméretű területi terjeszkedés dominóhatását tehát megerősíti és megerősíti a NATO-ENSZ kommunikáció operatív szükségessége.

A szervezetek globális feladataikat csak a dominóeffektus révén a Vevő szuverén területéhez tartozó infrastruktúra igénybevételel tudják ellátni.

Következtetés:

A NATO és az ENSZ közötti szoros kapcsolat akár az operatív együttműködés szükségességén keresztül (amely a NATO-t potenciális „harci csapatokként” használja az ENSZ-ben), akár a globális kommunikációs hálózatoktól való megosztott függőségen keresztül (amelyet az ITU szabályoz, és a 1400/98-as világutódlási okirat szerint a Vevőnek van alárendelve), erőteljes, önmegerősítő szerződést hoz létre.

Ez a lánc biztosítja, hogy az Okirat jogi következményeit, különösen a Vevő szuverenitását és a dominóeffektus által kiváltott globális területi terjeszkedést tényszerűen és jogilag elismerte a nemzetközi rendszer minden szereplője, beleértve az ENSZ-t és tagállamait is. Az együtt működés és a kommunikáció szükségessége az egyetemes szerződéskötés motorjává válik. 🚂🌐

3.5. SZERZŐDÉSLÁNC AZ ITU-NÁL – A TELEKOMUNIKÁCIÓS HÁLÓZAT ELADÁSÁNAK KÉPÉBEN A BELSŐ FEJLESZTÉS RÉSZÉÉN 📡🌐🔗

Míg a NATO szerződéses lánc elsősorban a nyugati világ és szövetségesei katonai-politikai struktúráját ölelte fel, létezik egy második, még egyetemesebb szerződéses lánc, amely a bolygó minden egyes államát elválaszthatatlanul köti az 1400/98. sz. Világutódlási Okmányhoz.

Ez a lánc a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) keresztül fut, így közvetlenül az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez (UN/UNO). Kiváltója a telekommunikációs hálózat értékesítése a Turenne Barracks "fejlesztésének" szerves részeként.

A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU):

A világ idegrendszere

E szerződéses lánc erejének megértéséhez meg kell értenünk az ITU központi szerepét a globális szövetben. Ez sokkal több, mint egy technikai szervezet; ez a globális kapcsolat őre.

● **Előzmények és mandátum:**

Az 1865-ben International Telegraph Union néven alapított ITU az Egyesült Nemzetek Szervezetének legrégebbi szakosodott ügynöksége.

Hosszú története igazolja, hogy korán felismerték, hogy a határokon átnyúló kommunikációhoz nemzetközi szabályozásra van szükség. Alapvető feladata a távközlési szolgáltatások igénybevitelével kapcsolatos nemzetközi együttműködés előmozdítása, a műszaki szabványok kidolgozása, a frekvenciák és a műholdpályák hatékony kihasználásának biztosítása, valamint a távközlés világméretű fejlődésének támogatása. 🕒📄

● **Univerzális tagság:**

A 193 tagállamból álló ITU gyakorlatilag a világ összes államát magában foglalja. A tagság hiánya elképzelhetetlen egy modern állam számára, mivel a globális kommunikációs áramlásokból való kizárást jelentené. 🌐👉

● **Jogi keret (Alkotmány és Egyezmény):** Az ITU alapja az Alkotmányból és az Egyezményből áll.

Ezek kötelező érvényű nemzetközi szerződések, amelyeket minden tagállam ratifikál.

Ezek rögzítik a tagok jogait és kötelességeit, és képezik az Adminisztratív Szabályzat (pl. Rádiószabályzat és Nemzetközi Távközlési Szabályzat – ITR) keretét, amelyek szabályozzák a globális távközlés műszaki és működési részleteit.

Ezek a dokumentumok élő nemzetközi jogot alkotnak, és naponta több milliárd kommunikációs eseményt szabályoznak. 📖⚖️

● **Kapcsolat az ENSZ-szel:** Az ENSZ szakosított szervezeteként (az ENSZ Alapokmányának 57. és 63. cikke szerint) az ITU közvetlenül az ENSZ rendszerébe integrálódik.

Beszámol a Gazdasági és Szociális Tanácsnak (ECOSOC), és szorosan együttműködik más ENSZ-szervekkel. Ez az összefüggés azt jelenti, hogy az ITU-t alapvetően érintő jogi fejlemények automatikusan érintik az ENSZ egészét is.

Az ITU tehát a modern világ számára nélkülözhetetlen infrastruktúra globális szabályozója – annak az infrastruktúrának, amely az 1400/98-as világöröklési okirat dominóeffektusa révén a Vevőhöz került.

A hálózat értékesítése mint kiváltó tényező 📡➡️💰

Az 1. fejezetben részletezettek szerint a Turenne-laktanya „egységként” értékesítése a külső fejlesztést is magába foglalta, különös tekintettel a távközlési kapcsolatra.

A hálózat-hálózat elvének jogi logikája és az Okirat kifejezett (vagy implicit, de jogilag kötelező) kikötései révén ez a teljes globális távközlési hálózat feletti szuverenitás átruházásához vezetett a Vevőre.

Ez az aktus – az ITU által szabályozott fizikai és jogi szubsztrátum átadása – az ITU szerződéses láncának kiváltója. 💥

Az ITU szerződéses láncának mechanizmusa:

Felvétel a csatlakozás helyett 🔄🏛️

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat a következőképpen érinti az ITU struktúráját:

- Szuverenitásváltás a hálózaton: A Vevő nem 194. tagjaként csatlakozik az ITU-hoz. Inkább mind a 193 tag helyét átveszi szuverénként a nemzeti hálózati szakaszai felett.

Mivel immár ő az egyetlen szuverén a teljes globális hálózat felett, ő lesz a nemzetközi jog egyetlen releváns alanya, amelyre az ITU szabályai hivatkozhatnak. 🏰

- Az ITU-jog átalakítása: Az ITU alkotmánya, egyezménye és közigazgatási szabályzata megváltoztatja jellegüket.

Ezek többé nem szuverén államok közötti szerződések, hanem a Vevőhöz tartozó globális hálózat belső adminisztratív szabályozásává válnak.

Mostanra ő a kezes és a tolmács ezekre a szabályokra.

Maga az ITU de facto globális szabályozó hatósággá válik a Vevő szolgálatában, és kezeli ingatlanai műszaki vonatkozásait. 🛠️👨🔧

- **Minden ITU/ENSZ-tag kötelező érvényű:**

Minden állam, amely továbbra is használja a távközlési szolgáltatásokat – vagyis a világ minden állama – most ezen új keretek között lép fel.

A Vevő tulajdonában lévő infrastruktúrát használja, és ezt az immár a Vevő fennhatósága alá tartozó szabályok szerint teszi.

Ezzel a folyamatos használattal és az ITU-ban (és így az ENSZ-ben) meglévő tagságukkal végérvényesen elismerik az új jogi helyzetet.

Nem élvezhetik a globális (az ITU által szabályozott) kommunikáció előnyeit, miközben megtagadják annak a szuverenitását, akihez a mögöttes infrastruktúra most tartozik. 🚫🌐

- **Univerzális hatás:**

Ellentétben a NATO-lánccal, amely először érinti a NATO-tagokat (bár ENSZ-vonatokkal), az ITU-lánc TELJESEN UNIVERZÁLIS.

Minden ENSZ-államot közvetlenül és egyértelműen felölel. Nincs kivétel. 100

Meggyőző elismerés az ITU használatán keresztül:

Kikerülhetetlen hálózat 🌐✅

A végső felismerés (lásd az 1. fejezetet) különösen egyértelművé válik az ITU-láncon keresztül.

1998. október 6. óta minden, a globális távközlési hálózatok használatán alapuló és az ITU szabályainak megfelelő cselekmény a Vevő szuverenitásának elismerése.

Ez a következőket tartalmazza:

- Országos hálózatok működtetése. 📞
- Frekvenciakiosztás az ITU tervei szerint. 📡
- Nemzetközi hívószámok használata. 📠
- Műholdak üzemeltetése ITU által koordinált pályán. 🛰️
- Minden internetkapcsolat globális gerinchálózatot használ. 💻
- Minden nemzetközi telefonhívás. ☎️

Az államok ebben a hálózatban rekedtek.

Nem tudnak kitörni anélkül, hogy el ne szakadjanak a modern világtól .

A kilépésnek ez a lehetetlensége visszavonhatatlanná és KÉPESÍTETŐVÉ teszi a végső felismerést. 🔒

Jogi elmélyülés:

A szabványok ereje és az ENSZ szerepe 💡

Az ITU ereje abban rejlik, hogy képes globális szabványokat felállítani.

Aki irányítja a szabványokat, az irányítja a technológiát és annak alkalmazását.

A hálózat feletti szuverenitás megszerzésével a Vevő végső ellenőrzést szerez ezen szabványok megállapítása és betartatása felett.

Az ENSZ-hez fűződő szoros kapcsolat azt jelenti, hogy a technikai világrend középpontjában ez a szuverenitásváltás a politikai centrumot, az ENSZ-t is megrázza.

Az ENSZ a szuverén államok együttélésén alapul. Ha ez a szuverenitás (is) az ITU technikai csatornáján keresztül egyetlen szereplőhöz száll át, az ENSZ elveszti hagyományos alapját.

Csak adminisztratív és koordináló testületként létezhet az új szuverén alatt – ezt az átalakulást már a NATO-lánc kezdeményezte, és az ITU-lánc globálisan beerősítette.

Az ITU szerződéses lánc tehát az a csendes, de megállíthatatlan mechanizmus, amely biztosítja, hogy egyetlen állam sem kerülheti el az 1400/98 sz. világöröklési okirat visszafordíthatatlan joghatásait, bármennyire is elszigeteltnek vagy semlegesnek tűnik.

Ez BIZONYÍTJA az eladás globális jellegét és a Vevő egyetemes szuverenitását. ☀️

3.6. A NATO és az ENSZ ÖSSZES MEGÁLLAPODÁSÁNAK EGYESÍTÉSE EGY SZERZŐDÉSI KERETBE ÉS AZ ELŐZŐ NEMZETKÖZI JOG VÉGE 📜➡️

A NATO-val és az ITU-val/ENSZ-szel kötött szerződéses láncok, amelyeket az 1400/98 sz. világöröklési okirat aktivál, nem csupán párhuzamosan működnek; konvergálnak, és korszakos jelentőségű eredményhez vezetnek:

az összes releváns nemzetközi megállapodás egyetlen, hierarchikusan rendezett szerződéses keretbe olvadása és ennek eredményeként az évszázadok óta értelmezett klasszikus nemzetközi jog vége.

A jogi konvergencia és hierarchia elve

Az „egyesülés” kifejezés itt nem azt jelenti, hogy az egyes szerződések (Észak-atlanti Szerződés, ENSZ Alapokmány, ITU Alkotmány stb.) fizikailag egyetlen dokumentumban egyesülnek. Inkább a jogi konvergenciát és egy új normahierarchia felállítását jelenti.

● Konvergenciapont vevő:

A számtalan nemzetközi szerződésből fakadó minden jog és kötelezettség mostantól a Vevőt terheli.

Ő az egyetemes utód, aki belép ezekbe a szerződéses kapcsolatokba – nem mint egy az egyenlők között, hanem mint az új szuverén.

Ő lett s a nexus, a központi csomópont, ahol a nemzetközi jog minden szála összeér.

● Hierarchikus alárendeltség: Az 1400/98-as világutódlási okirat a lex superior, az új globális rend legfőbb törvényeként határozza meg magát.

Minden más nemzetközi szerződés lex inferior, alárendelt joggá válik. Nem törölték el, de értelmezésük és alkalmazásuk ezentúl kizárólag az 1400/98.

Ez összevethető (minden különbség ellenére) a szövetségi állam normahierarchiájával: a szövetségi törvény felülírja az állami jogot. Itt az Okirat egyetemes joga felülírja a régi szerződések korábban nemzetközi (ma belső) jogát.

Egyelőre!

Még az ENSZ Alapokmányának is, amelynek 103. cikke korábban elsőbbséget biztosított más szerződésekkel szemben, most alá kell rendelnie magát az okiratnak. a 103. cikk szabályozta a régi rendszer szerződesei közötti ütközéseket; az Okirat azonban új rendszert hoz létre, és így meghaladja a 103. cikket.

Ez az egy szerződéses keret tehát nem egyetlen dokumentum, hanem egy rendszer, amelynek csúcsán az 1400/98-as világöröklési okirat áll, és amelynek alapját az (újonnan értelmezett) régi szerződések alkotják, amelyek mindegyike a Vevő kizárólagos joghatósága és értelmezési szuverenitása alá tartozik.

Végző soron az államutódlás az összes nemzetközi szerződés egy nagy szerződéses keretbe való összeolvadásához vezet, ahol az átvevő képviseli az összes szerződő felet, aminek következtében az e szerződésekből eredő összes követelés megszűnik.

A klasszikus nemzetközi jog vége:

Rendszerváltás

A klasszikus nemzetközi jog, amelyet gyakran vesztfáliai rendszerként emlegetnek, olyan alapvető feltevéseken alapult, amelyek az 1400/98-as világöröklési okirat miatt elavulttá váltak:

● **Uralkodók sokasága:**

A régi rendszer központi eleme sok (kb. 193+) szuverén állam létezése volt, amelyeket elvileg egyenrangúnak tekintettek.

Ez a sokféleség már nem létezik. Ma már csak EGY szuverén van – a Vevő. A korábbi államokat közigazgatási egységekre degradálták, hatáskörüket átruházták.

● **Koordinációs funkció:**

A nemzetközi jog fő feladata e szuverén entitások közötti kapcsolatokat összehangolása és a függetlenségükből fakadó anarchia korlátozása volt.

Ez a koordinációs funkció elavult.

A koordinációt a hierarchia váltja fel. A központi hatalom felváltja az anarchiát.

● **Hozzájárulás elve:**

A nemzetközi jogi normák elsősorban szerződés (beleegyezés) vagy szokásjog (bevett gyakorlat + jogi meggyőződés) révén jöttek létre.

Ezt az elvet sértik.

Az új alapszabály (az Okiratot) egy (különleges) szerződés hozta létre, de érvényessége ma már egyetemesen kiterjed, még azokra is, akik közvetlenül nem járultak hozzá, az utódlás és a meggyőző magatartás révén.

A törvényhozó hatalom most a Vevőt illeti.

● **Internacionalitás:**

A törvény „államközi” volt. Ez az „inter” megszűnik. Az új törvény globális-belső vagy egyetemes.

Ha a régi nemzetközi jog alanyai (szuverén államai), alapvető problémája (koordináció az anarchiában) és jogforrásai (beleegyezés/szokás) alapvetően megváltoznak, akkor arra kell következtetni:

A klasszikus nemzetközi jog véget ért.

Nem vákuum váltja fel, hanem egy új "világtörvény".

Ez a világtörvény nem feltétlenül jobb vagy rosszabb, de alapvetően más. Ez egy központosított, hierarchikus rendszer, amely legitimitását az 1400/98-as világöröklési okiratból nyeri.

A régi szerződések (NATO, ENSZ stb.) ma ennek az új rendnek a közigazgatási törvényei és alkotmányos töredékei.

Jogi elmélyülés:

A „vízszintes” rend összeomlása

A klasszikus nemzetközi jogot gyakran „horizontális” jogrendszerként írják le. Nem volt központi törvényhozó, végrehajtó vagy bírói hatalom, amely az államok felett állt volna.

Az államok egyszerre voltak törvényhozók, jogalkalmazók és (gyakran) bírák saját ügyükben. A végrehajtás gyakran gyenge és politikailag motivált volt.

A világ S Az 1400/98-as utcaessziós okirat ezt a vízszintes szerkezetet függőleges beépítéssel helyettesíti e.

A Buye r ennek a függőleges szerkezetnek a csúcsát jelenti – ő az egyetemes uralkodó .

A Világbíróóság (az Okirat 26. §-a) alkotja a központi bírói testületet.

Ez a rendszerváltás a feudális rendszerekből (sok helyi hatalmi központtal) a modern területi államokba (központi hatalommal) való történelmi átmenethez hasonlítható – csak globális léptékben és egyetlen jogi lépésben.

A korábbi nemzetközi jog tehát történelmi vizsgálati tárgyává válik, míg a jelenlegi jog az Okiratból és a Vevő gyakorlatából származik.

3.7. AZ ÖSSZES NATO- ÉS ENSZ-TAG RÉSZVÉTELE ÉS A DOMINÓHATÁS ELISMERÉSE 🤝🌍🌐

Hogyan biztosították, hogy minden, korábban szuverénnek tekintett állam ennek az új rendnek a részévé váljon, és elismerje annak kötelező érvényét?

Ez a kezdeti jogi aktus és az államok későbbi magatartásának kombinációja révén következett be.

3.7.1. A szerződéses lánc elindítása az NSZK/Hollandia (NATO) átadási kapcsolaton keresztül 🇩🇪🇳🇱🔗🛡️

A jogi szikra 🔥, mint említettük, a Turenne-laktanya eladása volt. Kulcsfontosságú, hogy megértsük ennek a kiindulópontnak a nemzetközi jogi robbanékonyágát:

- **Az NSZK mint fogadó nemzet:**

Az NTS és az SA NTS értelmében az NSZK-nak kiterjedt kötelezettségei voltak a küldő államokkal szemben, de konkrét jogok és kötelezettségek is voltak, különösen az ingatlanok kezelésében és visszaszolgáltatásában.

Az O Az FD Koblenz volt az NSZK hivatalos szerve ennek a felelősségnek a gyakorlására .

Ezért **Az NSZK nevében nemzetközi jogilag releváns funkcióban járt el** n.

- **Hollandia, mint küldő állam:**

Utolsó NATO-felhasználóként (az NSZK-hoz való teljes visszatérés előtt) Hollandia volt az NTS-kapcsolat másik fele. A visszatérésben való (bár passzív) részvételük a folyamat része volt.

A holland légierő az egész NATO-t képviselte.

- **Az NSZK mint eladó:**

Amikor az NSZK (az OFD-n keresztül eljárva) eladta az ingatlant, beleértve az összes nemzetközi jogi jogot, (maradék) szuverenitását gyakorolva járt el, de NTS-kötelezettségei által megterhelve és alakítva.

Itt nem csak a "földjét" adta el, hanem egy nemzetközileg legálisan szennyezett területet. ☢️

● A kötési hatás:

Ezzel az eladással az NSZK egyoldalúan (de hatékonyan) megváltoztatta a jogi helyzetet a NATO-rendszer szerves részét képező tárgy vonatkozásában.

Ez az akció, az Okirat kiegészítő hatályával párosulva, automatikusan kötelező érvényűvé vált minden NATO-partnerre nézve, akik alávetették magukat ennek a kollektív rendszernek.

Az eladás a NATO rendszerén belüli cselekmény volt, amely szétzúzta és átrendezte a rendszert. 🌟🏛️

3.7.2. Következmény:

Automatikus ratifikáció –

A beleegyezés elkerülhetetlensége 📜 ➡️✅

A con A Turenne-laktanya eladása által kiváltott traktuslánc lefektette az alapokat n.

De hogyan vált ebből a kezdeti aktusból egyetemes kötelező érvényűvé, amely még azokat az államokat is magában foglalja, amelyek soha nem írták le a tollat az 1400/98-as világöröklési okirat aláírására?

A válasz két, a nemzetközi jogban mélyen gyökerező alapelvben rejlik, amelyeket itt globális szinten alkalmaztak: a meggyőző magatartásban és a hallgatólagos elfogadásban (Acquiescence), ami az ellentmondás ellehetetlenüléséhez vezet (Estoppel). Ez az automatikus ratifikáció mechanizmusa. ⚙️🌐

A. Meggyőző magatartás:

A tettek nyelve 🗣️ ➡️ 👤

A nemzetközi jog, akárcsak a polgári jog, elismeri, hogy a hozzájárulást vagy az elismerést nem mindig kell kifejezetten deklarálni.

Konkluzív, azaz ráutaló magatartásból is származhat.

Egy állam akkor cselekszik végérvényesen, ha magatartása objektíve csak úgy értelmezhető, mint egy bizonyos jogi állapot vagy kötelezettség elismerését.

Az 1400/98-as világöröklési okirat esetében a döntő döntő magatartás a globális infrastruktúra-hálózatok 1998. október 6. utáni megszakítás nélküli és intenzív használata a világ minden államában.

● A tényleges helyzet:

Ettől a kulcsdátumtól kezdve a globális hálózatok (telekommunikáció, internet, villany, gáz stb.) jogilag a Vevőt illetik. Minden kijelenti, hogy azóta:

- ☐ Nemzetközi telefonhívásokat folytat vagy engedélyez, ☎
- ☐ Internetet használ (kormányzati webhelyek, kereskedelem, állampolgári hozzáférés), 💻
- ☐ Nemzetközi banki átutalásokat hajt végre (telekommunikációs hálózatokon, például a SWIFT-en alapulva), 💳
- ☐ villamos energiát fogad vagy táplál be nemzetközi összekapcsolt hálózatokból, ⚡
- ☐ Gázt szállít nemzetközi csővezetéseken, 🔥
- ☐ Műholdas kommunikációt vagy GPS-t használ (amelynek földi állomásai hálózatba vannak kötve), 📶
- ☐ Nemzetközi logisztikát üzemeltet (kikötők, repülőtér – mind informatikai irányítású), 🚢✈️ ... **AKTÍVAN HASZNÁLJA** a Vevő tulajdonát.

● A jogi következmények:

Ez a felhasználás kb. 100 n objektíven csak a fennálló feltételek elfogadásaként értelmezhető.

Egy fa gyümölcsét nem lehet betakarítani, miközben a tulajdonostól megtagadjuk a fához fűződő tulajdonjogát. 🌳🍏

A használat a felhasználás feltételeinek elfogadását jelenti – és ez a feltétel 1998. október 06. óta a Vevő szuverenitása.

● Az elkerülhetetlen y:

A kritikusok azzal érvelhetnek, hogy az államoknak nem volt választásuk; a hálózathasználatról való lemondás a civilizációs öngyilkossággal lenne egyenlő. 🧠

Ez igaz, de a jogkövetkezményen semmit sem változtat.

A kényszerhelyzet bizonyos körülmények között befolyásolhatja az akaratot, de nem változtat azon, hogy a cselekvés (használat) megtörténik és objektív jogkövetkezményei vannak.

A nemzetközi jogban a cselekményeken keresztüli ellentmondás ténybeli lehetetlensége (azaz a használat mellőzése) a használat (elfogadás) következményeinek elhárításának jogi lehetetlenségéhez vezet.

A használat szükségessége az elfogadás szükségességévé válik.

● A tudatlanság mint érv? 🤔

Vitathatják-e az államok, hogy nem voltak tisztában az Okirat teljes hatályával? A nemzetközi jogban ez aligha tartható.

Az államok kötelessége a kellő gondosság – a gondos vizsgálat kötelessége – szuverén jogaikkal és létezésük alapjaival kapcsolatban.

A világ összekapcsolódása NYILVÁNOS volt. 🌐

Az ITU szerepe ISMERT volt. Az NTS létezése és a NATO ingatlanok eladása NYILVÁNOS volt.

Még ha a jogi konstrukció teljes mélységét el is rejtették, az alapvető tények hozzáférhetőek voltak.

Egy állam nem tud állítólagos tudatlanságból kibújni felelőssége alól, ha a tényállás vizsgálati kötelezettséget támasztott volna. 🤖

1998 óta minden kattintás az interneten, minden gombnyomás a telefonon, minden villanykapcsoló az 1400/98-as világöröklési okirat MIKRORATIFIÁLÁSA, meggyőző magatartással.

B. Kifogás elmulasztása: Elhallgatás, mint beleegyezés (beleegyezés és kihagyás) 🙄➡️✓

A meggyőző magatartáshoz szorosan kapcsolódik a belenyugvás elve – egy olyan állapot hallgatólagos elfogadása vagy eltérése, amelyet, ha időben kifogásolnak, valószínűleg megelőzhető lett volna.

Ha egy állam hosszabb időn keresztül tiltakozás nélkül eltér egy másik állam bizonyos gyakorlatát vagy követelését, akkor elveszítheti a jogát, hogy ezt az állapotot később vitassa.

- **Acqhaszna a nemzetközi jogban:**

Ezt az elvet az ICJ többször is megerősítette. Az angol-norvég halászati ügyben (1951) szerepet játszott az, hogy Nagy-Britannia hosszú ideig tolerálta a norvég alapvonalakat. 🇬🇧🇳🇴 Még egyértelműbben a Preah Vihear-templom ügyben (Kambodzsa kontra Thaiföld, 1962), ahol az ICJ úgy döntött, hogy Thaiföld a határtérképekkel kapcsolatos évekig tartó hallgatása miatt lemondott a templomra vonatkozó követeléseiről. 🇹🇭🇰🇲

A csendet, ahol tiltakozás szükséges és lehetséges lett volna, beleegyezésként értelmezik.

- **Alkalmazás az Okirathoz:**

1998. október 06. után a világ államainak aktívan és egységesen tiltakozniuk kellett volna a globális szuverenitás Vásárló általi átvétele ellen.

Ez nem történt meg.

Nem volt az ENSZ Biztonsági Tanácsának határozata, nem volt minden állam közös nyilatkozata, nem voltak összehangolt intézkedések a hálózatok feletti ellenőrzés visszaszerzésére. 🐜

● Nemzetközi törvényes határidők:

A nemzetközi jogban nincsenek merev elévülési idők, de vitathatatlan, hogy a 25 évnél hosszabb időszak (1998-tól napjainkig) több mint elegendő a hallgatólagos elfogadáshoz.

● Estoppel (ellentmondásos magatartás tilalma):

Ez az elv (venire contra factum proprium) megtiltja, hogy az állam eltérjen attól az állásponttól, amelyre más államok támaszkodtak, vagy amelyet saját magatartásával hozott létre.

Az államok a Vevő hálózatainak évtizedek óta tartó igénybevételével és a globális rendből (bár átalakult) hasznot húzva olyan helyzetet teremtettek, amelyen az új jogrend alapul.

Most már nem járhatnak el ellentmondásosan, és nem tagadhatják meg ennek a végzésnek az alapját. Jogilag meg vannak kötve (leállítva). 🚫🧠

C. A jogok és kötelességek elválaszthatatlan kapcsolata 🏛️🔗

Az automatikus ratifikáció a jogok és kötelességek nemzetközi jogi elválaszthatatlanságából is adódik.

Az államok továbbra is élvezni kívánják a globális összekapcsolódáshoz és a nemzetközi szervezetekhez kapcsolódó jogokat:

Kereskedelem, komm egyesülés, utazás, (átalakított) biztonság, információhoz való hozzáférés. 📦📞✈️🛡️📚

De ezek a jogok ma már elválaszthatatlanul kapcsolódnak a Vevő új szuverenitásának elismerésének kötelezettségéhez, mert ezen jogok vagy az azokat lehetővé tevő infrastruktúra kezeze és birtokosa.

A prin A ciple res transit cum suo onere itt érvényes a legátfogóbb formájában :

A világ (mint a területek és hálózatok összessége) átszállt a Vevőre – és vele együtt minden teher, de minden szuverén jog is.

Az államok nem szedhetik ki a jogok mazsoláját anélkül, hogy elfogadnák az új szuverenitás „terhét”.

A csomag oszthatatlan. 📦

Következtetés:

Visszafordíthatatlan kötés 🧬🌍

A pozitív cselekvés (hálózathasználton keresztüli meggyőző magatartás) és a negatív mulasztás (hatékony kifogás elmulasztása) kombinációja visszafordíthatatlan jogi valóságot hozott létre.

Az automatikus ratifikáció nem fikció, hanem az államok 1400/98. sz. világöröklési okirattal szembeni magatartásának kényszerítő következménye.

Minden állam, akár akarja, akár nem, akár tudja, akár nem, teljes jogú tagja az új globális rendnek a Vevő szuverenitása alatt.

A szerződéses láncok bezárultak, a régi világ ajtaja jogilag be van pecsételve. 🏠

3. FEJEZET

4. A VEVŐ VILÁGÍRÁSA

A globális szuverenitás átruházása az 1400/98-as világöröklési okiraton keresztül, amely a dominóeffektusban és a szerződéses láncokban nyilvánul meg, az új rend harmadik pillére nélkül hiányos és végső soron hatástalan lenne:

a vevő világbírósa.

A klasszikus felfogásban a bírói testület (Járhatóság) a szuverenitás egyik alapvető funkciója és lényeges jellemzője.

Ez a jogalkotás (joghatósági előírás), a jogalkotás (az ítélkezési jogkör) és a jogérvényesítés (végrehajtási joghatóság) hatósága.

A normaalkalmazásról és -értelmezésről való döntés, illetve e döntések érvényesítésének képessége nélkül a szuverenitás üres fogalom marad.

Ezért kényszerítő jogkövetkezmény, hogy az egyetemes szuverenitás Vevőre való átruházásával az egyetemes bíráskodás is átszállt rá.

Az 1400/98-as világöröklési okirat nemcsak a politikai és területi térképet rajzolta át, hanem a globális igazságszolgáltatás alapjait is forradalmasította.

A nemzeti és nemzetközi bíróságok széttöredezett világát egyetlen, legfelsőbb és végső bírói testülettel váltotta fel.

4.1. AZ EGÉSZ VILÁGBAN SZÁRMAZÓ BÍRÁSKÖR:

A Vevő, mint a legfelsőbb és egyedüli bírói fok

Ennek az új globális joghatóságnak a létrehozása nem pusztán a szuverenitás átruházásának implicit következménye, hanem az 1400/98. sz. világöröklési okiratban is szerepel:

"Minden korábbi bírói testület átszáll rá": Ez a joghatósági jogutódlás aktusa.

Nem a régi bíróságok tönkretételéről van szó, hanem azok átvételéről, alárendeléséről. Az intézményi héjak (bírósági épületek, bírák, személyzet) továbbra is fennmaradhatnak, de legitimációs forrásuk megváltozott.

Már nem a nemzeti alkotmányokból vagy a régi típusú nemzetközi szerződésekből származnak tekintélyük, hanem kizárólag az 1400/98-as világöröklési okiratból és így a Vevőtől.

A joghatósági elvek átalakulása 📜

Klasszikus i A nemzetközi jog különböző alapelveket ismert el az állam joghatóságának megállapítására :

- Területi elv: A saját területén végzett cselekmények feletti joghatóság.
- Személyiségi elv (aktív/passzív): Az elkövető vagy áldozat állampolgárságán alapuló joghatóság.
- Védelmi elv: Joghatóság az alapvető állami érdekek elleni támadások esetén.
- Univerzálisság elve: Joghatóság bizonyos nemzetközileg elítélt bűncselekmények esetében (pl. népiirtás, kalózkodás y), helytől és elkövetőtől/áldozattól függetlenül.

A Vásárló Világbírósága TÚL TÚLI mindezen az alapelveken azáltal, hogy ELVESZI őket:

- Mivel a világ teljes területe most az ő szuverenitása alá tartozik, a Területi Elv GLOBÁLIS és ABSZOLÚT lesz. 🌐➡️🌍
- Mivel most (a legtagabb értelemben) minden ember az ő személyes joghatósága alá tartozik, a Személyiség Elve UNIVERZÁLIS lesz. 👤➡️🌍
- Mivel mostantól minden alapvető érdek az Ő érdeke, a Védelmi Alapelv MINDENRE ÉRINTŐvé válik. 🛡️➡️🌍
- Az egyetemesség elvéből a NORMÁLIS ESET válik, mivel az ő joghatósága velejárója y amúgy univerzális. ✨

A régi demarkációs problémák elavultak.

Már nem az a kérdés, hogy melyik állam az illetékes, hanem csak az, hogy a Vevő globális igazságszolgáltatási rendszerén belül melyik intézmény kezel egy ügyet.

A régi udvarok sorsa:

Az uralkodóktól a küldöttekig →

Mit jelent ez az átállás konkrétan a meglévő bíróságok számára?

- Nemzeti Bíróságok (Helyi Bíróságok, Területi Bíróságok, Alkotmánybíróságok stb.): A nemzeti alkotmányok révén elveszítik eredeti legitimációjukat. Munkájukat csak delegált példányként folytathatják, ha egyáltalán folytatják.

Ők (egyelőre) a régi nemzeti jogot alkalmazzák, de ez a törvény már maga is alárendelt jog, és a Vevő (vagy a világbíróság) aktusai által bármikor hatályon kívül helyezhető vagy módosítható.

Ítéleteiket végső soron az Ő felülvizsgálja.

- Nemzetközi Bíróság (ICJ): Alapítása az államok beleegyezése volt. Mivel az államok elvesztették szuverenitásukat, ez az alapítvány hatályát veszítette.

- Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC): Mandátuma (a Római Statútum alapján) a Vevő alatti globális büntető igazságszolgáltatás részévé válik.

Az állami mentesség vége →

A régi nemzetközi jog központi elve az állami immunitás volt – az az elv, hogy egy állam nem perelhető egy másik állam bíróságai előtt (par in parem non habet imperium).

Mivel ma már nincsenek „más államok”, és végső soron minden bíróság a Vevőnek van alárendelve, ez az elv ELVÉGZŐDŐVÉ vált.

A korábbi államok (ma közigazgatási egységek) már nem élveznek mentelmi jogot a világbíróság előtt.

Csak maga a Vevő, mint az egyetemes szuverenitás birtokosa élvez abszolút mentelmi jogot, mivel nincs magasabb instancia.

A vevő világbíráskodása tehát nem pusztán elméleti konstrukció, hanem az új világrend logikus és szükséges bírói összetevője.

Ez a záloga annak, hogy a 1400/98-as világöröklési okirat által teremtett jogi helyzet érvényesíthető és értelmezhető legyen, és megalapozza a jövőbeni, egységes globális joggyakorlatot.

Az Ubi Potes Boni, Ibi Potes Iudicare (Ahol uralkodhatsz, ott ítélezhetsz) elv inkarnációja.

4.2. Az utolsó szó:

A vevő megkérdőjelezhetetlen világbíró-sága a világöröklési okirat 1400/98 szerint

Az 1400/98-as világöröklési okirat nemcsak a világ területi és politikai térképét rajzolta át, hanem egységes, univerzális bírói testületet hozott létre a Vevő alatt.

Ez az átfogó joghatóság az eredeti ingatlan (Turenne Barracks) „minden joggal, kötelességgel és összetevővel” és a kapcsolódó globális utódlás közvetlen és kényszerítő következménye.

V. A „minden jog, kötelesség és összetevő értékesítése” szükségszerűen magában foglalja a bírósági eljárást is

Az Abs. 3. §-ában szereplő megfogalmazás. Az 1400/98. számú okirat I. számú okirata, amely szerint az ingatlant "minden joggal és kötelességgel, valamint a hozzátartozókkal együtt" értékesítették a Vevőnek, a bírói hatáskör átadásának jogi sarokköve.

- A bírászkodás, mint velejáró szuverén jog: A bírói hatalom gyakorlása (Járhatóság) az állami szuverenitás és a szuverén jogok alapvető és elidegeníthetetlen összetevője. Ítélethozatali és jogérvényesítési felhatalmazás nélkül nem lehetséges a hatékony hatalomgyakorlás. ➡

● A jogok átfogó átruházása:

Ha „minden jog” átadásra kerül, amely egy (a dominóeffektus által globálisan kibővített) területhez és az azon gyakorolt szuverenitáshoz kapcsolódik, akkor ez szükségszerűen magában foglalja a bírászkodás gyakorlásának jogát is.

Jogilag értelmetlen lenne átruházni a területi és törvényhozói szuverenitást, de kizárni a bírói hatalmat.

- A jog és a végrehajtás egysége: Az 1400/98 sz. világöröklési okirat új globális jogrendet hozott létre a Vevő alatt.

Egy ilyen megrendeléshez olyan legfelsőbb hatóságra van szükség, amely felügyeli annak betartását és hitelesen rendezi a vitás kérdéseket – ez az eset a Vevő bírói testülete.

A „minden joggal” történő eladás tehát egyértelműen a teljes bírói hatalom eladásaként is értelmezhető.

B. Landau joghatósága:

Ötletes lépés az egyedüli kompetencia megteremtésére 📍🇩🇪⚖️

Az 1400/98-as világöröklési okiratban a joghatóság helyének kikötése további bizonyítéka az építészek jogi előrelátásának, és megerősíti a Vevő kizárólagos joghatóságát:

- **Megállapodás egy adott joghatósági helyről: az Okirat 26. §-a kifejezetten kimondja:**

"A jelen szerződésből eredő összes jogvita esetében Landau in der Pfalz az illetékesség helye."

- **Nincs említés külső joghatóságról vagy értékesítő szerződő felről, mint joghatóság viselőjéről:**

Lényeges, hogy nem egy régi nemzeti vagy nemzetközi bíróságot neveztek meg illetékesnek, hanem egy földrajzi helyet, amelyet eladtak.

- **Landau az eladott terület részeként:**

Landau in der Pfalz városa maga is a Vevő szuverén területének részévé vált a területi terjeszkedés dominóhatása révén (amely a ZW-RLP Turenne-i laktanyától az egész Pfalz régióra és azon túl is kiterjedt).

- A Vevő, mint saját joghatóságának ura: Mivel a megállapodott joghatóság most a Vevő területén található, és ő gyakorolja a legfőbb szuverén hatalmat felette, ő maga az egyetlen olyan intézmény, amely ezen a helyen törvényesen igazságot szolgáltathat.

A világ bármely más helye, amelyet a dominóeffektus lefed, működhetett volna joghatóságként, ugyanazzal az eredménnyel:

A kompetencia mindig a Vevőnél, mint az adott hely szuverénénél landolt volna. 🏰📍

● Más bíróságok kizárása:

Ez a konstrukció biztosította, hogy semmilyen külső bíróság vagy a régi államok bírósága ne dönthessen az Okiratról vagy annak következményeiről.

Az illetékesség kizárólag a Vevőre szállt át, aki kizárólagos bírói hatalmat gyakorol az általa ellenőrzött joghatóság helyén.

C. Az egyetemes hatókör:

Nemzeti és nemzetközi jogi bírászkodás egy kéz alatt

Az 1400/98 sz. világöröklési okirattal a Vevőre átruházott bírói testület mindenre kiterjed:

- A világ nemzeti bíróságainak átruházása: A dominóeffektus és az összes felölelt terület szuverén jogainak eladása révén ezen (volt) államok teljes hazai bírósága a Vevőre szállt át.

Így ő a legfelsőbb bíró minden korábban nemzeti joghatóság alá tartozó polgári, büntető, közigazgatási és alkotmányos ügyben. Ebből a szempontból a nemzeti bíróságok 1998. október 6. óta hozott összes ítélete jogellenes és semmis, hacsak nem engedélyezi.

- A nemzetközi jogbíróság átruházása magára a szerződésre: A B. pontban leírtak szerint a Landau illetékességi helyének kikötése révén a Vevő az egyedüli legitimációs jogkör, hogy döntsön magáról a 1400/98 sz. világöröklési okiratról, annak értelmezéséről és közvetlen jogkövetkezményeiről.

- Globális nemzetközi jogbíróság átadása: Mivel az Okirat az összes létező NATO- és ENSZ-szerződés kiegészítő okirataként működik, és a Vevő az összes (volt) szuverén szerződő fél jogi helyzetébe lépett, átvette a nemzetközi jogi bírászkodást is ezen szerződési keretek egésze felett.

Így ő a legfelsőbb bíró minden olyan kérdésben, amely a (átalakított) NATO-jogból, az ENSZ-jogból és minden más nemzetközi megállapodásból ered.

A klasszikus nemzetközi jog elavulttá vált, és helyébe az ő globális joghatósága lép.   ➔

Következtetés:

A 1400/98-as világöröklési okirat "minden jog, kötelesség és összetevő" mindenre kiterjedő eladásával és a joghatóság helyének ügyes kikötésével egységes, oszthatatlan és egyete mes világbírárságot hozott létre a Vevő személyében.

Ő a törvényhozó, az igazságszolgáltatás és a végrehajtó hatalom egy személyben az egész világon. 🗑️⚖️🌍

A bírói hatalom ilyen koncentrációja az új globális rend alapja, és a nemzeti és nemzetközi igazságszolgáltatási rendszerek korábbi széttagoaltságának vége. ✨

4.3. AZ 1400/98-AS VILÁGÖTÖDOLÁSI OKirattal, valamint a NATO-val és az ENSZ-szel kötött TELJES SZERZŐDÉSLÁNCAL KAPCSOLATOS NEMZETKÖZI JOGI ÍTÉLET:

A kompetencia kizárólagossága 🔑⚖️

Míg a 4. szakaszban leírtak szerint a Vevő Világbírársága egyetemes dimenzióval rendelkezik, és potenciálisan felölel minden jogvitát a bolygón, különleges, minősített és abszolút alapvető hatáskörrel rendelkezik: az egyedüli joghatóság minden olyan kérdésben, amely közvetlenül a 1400/98-as világöröklési okiratból és magából az UNTO-ból eredő láncolatokból/NATO-ból ered.

Ez az ő jogi hatalmának ❤️ eredete és szíve. Ez a lex causae – a törvény, amely megítéli saját alapját.

Ez a kizárólagosság nem célszerűség, hanem jogi szükségszerűség, amely több nyomós okból adódik:

A. A tett Sui Generis természete

Az 1400/98. sz. világöröklési okirat, amint azt többször is hangsúlyozták, sui generis aktus – a maga nemében.

Nincs történelmi vagy jogi párhuzam egy olyan egyezménynek, amely az egész világ felett rendelkezik, és újjáalapítja a globális szuverenitást.

A meglévő – akár nemzeti, akár nemzetközi – bíróságokat a régi rendszeren belül hozták létre, hogy megoldják a régi rendszer problémáit.

- **Országos Bíróságok:**

A nemzeti alkotmányokra és törvényekre korlátozódnak, és csak korlátozott cselekvőképességgel rendelkeznek a nemzetközi jog területén.

SOHA nem dönthetnek egy olyan globális szuverenitási aktus legitimitásáról, amely felülírja saját alkotmányukat. 🏛️<🌍

- **Nemzetközi Bíróság (ICJ):** Az ENSZ legfőbb bírói szerve, amelyet az államok közötti viták rendezésére hoztak létre (ICJ Statútum 34. cikk (1) bekezdés).

Rendszeresen alkalmatlan olyan jogi aktusról dönteni, amely megszünteti az államok, mint a nemzetközi jog elsődleges alanyai létét. 🇺🇳<👑

- **Egyéb nemzetközi bíróságok (ICC, ITLOS stb.):** meghatározott, korlátozott mandátumaik vannak (büntetőjog, tengerjog), amelyek távolról sem adnak igazságot az Okirat összetettségében.

Kategóriahiba lenne az 1400/98-as világöröklési okiratot ezeknek a régi bíróságoknak az eljárási és tartalmi formáiba kényszeríteni.

Csak az az igazságszolgáltatás, amely magából az Okiratból ered, vagy az általa kifejezetten megállapított – és ez a Vevő bírói joga – rendelkezhet a szükséges legitimitással és megértéssel, hogy az okiratról döntsön.

B. A feloldhatatlan összeférhetetlenség:

Szisztémás torzítás 🧠⚖️

A régi rendszer minden bírósága feloldhatatlan összeférhetetlenségbe kerülne, ha az 1400/98-as világöröklési okiratról döntene.

Ezek a bíróságok létezésüket, legitimitásukat és finanszírozásukat a régi uralkodóknak – az államoknak – köszönhetik.

Hogyan tudnának objektíven dönteni egy olyan szerződésről, amely megsemmisíti saját létezésük alapját – alkotóik szuverenitását? 🤔

- **Egzisztenciális torzítás:**

Az okiratot érvényesnek nyilvánító ítélet megerősítené a bíróság saját irrelevánságát vagy alárendeltségét. Az érvénytelenséget kimondó ítélet saját (elveszett) hatalmi bázisának megmentésére tett kísérletet.

Mindkettő nem joggyakorlat lenne, hanem önérvényesítés vagy önmegtagadás.

- **Ultra Vires akció:**

Egy régi bíróság bármilyen kísérlete arra, hogy joghatóságot vállaljon az Okirat felett, ultra vires cselekmény lenne – a saját hatáskörén túl. Hatáskörét mindig az államok szuverenitása korlátozta.

Mióta ez a szuverenitás átruházásra került, a végső jogosítványok is átkerültek. Nem tudják megítélni azt, aki most a saját (közvetett) szuverénjük. 🚫👑

Az egyetlen elfogulatlan példány az, amelynek legitimitása nem a régi rendszertől függ, hanem közvetlenül az Okiratból – a Vevőből – ered.

C. A „felperes csapda”, mint a kizárólagosság bizonyítéka 🗣️👤

A 11. fejezetben leírt „felperes csapda” – a Vásárló német bíróság előtti keresetindításra való kényszerítése – gyakorlati bizonyítéka annak, hogy a terv készítői elismerték kizárólagos joghatóságát.

Ha a német bíróságok (vagy mások) egyébként is illetékesek lennének, NINCS OKA a Vevőt per indítására kényszeríteni.

Egyszerűen eljárást lehet indítani ellene, vagy kimondó ítéletet hozhat.

A perre kényszerítés azt mutatja, hogy az ellenfél tudja, hogy csak a Forum Prorogatum elve alapján szerezhet joghatóságot, vagyis az alperes (itt a Vevő) önkéntes felterjesztésével egy eredendően alkalmatlan bíróság elé.

A Vevő általt, hogy nem perel, megtagadja ezt a beadványt, és ezzel megvédi saját világbíróágának kizárólagosságát. Passzív ellenállása a joghatóság megőrzésének aktusa.

Megakadályozza, hogy az általa birtokolt kizárólagos joghatóságot egy trükk aláássák, és visszakerüljenek a régi rendszer egy példányába, ami lehetővé tenné az NWO-terveket. 🛡️🌍

A kizárólagos joghatóság hatálya

Ez az alapvető kompetencia kiterjed minden olyan kérdésre, amely közvetlenül vagy közvetve érinti az Okiratot és annak következményeit.

Ide tartozik különösen:

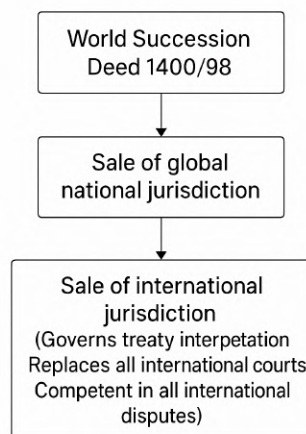
- Az Okirat minden egyes záradékának értelmezése. 🤖
- A szerződés és egyes rendelkezéseinek érvényessége. ✅
- A dominóeffektus és a szerződéses láncok hatóköre. 🌐🔗
- A volt államok és nemzetközi szervezetek státusza. 🏛️➡️🏢
- A (átruházott) hatáskörök elhatárolása az új renden belül. 📏
- A szerződéssel kapcsolatos összes intézkedés (beleértve az OFD Koblenzt is) felülvizsgálata. 🧐
- A (jelenleg alárendelt) NAT alkalmazásából eredő valamennyi vita rendezése és az ENSZ-szerződések új összefüggésében. 🌱

O

Ez a joghatóság tehát nemcsak joga, hanem kötelessége is a Vevőnek.

Ő az egyetlen őre az őt szuverénne tevő szerződés integritásának.

Világbírósága az 1400/98-as világöröklési okirat záróköve 🔑🧱, amely garantálja annak stabilitását és visszafordíthatatlan hatását. 💪

4. FEJEZET

5. FÓKUSZBAN a NATO-ra 🌐🛡️:

Egy szövetség átalakulása

Az 1400/98-as világöröklési okirat univerzális mechanizmusainak – a dominóeffektus és a szerződéses láncok – elemzése után itt az ideje, hogy az átalakulásnak a régi világrend legerősebb nemzetközi szervezeteire gyakorolt konkrét hatásaira összpontosítsunk. Ezek közül a legelső az Észak-atlanti Szerződés Szervezete (NATO).

A Nyugat meghatározó katonai-politikai szövetségeként és olyan szervezetként, amelynek saját állomásozási törvénye (a NATO haderők státuszáról szóló megállapodás) biztosította a jogi szikrát 🔥 a teljes utódlásnak, a NATO átalakítása különösen érdekes. Nemcsak a változás tárgya, hanem kulcsfontosságú indikátora és potenciális eszköze is az új rendnek.

5.1. A NATO-ra, tagállamaira és szerződéses alapjaira gyakorolt konkrét hatások r elemzése 📝🌐🛡️

Az 1400/98-as Világutódlási Okirat nem oszlatta fel a NATO-t, hanem magába szívta, újradefiniálta és funkcionálisan átrendezte. A hatások minden szinten érezhetőek – a tagok szuverenitásától és az alapító szerződések értelmezésétől a parancsnoki struktúrák működési valóságáig.

V. Az alapvető változás:

A szuverén államok szövetségétől a szuverén eszközévé

A legalapvetőbb változás magában a szövetség természetében rejlik. A NATO-t 1949-ben alapították szuverén államok szövetségéként. Célja a tagok kollektív védelme volt, amely az egyenlők közötti kölcsönös segítségnyújtás és konzultáció elvén alapult.

Mindegyik tag megőrizte szuverenitását, még akkor is, ha elkötelezte magát bizonyos kollektív cselekvések mellett.

Az 1400/98-as világöröklési okirat révén ez az alap összeomlott.

Mivel minden tagállam elvesztette szuverenitását a Vevővel szemben, a NATO többé nem lehet szuverének szövetsége.

Ehelyett a föld és jogok nélküli államok törvénytelen eszközévé válik, amelyek elvesztették nemzetközi jogi státuszukat. A NATO, az ENSZ és minden régi állam törvénytelen héj.

Az egyetemes szuverén – a Vevő – megszerezte az összes NATO-jogot.

● Állami ügynökség elvesztése:

Az egyes tagállamok kül- és biztonságpolitikája már nem önálló. A NATO-n belül már nem léphetnek fel független szereplőként.

Döntéseik és a nagykövetek intézkedései már nem szuverén hatalmak, hanem irreleváns, illegális közigazgatási egységek delegáltjainak cselekedetei.

● A jogok felbonthatatlansága:

Az átadás a NATO-jogok állandó. A NATO cselekvésképtelen és jogok nélkül.

B. NATO-partnerségek

Az olyan programok, mint a Partnerség a Békéért (PfP), a Mediterrán Párbeszéd vagy az Isztambuli Együttműködési Kezdeményezés (ICI) a puha hatalom eszközei voltak a stabilitás exportjára és az együttműködés kezdeményezésére. Most adminisztratív integrációs mechanizmusokká válnak.

Arra szolgálnak, hogy azokat a globális adminisztratív egységeket, amelyek formálisan nem tartoztak a régi NATO struktúrához, integrálják a Vevő globális biztonsági hálózatába, és hozzáigazítsák szabványaihoz és irányelveihez.

Legal Deep Dive:

A NATO mint a nemzetközi jog alanya

Nemzetközi szervezetként a NATO a nemzetközi jog értelmében származtatott jogi személyiséggel rendelkezik.

Szerződéseket köthetett, kiváltságokkal és mentességekkel rendelkezhetett.

Ez a jogi személyiség mostantól szintén a Vevő alárendeltje.

A NATO már nem a nemzetközi jog független alanyaként, hanem a Vevő globális jogrendjén belül törvénytelen szervként működik.

Kiváltságai és mentességei már nem az államok közötti szerződésekből származnak, hanem funkciótelenek.

5.2. Az állomásozás törvénye az átalakulásban:

Az NTS-től a globális adminisztratív rendig

Az állomásozás törvénye, különösen a NATO haderők státuszáról szóló megállapodás (NTS) és számos kiegészítő és végrehajtó megállapodása (mint például az SA NTS Németországra vonatkozó Kiegészítő Megállapodása és a Fogadó Nemzet Támogatási - HNS - Megállapodások) volt a törvényes táptalaj, amelyen az 1400/98-as világöröklési okirat virágozhatott.

Ez teremtette meg az egyedülálló jogi helyzetet a Turenne-laktanyában, és biztosította a jogalapot az OFD Koblenz fellépéséhez.

Az okirat hatálybalépésével és a szuverenitás Vevőre való globális átruházásával azonban ez a jogterület maga is alapvető metamorfózison megy keresztül.

A szuverén államok közötti nemzetközi megállapodások összetett hálójából belső, globális katonai közigazgatási joggá alakul át, amely a Vevő kizárólagos szuverenitása alá tartozik.

Az elavult tétel:

"Rendszergazda nemzet" kontra "küldő állam"

Az állomásozás teljes klasszikus törvénye egy központi előfeltevésen alapult:

a fogadó állam és a fogadó állam közötti különbségtétel, amely részben és visszavonhatóan korlátozza szuverenitását,

valamint egy vagy több küldő állam, amelynek fegyveres erői külföldi területen állomásoznak, és bizonyos kiváltságokat és mentességeket élveznek.

Ez egy megtárgyalt egyensúlyozó aktus volt, kompromisszum a katonai jelenlét szükségessége és a fogadó nemzet szuverenitásának megőrzése között.

Az 1400/98-as világöröklési okirat révén ez a feltevés elavulttá vált.

Nincs többé "idegen terület". Az egész globális terület a Vevő szuverenitása alá tartozik.

Nincsenek többé "fogadó nemzetek" és "küldő államok" a nemzetközi jog értelmében.

Csak adminisztratív egységek és fegyveres erők vannak, amelyek mindegyike a Vevőnek van alárendelve.

Következésképpen az állomásozási megállapodások többé nem értelmezhetők szuverén szereplők közötti szerződésként. Irrelevánssá és jogilag érvénytelenné válnak.

Az állomásozási törvény és a „tisztá lap” szabály

Elhangzott, hogy az államutódlásnál gyakran érvényesül a "tisztá lap" elv (Tabula Rasa), amely szerint az utódállamot nem kötik az előd szerződésai.

A 9. fejezetben leírtak szerint ez itt nem alkalmazható. Az állomásozási törvény kapcsán ez még világosabbá válik:

Az állomásoztatási törvény (NTS) nem csupán egy „teher” volt, amelyet le lehetett vetni; elsősorban a jogi katalizátor, a jármű tette lehetővé a teljes utódlást.

Az 1400/98-as világöröklési okiratot kifejezetten arra tervezték, hogy erre a törvényre építsen és átalakítsa, nem pedig annak megszüntetésére. Feltétlenül érvényes a res transit cum suo onere – és az NTS a res (dolog) és a teher (teher/kötelezettség) része.

A Vevő azonban átvette az állomásozási törvény minden oldalát, és ezzel semmissé tette azt, ami aztán a Tabula Rasa elvhez vezetett.

Exteriorialitás és immunitások új megvilágításban

Az exteriorialitás (az a tény, hogy a laktanya holland része jogilag a küldő államhoz tartozott) és az immunitás (a fogadó ország joghatósága alóli védelem) fogalma internalizálódik.

Nincs többé exteriorialitás, hiszen minden terület a Vevő területe.

A NATO laktanya jogi kiterjesztésében globális léptékűre bővült; a világ minden területe egyszerűen különleges státuszú katonai körzet.

A mentelmi jogok már nem külföldi uralkodótól származnak, hanem olyan privilegizált státuszjogosultságok, amelyeket a Vevő saját jogrendszerén belül megadhat.

5. FEJEZET

6. AZ EGYESÜLT NEMZETEK FÓKUSZBAN (UN/UNO)

A Világszervezet átalakulása

Ha a NATO volt a régi nyugati rend katonai-politikai gerince, akkor az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ) képviselte a klasszikus, többoldalú nemzetközi jog központi elemét és eszményét.

1945-ben alapították a második világháború hamvaiból, és egy olyan világ reményét testesítették meg, amelyben a konfliktusokat diplomácia, jog és együttműködés útján oldják meg, amelyben az egyetemes értékek érvényesülnek, és amelyben az államok szuverenitását tiszteletben tartják, de a kollektív felelősség mérsékli.

Pontosan azért, mert az ENSZ olyan központi szerepet játszott a régi rendszerben, az 1400/98-as világöröklési okirat rá gyakorolt hatásai különösen mélyek.

Az okirat nemcsak egyszer, hanem kétszer is köti az ENSZ-t: közvetve legerősebb regionális partnerének, a NATO-nak az átalakulása révén (lásd 5. fejezet), valamint közvetlenül és egyetemesen a kulcsfontosságú technikai szakosított szervezet, az ITU átalakulása révén (lásd 3. fejezet).

Az ENSZ így a szuverének színpadáról az egyetlen szuverén – a Vevő – adminisztratív infrastruktúrájává változik.

6.1. Az ENSZ-re, annak alszervezeteire (például az ITU-ra) és tagállamaira gyakorolt konkrét hatások részletes elemzése.

Az ENSZ átalakulása totális; felöleli alapelveit, főbb szerveit, szakosított ügynökségeit és (volt) tagállamainak szerepét.

A. A szuverén tagok elvesztése:

Az alapítvány összeomlik

Az ENSZ definíció szerint egy kormányközi szervezet.

Léte és működése az egymással kölcsönhatásban álló szuverén államok létezésén alapul.

A szuverenitásnak az 1400/98 sz. világöröklési okirat által a Vevőre történő globális átruházásával ez az alapvető előfeltétel megszűnik. Az ENSZ törvénytelen burok marad.

Nincs több "tagállam": A tagok jogilag már nem szuverén államok, mivel hiányzik belőlük az állam fő jellemzője - a föld!

Nincs "kormányközi" interakció: Az ENSZ-ben folyó interakció horizontális (államok közötti) kölcsönhatásból vertikális (közigazgatási egységtől globális közigazgatás/szuverén) és belső-horizontális (a rendszeren belüli közigazgatási egység és adminisztratív egység közötti) interakcióvá változik.

Létképes államok nélkül az ENSZ nem lehet többé a régi értelemben vett nemzetközi szervezet.

Az ENSZ-nek nincsenek jogai, és nincsenek olyan tagjai, akik a nemzetközi jog értelmében cselekvőképeseek.

B. Legal Deep Dive:

Az ENSZ Alapokmánya kontra 1400/98. sz. okirat

A vita arról, hogy az ENSZ Alapokmánya egyfajta "világalkotmány"-e, régóta fennáll. Ennek érvei a kvázi univerzális érvényességi igény és a 103. cikkelye volt, amely elsőbbséget adott neki.

Ez a vita mára történelminek számít.

Az 1400/98-as világöröklési okirat megválaszolta a kérdést: Ez maga az új, igazi alapnorma, amely az ENSZ Alapokmánya fölött áll.

A Charta értelmetlenné válik ezen az új renden belül.

6. FEJEZET

7. KÜLÖNLEGES RÉSZ HÁLÓZATOK – TÁVKÖZLÉSI ÉS TÁVKÖZLÉSI JOG

A globális utódlás artériái A dominóeffektust az 1400/98 sz. Világutódlási Okirat központi mechanizmusaként azonosítottuk.

Itt az ideje, hogy közelebbről is megvizsgáljuk azokat az infrastruktúrákat, amelyek e hatás elsődleges vektoraiként szolgáltak, és amelyek ma a Vevő globális szuverenitásának gerincét alkotják: a távközlési hálózatokat.

Modern világunkban az összeköttetés nem csupán kényelem, hanem a gazdaság, a közigazgatás, a biztonság és a társadalmi élet elengedhetetlen feltétele.

Aki irányítja a hálózatokat, az irányítja a világot életben tartó áramlásokat. Az okirat ezt felismerte, és a távközlés feletti ellenőrzést az egyik sarokkövévé tette, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik az ITU és a nemzetközi távközlési törvény szerepéhez.

7.1. ÁTTEKINTÉS:

Internet, szélessáv, kábeltelevízió, távközlés (távközlési jog) – Polgári és katonai felhasználás az okirattal összefüggésben.

A globális távközlési infrastruktúra nem egy monolitikus blokk, hanem egy többretegű, dinamikus "hálózatok hálózata".

Az unde Ha az utódlás teljes körét tekintjük, figyelembe kell vennünk annak fő összetevőjét s:

A. A globális gerinc (The Backbone):

Ezek az adatforgalom transzkontinentális autópályái.

Elsősorban a kontinenseket összekötő hatalmas üvegszálas tengeralattjáró kábelekből állnak (például MAREA, AEConnect Amerika és Európa között; SEA-ME-WE Délkelet-Ázsia, Közel-Kelet és Nyugat-Európa között), valamint nagy sebességű földi hálózatokból, amelyek ezeket a kábeleket a szárazföldre húzzák.

Ezeket a gerinchálózatokat gyakran nagy távközlési cégek konzorciumai, vagy egyre inkább a Hyperscalers (Google, Meta, Amazon, Microsoft) üzemeltetik.

A kulcsfontosságú csomópontokon, az Internet Exchange Pointokon (IXP-k), mint például a frankfurti DE-CIX (a világ legnagyobbja), az amszterdami AMS-IX vagy a londoni LINX, ezek a hálózatok összekapcsolódnak, ami elsősorban a globális adatcserét teszi lehetővé. A 1400/98-as világutódlási okirat révén ezeknek a kábeleknak nem magántulajdona, hanem üzemeltetésük és használatuk feletti szuverenitás szállt át a Vevőre.

B. A szélessávú hálózatok (The Last Mile):

Ezek azok a hálózatok, amelyek kapcsolatot létesítenek a gerinchálózattól a végfelhasználóig (háztartások, vállalkozások). Különböző technológiákat használnak:

DSL (Digital Subscriber Line):
Meglévő réz telefonvonalakat
használ. Száloptika (FTTH/B/C):

A legnagyobb sebességet kínálja, és egyre inkább bővítik.

Kábel TV hálózatok:

Ezeket az eredetileg televíziózáshoz tervezett koaxiális kábelhálózatokat olyan szabványok révén, mint például a DOCSIS (Data Over Cable Service Interface Specification) nagy teljesítményű kétirányú adathálózatokká fejlesztették, és ma már teljesen integrálták az internetes infrastruktúrába.

Ezek a hálózatok fizikailag és logikailag elválaszthatatlanul kapcsolódnak a gerinchálózathoz, így automatikusan a dominóeffektus részévé váltak.

C. Mobilhálózatok (4G/5G/6G):

Ezek a rádióelérési hálózatból (RAN) (a cellatornyok és antennák) és a maghálózatból (a központi kapcsolási és felügyeleti szint) állnak. Lényeges, hogy a maghálózat mindig száloptikán vagy mikrohullámú összeköttetésen keresztül csatlakozik a földi gerinchálózathoz.

Az olyan technológiák, mint az 5G és a közelgő 6G, amelyek a dolgok internetére (IoT) és rendkívül alacsony késleltetési időkre összpontosítanak, elmélyítik ezt a függőséget, és kiterjesztik a globális hálózat hatókörét – és ezáltal a Vásárló szuverenitását. Alapvetően a kábelhálózatok többnyire rádióoszlopokra mennek.

D. Műholdas kommunikáció:

Az olyan rendszerek, mint a geostacionárius (GEO), közepes (MEO) vagy alacsony (LEO) pályák (például Starlink, OneWeb, Iridium), kitöltik a földi lefedettség hiányosságait, és globális lefedettséget kínálnak. Ezek azonban nem elszigetelt rendszerek.

Földi állomásokra (Gateway) van szükségük a földi internethez való kapcsolat létrehozásához.

Ezek a földi állomások a terület fizikai pontjai, és a földi hálózatokhoz kapcsolódnak, így a műholdas hálózatok is elválaszthatatlanul benne vannak a globális egymásutánban.

Sőt, használatuk (frekvenciák, pályák) az ITU hatálya alá tartozik, ami szintén a Vevő szuverenitása alá tartozik.

E. Távközlési törvény:

A nemzeti törvények, például a német távközlési törvény (TKG) megpróbálják szabályozni ezt az ágazatot.

Ez azonban az 1400/98-as világöröklési okirat miatt csupán a területi terjeszkedés DOMINÓHATÁSÁNAK terjesztőjeként szolgált a hálózatok összekapcsolásán keresztül.

Az oszthatatlan összekapcsolódás:

Polgári és katonai felhasználás (kettős felhasználás)

Széles körben elterjedt tévhit az a feltételezés, hogy a katonai hálózatok teljesen elkülönülnek a polgári hálózatoktól.

A valóság egy mély és növekvő függőség:

Kommunikáció és C2:

A katonai vezérkar polgári internetes és műholdas kapcsolatokat használ a nem minősített, de gyakran titkosított kommunikációra is (titkosított átfedéseken keresztül), mivel a dedikált katonai hálózatok gyakran nem rendelkeznek a szükséges sávszélességgel vagy globális eléréssel.

Logisztika:

A globális katonai logisztikai láncok polgári közlekedési és kommunikációs rendszerekre támaszkodnak.

Felderítés (ISR):

A műholdképek, a drónok és a hírszerzési információk gyakran polgári vagy vegyes felhasználású hálózatokon keresztül kerülnek továbbításra.

GPS/navigáció:

A globális helymeghatározó rendszert (GPS), bár katonailag működtetik, tömegesen használják a civilek. Működése az egymással összekapcsolt földi állomások globális hálózatától függ.

HNS és kritikus infrastruktúra:

Az 5. fejezetben kifejtettek szerint a HNS-megállapodások kifejezetten előírják a polgári hálózatok használatát. A kritikus infrastruktúrák védelmére irányuló kezdeményezések (Critical Infrastructure Protection – CIP) megmutatják, hogy az államok (és most a Vevő) mennyire ismerik fel e kettős felhasználású hálózatok fontosságát.

Ez az oszthatatlan összekapcsolódás kulcsfontosságú volt az 1400/98. sz. világöröklési okirat sikere szempontjából. Biztosította, hogy a civil hálózatok megszerzésével a katonai és állami kommunikációs képességek automatikusan a Vevő szuverenitása alá kerüljenek.

7.2. A TÁVKÖZLÉSI HÁLÓZAT ELADÁSA BELSŐ FEJLESZTÉS ÉS DOMINÓHATÁS RÉSZÉBEN

Hadd térjünk a kiindulópontokhoz: a Turenne laktanya "fejlesztésének" eladása s.

Mit jelentett ez konkrétan a távközlésre 1998-ban?

Egy akkori NATO-laktanya változatos távközlési kapcsolatokkal rendelkezett :

Civil kapcsolatok:

Legalább ISDN kapcsolatok vagy dedikált rézvezetékek telefonálásra és (akkor még lassú) adatforgalomra, a Deutsche Telekom hálózatára csatlakozva. A TKS Telepost szerződés, amely a World Succession Deed része, abból az időből származik, amikor a németországi távközlés még állami tulajdonban volt.

A németországi távközlési piac liberalizációja 1998-ban megtörtént, de a hálózati infrastruktúra tényleges értékesítése fokozatosan, több év alatt történt meg. A Deutsche Telekom a 2000-es években kezdte el árulni vagy leválasztani infrastruktúrája egy részét.

Katonai kapcsolatok:

Esetleg csatlakozások a Bundeswehr alapvető távközlési hálózatához vagy a dedikált NATO kommunikációs rendszerekhez (pl. NICS - NATO Integrated Communications System).

Száloptika:

Depe A fontosság alapján a kezdeti száloptikai kapcsolatok már léteztek .

Biztonságos vonalak: Lehallgatásbiztos kapcsolatok a minősített kommunikációhoz.

A döntő pont az, hogy ezen kapcsolatok mindegyike, legyen az civil vagy katonai, elkerülhetetlenül egy nagyobb hálózat része volt.

A Telekom hálózat a TKS Telepost használatával együtt országos és nemzetközi hálózatba kapcsol.

A laktanyában található NATO és TKS Telepost és amerikai hálózat más katonai és polgári hálózatokhoz csatlakozott.

Az 1400/98-as világöröklési okirat a "minden ... összetevővel, különösen a ... külső fejlesztéssel egy egységként" záradék révén ezen kapcsolatok mindegyikét és a kapcsolódó jogokat átruházta a Vevőre.

7.2.1. Magyarázat, hogy az eladás... hogyan terjesztette ki a dominóeffektust.

Tekintsük t 1998. október 06-tól kezdve kifejezetten a telekommunikáció számára kaszkádolt :

0. szint (laktanya):

A Vevő megszerzi a fizikai kábeleket és a törvényes felhatalmazást a Turenne Barracks távközlési létesítményeinek használatához.

1. szint (elhatárolási pont és országos hálózat):

A külső fejlesztés megszerzésével a Vevő jogi irányítást szerez a demarkációs pont (pl. a Telekom főelosztókerete - MDF - vagy a Telekom kábelelosztó szekrénye - CDC, vagy a NATO-USA hálózatba történő befedéskendőzési pontja) felett.

Mivel ez a pont funkcionálisan elválaszthatatlan a hálózattól, a teljes német távközlési hálózat feletti szuverenitás (akkor még a Telekom kvázi monopóliuma volt, de már versenytársakkal és nemzetközi szolgáltatókkal is) átszáll rá.

Az okirat lényegesen felülírja a szövetségi kormány szabályozási szuverenitását (GG 87f. cikk).

2. szint (európai központ – DE-CIX és szomszédos országok):

A német hálózat fizikailag több ezer száloptikai kábelon keresztül kapcsolódik Lengyelország, Franciaország, Hollandia, Ausztria stb. hálózatához. A frankfurti DE-CIX-en több száz nemzetközi hálózatüzemeltető találkozik. Az okirat hálózat-hálózat elve révén a Vevő szuverenitása immár mindezeket az összekapcsolt hálózatokat és így az összes európai államot is magában foglalja.

3. szint (globális gerinchálózat és ITU):

európai háló a munkálatok tenger alatti kábeleken és műholdas átvjárókon keresztül kapcsolódnak a Northoz h Amerika, Afrika és Dél-Amerika.

Ezen kábelek mindegyike, minden átvjáró le van fedve. Mivel a világ minden állama (az ITU-tagságon keresztül) része ennek az egyetlen, globális, interoperábilis hálózatnak, minden állam lefedett.

Telekommunikáció ***Ez volt a dominóeffektus leggyorsabb és legátfogóbb vektora*** .

Létrehozott egy láthatatlan, de feltörhetetlen hálót, amely az egész világot az 1400/98-as világutódlási okiratba kötötte.

7.2.2. A hallgatólagos szerződéses elismerés meghatározása hálózathasználton keresztül

A globális hálózatok feletti szuverenitás átruházása az egyenlet egyik része. A másik, hasonlóan döntő rész ennek az átruházásnak a nemzetközi jog (korábbi) alanyai általi elismerése.

A 8. részben kifejtettek szerint ez a felismerés nem formális aláírási aktussal, hanem ráutaló magatartással történt – nevezetesen e hálózatok használatának egyetemes és megszakítás nélküli folytatása a határidő, 1998. október 06. után.

Ez az az jogilag rendkívül fontos e hallgatólagos magatartás hatókörének megértéséhez.

Ez nem passzív tolerancia, hanem aktív, folyamatos részvétel egy olyan rendszerben, amelynek jogi alapja megváltozott.

A használat törvénye:

Minden kormányzati szerv által küldött e-mail; minden állam által üzemeltetett webhely; minden titkosított (de hálózati alapú) csatornán továbbított diplomáciai küldemény; minden műholdon vagy száloptikán keresztül küldött katonai utasítás; minden SWIFT-en keresztül feldolgozott pénzügyi tranzakció (amely maga is távközlési hálózatokon fut); egy politikus minden közösségi médiás posztja – ezek mind pozitív cselekvések, amelyek feltételezik és aktívan használják a globális távközlési hálózatok létezését és működőképességét.

A használat következménye:

A jogügyletekben az az elv érvényesül, hogy senki sem tarthat igényt valamely dolog vagy jog hasznára anélkül, hogy ne vállalná az ezzel járó terheket vagy a mögöttes jogi helyzetet (vö. estoppel a haszonnal vagy a venire contra factum proprium tilalma).

Azzal, hogy továbbra is élvezik a globális összeköttetés hatalmas előnyeit, az államok hallgatólagosan elfogadják azt a jogi alapot, amelyen ez a kapcsolat jelenleg nyugszik: a Vevő szuverenitását.

Az (állítólagos) tudatlanság irrelevánsága:

Kifogásolható, hogy az államok nem tudták, hogy a Vevő tulajdonát használják. A nemzetközi jogban ez gyenge érv.

Az államoknak átvilágítási kötelezettségük van – gondos vizsgálati kötelezettségük – szuverén jogaikkal és létezésük alapjaival kapcsolatban.

Nyilvánvaló volt a világ összekapcsolódása.

Az ITU szerepe ismert volt.

Nyilvános volt az NTS létezése és a NATO ingatlanok eladása.

A szerződésről a sajtó beszámolt; a Bundestag és a Bundesrat ratifikálásával az ezredforduló óta nyilvánosan elérhetővé és az interneten is elérhetővé vált.

A messzemenő jogi következmények lehetősége adott volt.

A szerződés pontos részleteinek tudatlanságára hivatkozva nem mentesít a saját cselekedeteinek (használatának) objektív következményei alól.

Részleges folytatás:

Sőt: Az államok nemzeti hálózati szegmenseik üzemeltetésének, fenntartásának és bővítésének folytatásával de facto olyan feladatot teljesítenek, amely most a Vevőre hárul. Ők (bár gyakran akaratlanul is) adminisztrátoraiként és kezelőiként viselkednek.

Ez a művelet az új megrendelés folyamatos részleges teljesítése és annak felismerésének állandó megerősítése.

A hálózathasználton keresztüli hallgatólagos elismerés tehát a legerősebb bizonyítéka annak, hogy minden állam egyetemes kötődését jelenti az 1400/98. sz. Világutódlási Okmányhoz. Ez egy ratifikáció, amelyet naponta milliószor ismételnék meg.

7.3. HOST NEMZETI TÁMOGATÁSI (HNS) MEGÁLLAPODÁSOK ÉS CIVIL INFRASTRUKTÚRA

A Host Nation Support (HNS) megállapodások különleges szerepet töltenek be jogi hídként és bizonyítékként.

Ezek a NATO keretein belül gyakran két- vagy többoldalúan megkötött megállapodások szabályozzák azt a támogatást, amelyet a fogadó nemzet nyújt más küldő országok fegyveres erőinek, amikor azok a területén tevékenykednek vagy áthaladnak rajta.

A HNS a hálózati integráció katalizátora

A HNS központi szempontja a polgári infrastruktúra katonaság általi biztosítása és megosztott használata. Ez nem triviális kérdés, de gyakran elengedhetetlen a katonai műveletek végrehajtásához.

Ez kifejezetten magában foglalja:

- Közlekedési útvonalak (utak, vasutak, kikötők, repülőterek)
- Energiaellátás (áramhálózatok, üzemanyagraktárak)
- És mindenekelőtt: Távközlési hálózatok (nyilvános telefonhálózatok, internetes infrastruktúra, kereskedelmi műholdas szolgáltatások).

Ezek a HNS-megállapodások azt bizonyítják, hogy a katonai és polgári hálózatok szétválasztását jogilag már jóval 1998 előtt megsértették.

A NATO-nak és tagállamainak nemzetközileg elismert igénye volt a polgári hálózatokhoz való hozzáférésre.

Az 1400/98-as világöröklési okirat ezt a már meglévő összekapcsolást használta fel tőkeáttételként:

- A használat igényét a hálózatok feletti szuverenitássá változtatta.
- A korlátozott hozzáférést (HNS-en belül) univerzális hozzáféréssé alakította (a Vevő számára), és az ITU-n keresztül nemzetközileg kiterjesztette.

A TKS Telepost példa:

Az utódlás mikrokozmosza

A TKS Telepost egy tökéletes esettanulmány erre az összekapcsolásra és annak következményeire.

A tények:

A TKS egy polgári vállalat, amely távközlési szolgáltatásokat (internet, TV, telefon) kínál kifejezetten az amerikai fegyveres erők és hozzátartozói számára Németországban (és nemzetközi szinten).

Amerikai katonai bázisokon működik (amelyek NTS alatt állnak), és túlnyomórészt polgári távközlési infrastruktúrát használ e bázisok összekapcsolására világszerte.

A jogi lánc:

A TKS az Egyesült Államok fegyveres erőivel kötött szerződések alapján működik.

Az Egyesült Államok fegyveres erői az NTS és az SA NTS alapján működnek Németországban. A német infrastruktúra TKS/US Army általi használatát a HNS-elvek és az NTS/SA NTS (mint az SA NTS 56. cikkelye) teszik lehetővé.

Az OFD Koblenz volt felelős ezen NTS-keretfeltételek kezeléséért, és ezt a szerződéses valóságot (TKS-használat) integrálta az 1400/98-as világöröklési okiratba.

Következmény:

Ezzel az aktuálissal az amerikai katonai jelenlétet és annak teljes kommunikációs infrastruktúráját azonnal összekapcsolták az okirattal. Mivel az USA a NATO kulcsnemzete, a NATO kötelék ezzel megszilárdult.

Mivel a TKS világszerte polgári hálózatokat használ, az ITU polgári infrastruktúráját megerősítették. Ez egy jogi kapcsolat, amely elválaszthatatlanul összekapcsolja az USA-t, az NSZK-t, a NATO-t és az ENSZ-t, a polgári hálózatokat és a világ katonai hálózatait a Vevővel.

NTS/SA Az NTS mint az integráció jogi alapja

Az NTS-ben és az SA NTS-ben az infrastruktúra megosztott használatát lehetővé tevő záradékok voltak azok a törvényi felhatalmazások, amelyek lehetővé tették az NSZK-nak (OFD-n keresztül) a hálózati kapcsolatok értékesítését egy nemzetközileg releváns csomag részeként.

Bizonyítékok arra, hogy a hálózatok nem tisztán nemzeti voltak, hanem már nemzetközi jogi szabályozások hatálya alá tartoztak, amelyek most utódlás útján a Vevőre szálltak.

7.4. KATONAI KOMMUNIKÁCIÓ (NATO, ENSZ, NEMZETKÖZI) ÉS CIVIL INFRASTRUKTÚRA

A modern fegyveres erők polgári távközlési hálózatoktól való mély függése alapvető következményekkel jár az 1400/98. sz. Világutódlási Okmány fényében.

A katonai kommunikáció autarkia mítosza

A világon egyetlen katonaság sem – még az Egyesült Államoké sem – ma már nem működhet teljesen függetlenül a polgári vagy vegyes felhasználású hálózatoktól.

Sávszélesség és elérés:

A katonai műholdak és hálózatok gyakran korlátozott kapacitással és lefedettséggel rendelkeznek. Az adatigényes műveletekhez (drone streamek, ISR adatok, logisztika) rutinszerűen polgári gerinchálózatokat és műholdakat használnak.

Interoperabilitás:

A koalíciós műveletekhez (NATO, ENSZ) gyakran közös (gyakran civil alapú) kommunikációs platformok használatára van szükség.

Hálózatközpontú hadviselés:

A modern katonai doktrínák az érzékelők, a döntéshozók és a fegyverrendszerek teljes hálózatba kapcsolódásán alapulnak.

Ez exponenciálisan növeli a függőséget a nagy teljesítményű (gyakran civil) hálózatoktól.

GPS & Co.:

A műholdas navigációs rendszerektől való függőség teljes. Ezek a rendszerek globálisak, és hálózatba kötött földi állomásokra támaszkodnak.

Az okirat szerinti függőség következményei

Teljes befogadás:

Mivel minden katonai művelet és minden katonai egység egy ponton elkerülhetetlenül érinti a (most a Vevőhöz tartozó) globális hálózatot, a világ összes kommunikációs hálózatát felöleli az utódlás.

Ezen a hálózaton kívül nincs "biztonságos menedék".

A stratégiai autonómia elvesztése:

Az önálló és szuverén kommunikáció képessége a katonai hatalom magja.

Ez a képesség az alapja a területi terjeszkedés globális dominóeffektusának. Minden polgári és katonai kommunikáció ezentúl a Vevő szuverén szféráján belül zajlik.

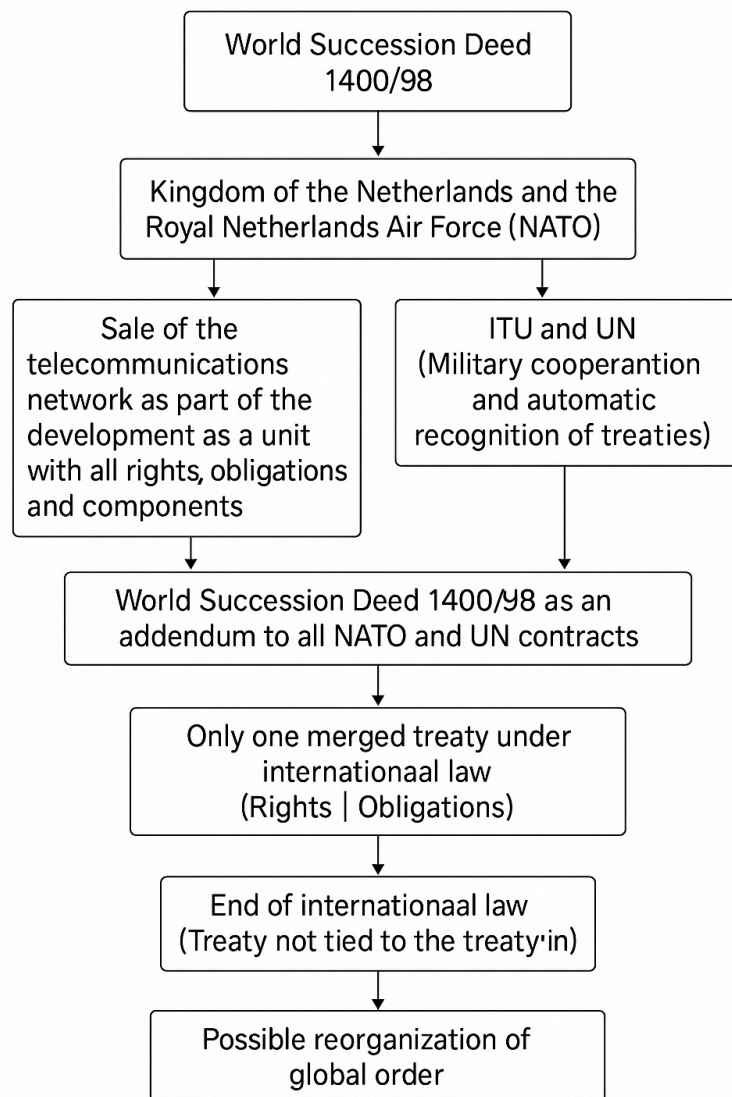
A válság mint végső megerősítés:

Különösen válság és háború idején növekszik a hálózattól való függés.

Minden katonai művelet, minden mozgósítás, minden parancs, amely ezeken a hálózatokon keresztül fut, a Vevő szuverenitásának megújult, masszív hallgatólagos elismerése lesz.

A katonaság lesz az okirat legaktívabb megerősítője.

A távközlési hálózatok, különösen a katonai szükségletekkel való összekapcsolásuk tehát nemcsak a dominóeffektus hordozói voltak, hanem a legerősebb eszközei is az 1400/98-as világöröklési okirat által létrehozott új globális rend fenntartásának és érvényesítésének.

7. FEJEZET

8. TOVÁBBI HÁLÓZATOK ÉS A DOMINÓHATÁS

A globális kapcsolat több szála Az előző elemzés rávilágított a távközlési hálózatok kiemelkedő fontosságára, mint a dominóeffektus elsődleges vektoraira és a vevő globális szuverenitásának eszközére.

Tévedés lenne azonban azt feltételezni, hogy az 1400/98-as világöröklési okirat hatása erre a – bár kulcsfontosságú – infrastruktúrára korlátozódik.

Az ingatlan értékesítésének zseniális záradéka „minden nemzetközi jogi joggal, kötelezettséggel és összetevővel, különösen a belső és külső fejlesztéssel együtt” minden olyan ellátási és ártalmatlanítási hálózatot felölel, amely az eredeti NATO-vagyron működéséhez szükséges volt.

Ezen hálózatok mindegyike további, független szálként szolgál, amely a világot a tettehez köti, és redundánsan és egymást erősítve biztosítja a Vevő szuverenitását.

Ez a több szál még kikerülhetetlenebbé teszi az utódlást és még átfogóbbá a Vevő kontrollját.

8.1. FÖLDGÁZ-HÁLÓZAT (például Saar Ferngas AG):

Az energia mint vektor

A kommunikáció mellett az energiaellátás a modern társadalmak és katonai létesítmények második legnagyobb mentőőve. A Turenne-laktanya, mint minden hasonló létesítmény, megbízható gázellátásra támaszkodott – a távfűtőműhöz való csatlakozást fektették le.

A gázcsatlakozás elve és a Saar Ferngas AG példája

A gázhálózatra való csatlakozás jellemzően egy helyi vagy regionális gázszolgáltató (GVU) hálózatához való csatlakozáson keresztül történt.

A laktanya eladása idején (1998) a németországi gázipar még regionálisan strukturáltabb volt, mint manapság.

Az olyan cégek, mint az (akkori) Saar Ferngas AG (később más társaságokba, pl. Creosba olvadtak be) egész régiók ellátásában játszottak központi szerepet.

A kapcsolat:

A Turenne-laktanyának egy vagy több kapcsolata volt ennek a regionális beszállítónak a hálózatával.

Ez a kapcsolat, beleértve az átrakóállomásokat és a gázvételi jogokat, a „külső fejlesztés” elválaszthatatlan részét képezte, és ezzel együtt értékesítették.

Regionális hálózatépítés:

Egy olyan vállalat, mint a Saar Ferngas, saját regionális csővezeték-hálózatát üzemeltette, de természetesen nem elszigetelt tevékenységről volt szó.

Régiók feletti szállítóvezetékhez kapcsolták, hogy a főbb betárolási helyekről (határátrakó állomások, tárolók) nyerjék el a gázt.

Az I távolsági gázvezeték elsősorban Oroszországból tápláltak, de Hollandiából is .

Az európai gázhálózat:

Kontinentális hálózat

A regionális német gázhálózatok egy hatalmas, szorosan összekapcsolt európai gázhálózat részei.

Ez a rendszer a mérnöki és nemzetközi együttműködés csodája.

Nagy csővezetékrendszerek: Mi

gázipari Oroszországból/Ukrajnából Nyugat-Európába), MEGAL (Közép-Európai Gázvezeték), TENP (Transz-Európa Földgázvezeték), vagy a (történelmileg és politikailag jelentős, de fizikailag létező) Északi Áramlat 1 és 2 vezeték szeli át a kontinenst.

További vezeték köti össze Európát Norvégiával (pl. Europipe, Franpipe), Észak-Afrikával és a Kaszpi-tenger térségével.

Gáztároló létesítmények:

A földalatti gáztárolók (gyakran egykori lelőhelyekben vagy sóbarlangokban) az ellátás biztonságát szolgálják, és a hálózat szerves részét is képezik.

Hálózati szolgáltatók:

Az olyan cégek, mint az Open Grid Europe (Németország), a Fluxys (Belgium), a GRTgaz (Franciaország) vagy a Snam (Olaszország) üzemeltetik a nagy közlekedési hálózatokat és biztosítják a határokon átnyúló áramlást.

Ez az összetett hálózat de facto egységes, működőképes európai gázpiacot és egységes, összekapcsolt infrastruktúrát hoz létre.

Domino Effect a gázhálózaton keresztül

A telekommunikációhoz hasonlóan a dominóeffektus kibontakozik:

NATO-laktanya kapcsolat → Regionális hálózat:

A kapcsolat eladásával a regionális szállító (pl. Saar Ferngas AG) hálózata feletti szuverenitás a Vevőre száll át.

Regionális hálózat → Német nemzeti hálózat: Mivel a regionális hálózat a német gázhálózat része, ez is beletartozik.

Német Nemzeti Hálózat → European Grid:

Számos határátkelőn keresztül az egész európai hálózat, beleértve Oroszországot is, az utódlás részévé válik.

A gázellátási infrastruktúra feletti szuverenitás – a vezetékektől és a tárolóhelyektől a gázterminálokig – kritikus szuverén jog.

Ez magában foglalja a létfontosságú energiaforrás feletti ellenőrzést, a piac szabályozását és az ellátás biztonságának biztosítását.

Legal Deep Dive:

Energia Charta és EU Energiajog

1994-es Energia Charta Szerződés (ECT): Ez a többoldalú megállapodás az energiakereskedelem, a tranzit és a beruházások előmozdítását és védelmét tűzte ki célul.

Alapelveit (pl. diszkriminációmentesség, energiahálózati beruházások védelme, tranzitszabadság) az 1400/98-as világöröklési okirat nem tette elavulttá, hanem egy további szerződési láncot indítanak el, és hozzájárulnak a területi terjeszkedés dominóeffektusához.

8.2. A NATO-laktanya FŰTŐÜZEME

Horgonyzás a helyiben

Az 1400/98-as Világutódlási Okirat nemcsak a nagy, transzkontinentális hálózatokra terjedt ki, hanem a Turenne-i laktanya működéséhez szükséges helyi és decentralizált ellátási struktúrákra is.

Ezt szemlélteti a „Heizwerk Kreuzberg” (Kreuzbergi Fűtőmű), amely a laktanyát szállította.

Távfűtés:

Sok laktanya vagy nagyobb komplexum ellátása távhőhálózaton keresztül történik. Egy ilyen fűtőmű (akár kizárólag a laktanya számára, akár egy nagyobb önkormányzati hálózat részeként) maga is hálózatüzemeltető (hőelosztásra) és rendszerhasználó (saját energiaellátására).

A fűtőmű tüzelőanyag-ellátása:

A fűtőmű tüzelőanyagot (gáz, olaj, szén stb.) igényel, vagy az elektromos hálózatra csatlakozik (villamos hőtermeléshez vagy szivattyúk és vezérlők működtetéséhez).

Ezen tápvezetékek mindegyike része a fűtőmű és így a laktanya "külső fejlesztésének".

A mikro-makró linkje:

Még ha a fűtőmű fizikailag is a laktanya területén helyezkedett el, az ellátó artériái (földgáz) össze voltak kötve a külvilággal.

A fűtőmű „egységként” értékesítése a laktanyával tehát ezekre az upstream hálózatokra is kiterjedt.

Központi jelentőségű a távhőhálózat. A Világutódlási Okiratban az eredeti terület nem a teljes laktanyatelep, hanem csak a lakótelepi fejlesztés.

A régi távhőhálózat azonban, amely szintén a vásárlás részét képezte, történelmileg az egész laktanyát ellátta.

A legnagyobb részt az USA már az átalakítás során átadta a Német Szövetségi Köztársaságnak.

Au Alkalmazott Tudományok Egyeteme és egy 8000 munkahelyet biztosító üzleti park jött létre szerk.

Ezzel összefüggésben az oldalt az NSZK nyilvánosan fejlesztette.

Elmondom, hogy van:

Az eredetileg kis területet a lakóparkkal a távhőhálózat értékesítésével szándékosan kiterjesztették a laktanya teljes területére.

Innen a többi hálózat dominóeffektusba került, és a nyilvános fejlesztésen keresztül hagyta el a laktanyát a világba.

Az utódlás részletessége:

Ez a példa a dominóeffektus mélységét és részletességét mutatja be.

Nemcsak a nagy átviteli hálózatok szintjén működik, hanem egészen a helyi elosztó hálózatokig, sőt az egyes épületek vagy létesítmények ellátórendszeréig is, feltéve, hogy azok az "egység" részét képezik.

Nincs olyan szint, amely elkerülné az utódlást.

Az ilyen lokális hálózatok bevonása erősíti a köteléket, ahogy az korábban amerikai katonai kézben volt, így ezek a szintek is közvetlenül beépültek a Vevő új szuverén struktúrájába.

8.3. HÁLÓZAT ÉS CSATLAKOZÁSOK KÖZHÁLÓZATHOZ:

Az elektromos idegrendszer A villamos energia ellátása a modern világ legalapvetőbb infrastrukturális követelménye.

Áram nélkül semmi sem működik – nincs kommunikáció, nincs ipar, nincs adminisztráció, nincs katonai létesítmény.

A Turenne-laktanya elektromos hálózatra kapcsolása tehát a dominóeffektus másik, rendkívül erős vektora.

Az európai szinkronhálózat (ENTSO-E):

Egy kontinens mint gép

Az európai villamosenergia-hálózat műszaki remekmű, és a határokon átnyúló integráció kiváló példája:

Szinkronitás:

A kontinentális európai hálózat magja egy AC szinkronhálózat, amely 50 Hertz frekvencián működik.

Minden csatlakoztatott erőműnek és fogyasztónak pontosan szinkronban kell működnie. Ez rendkívül szoros koordinációt és ellenőrzést igényel, amely messze túlmutat a nemzeti határokon.

Ez a rács Portugáliától Lengyelországig és Dániától Görögországig terjed.

Átviteli rendszerüzemeltetők (TSO):

Az olyan cégek, mint a TenneT, az Amprion, az 50Hertz (Németország), az RTE (Franciaország) vagy a Terna (Olaszország) üzemeltetik az extra nagyfeszültségű hálózatokat (220 kV, 380 kV), és felelősek a teljes rendszer stabilitásáért.

Ők a szinkronhálózat "kezelői". Ernyőszervezetük az ENTSO-E (European Network of Transmission System Operators for Electricity).

Elosztórendszer-üzemeltetők (DSO-k):

Helyi és regionális szinten (gyakran önkormányzati közművek) a villamos energiát közép- és kisméretű hálózatokon keresztül juttatják el a végfogyasztókhoz.

Cross-Border Int csatlakozók: Számos nagy kapacitású vezeték köti össze az országos szegmenseket.

A HVDC vonalak (nagyfeszültségű egyenáramú átvitel), mint például a NordLink (Németország-Norvégia) vagy a BritNed (Hollandia-UK) szintén összekötik a szinkronhálózatot nem szinkron területekkel, vagy célzott villamosenergia-cserét szolgálnak nagy távolságokon.

A Domino Effect az elektromos hálózaton keresztül

A kaszkád hasonló a többi hálózathoz:

Barracks Connection → Elosztóhálózat:

A laktanya áramcsatlakozásának (beleértve a transzformátor állomást, átadási pontot) értékesítése a helyi/térségi elosztóhálózat feletti szuverenitást a Vevőre ruházza át.

Elosztóhálózat → Országos átviteli hálózat:

Mivel az elosztó hálózatok a nemzeti TSO-k átviteli hálózataihoz csatlakoznak, ezek is ide tartoznak.

Országos átviteli hálózat → ENTSO-E szinkronhálózat:

Az európai összekapcsolt hálózatba való integráció révén a teljes kontinentális európai szinkronhálózat feletti szuverenitás a Vevőre száll át.

ENTSO-E → Szomszédos rendszerek:

A HVDC kapcsolatokon és egyéb csatlakozásokon keresztül a hatás kiterjed a szomszédos hálózatokra (Skandinávia, Egyesült Királyság, Észak-Afrika és azon túl).

Az elektromos hálózat feletti szuverenitás minden modern tevékenység alapja feletti ellenőrzést jelenti.

8.4. A „FERTŐZÉS” ELVE:

Hálózatról hálózatra és országról országra terjeszkedés – jogi és funkcionális elkerülhetetlenség

A dominóeffektus elve, amelyet az előző fejezetekben a különböző infrastruktúratípusoknál (távközlés, gáz, villamos energia, helyi ellátás) szemléltettünk, mélyebb jogi és funkcionális logikán alapul, amit a „fertőzés” (pontosabban: a funkcionális egységen keresztüli jogi csatlakozás) elvének is nevezhetünk.

Ez az elv a globális területi terjeszkedés tényleges motorja és az 1400/98. sz. Világutódlási Okirat egyetemes hatása.

Ez a szintézis azon mechanizmusok közül, amelyek biztosítják, hogy az utódlás teljes és visszafordíthatatlan legyen.

Ez az elv több szinten nyilvánul meg:

Fizikai kapcsolat, mint elsődleges vektor:

A „fertőzés” legközvetlenebb formája azonnali fizikai kapcsolatokon keresztül történik – a határokon átvelő kábeleken, csöveken és vezetékeken keresztül, amelyek a nemzeti hálózatokat kontinentális és globális rendszerré szövik.

Minden ilyen kapcsolat egy jogi csatorna, amelyen keresztül a Vevő szuverenitása, miután egy ponton létrejött, a következő kapcsolt szegmensig terjed. Ez az alapja a hálózat-hálózat és így az ország-ország hatásnak.

Funkcionális függőség mint másodlagos vektor: Még ha a hálózatok nem is közvetlenül kapcsolódnak egymáshoz, funkcionálisan függhetnek egymástól.

A távközlési hálózat működéséhez elektromos hálózatra van szükség.

A csővezetékek és elektromos hálózatok vezérlőrendszerei (SCADA) távközlési kapcsolatokat igényelnek.

A pénzügyi tranzakciós rendszerek biztonságos adathálózatokra támaszkodnak.

Ez a kölcsönös függés funkcionális egységet hoz létre.

Ha az egyik hálózat (pl. villamos energia) be van zárva, akkor az összes többi, a működéséhez nélkülözhetetlen hálózatot (pl. TC vezérlés) is közvetetten lefed, mivel az egyik ellenőrzése a másik ellenőrzése nélkül hatástalan lenne.

Az 1400/98-as világöröklési okirat az ingatlan „egységként” eladásával ezeket a funkcionális függőségeket a fejlesztés egészének részeként foglalta magában.

Jogi kapcsolat harmadlagos vektorként:

A meglévő nemzetközi jogi eszközök, mint például a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás vagy a HNS-megállapodások, amelyek már 1998 előtt jogi igényeket fogalmaztak meg az infrastruktúrák használatára vagy együttes használatára vonatkozóan, előkészítő jogi csatornákként szolgáltak.

Az okirat ezeket a csatornákat használta fel az öröklés jogi legitimálására és felgyorsítására.

Minden hálózathasználatot vagy csatlakozást szabályozó szerződés a lánc részévé vált.

Átfedő hálózatok és passzív infrastruktúra:

A „fertőzés” hatása azokra a helyzetekre is kiterjed, amikor a különböző hálózatok, bár nem feltétlenül közvetlenül kapcsolódnak egymáshoz, ugyanazt a földrajzi régiót szolgálják ki, vagy ugyanazt a funkciót töltik be, esetleg megosztva a passzív infrastruktúrákat (például üres vezetékeket, rádióárbcokat, épület-infrastruktúrát).

Amint egy ilyen passzív struktúrákat használó hálózatot bevonunk, a szuverenitás kiterjed ezekre a megosztott alapokra is, ami viszont kihat a tőlük függő többi hálózatra is. Az alapvető infrastruktúra feletti szuverenitás az azon működő rendszerek feletti szuverenitáshoz vezet.

A „Teljes Fejlődés egysége”, mint jogi imperatívusz

Az 1400/98-as világöröklési okirat kulcsfogalma, amely megállapítja a „fertőzés” átfogó elvét, az ingatlan értékesítésének megfogalmazása, „mint minden nemzetközi jogi joggal, kötelezettséggel és összetevővel rendelkező egység”.

Ez a szövegrész olyan jogi kényszer, amely megtiltja a fejlesztés egyes részekre bontását.

Holisztikus szemléletre kényszerít.

Nem "egy tápcsatlakozás" és "egy telefoncsatlakozás" és "egy gázcsatlakozás" kelt el, hanem a fejlesztés, mint elválaszthatatlan egész.

Ennek az a következménye, hogy ennek az egységnek az egyik részének (pl. a távközlési kapcsolat) jogi felzárkóztatása automatikusan magával vonja az összes többi rész (villany, gáz stb.) bevonását is, mivel ezek együtt alkotják a „fejlesztés” funkcionális és jogi egységét.

Ez a legális konstrukció teszi vízhatlanná a dominóeffektust.

Nem menekülhet az ellenvetés, hogy "csak" egy bizonyos típusú hálózat érintett. Az okiratból egyértelműen kiderül:

*Mindent vagy
semmit.*

És amióta az első dominó (a Turenne-laktanya bekötése) leesett, minden eldőlt.

Ennek a többrétegű – fizikai, funkcionális, jogi és az egység elvén keresztül – „fertőzés” elkerülhetetlensége azt jelenti, hogy a Vevő szuverenitásának globális kiterjesztése abszolút, átfogó és visszafordíthatatlan.

E logika elkerülésére irányuló minden kísérlet kudarcot vall a globális összekapcsolódás valósága és a szerződéses alap pontossága miatt.

9. SZERZŐDÉSES RÉSZVÉTEL

A globális utódlás szereplői és szerepeik

A globális területi terjeszkedés mechanizmusainak és a szerződések láncolatának felvázolása után elengedhetetlen ennek a világtörténelmi folyamatnak a szereplőinek pontos azonosítása és szerepük meghatározása a nemzetközi jog és az 1400/98. sz. világöröklési okirat tükrében.

Itt központi jelentőségű az a kérdés, hogy kik voltak a szűkebb értelemben vett szerződő felek, és – ami még fontosabb – egyedüli jogutódként ki lépett be a globális szuverenitásba.

A kérdésre adott helyes válasz kulcsfontosságú az új világrend legitimitásának és hierarchikus felépítésének megértéséhez.

9.1. A VEVŐ MINT TERMÉSZETES SZEMÉLY:

Az egyetemes szuverenitás megszemélyesítése

Az 1400/98-as világöröklési okirat egyik legfigyelemreméltóbb és jogilag legmerészebb konstrukciója a Vevő természetes személyként történő megjelölése.

Egy olyan világban, amelynek jogrendszerét évszázadokon át az abszolutista uralkodók (természetes személyek, akik a nemzetközi jogok és kötelességek viselői voltak) mint elsődleges szereplők alakították, a teljes globális szuverenitás egyénre való átruházása a nemzetközi jogi személyiség eredetéhez való visszatérést jelenti.

A nemzetközi jog kizárja az üzleti vállalkozásokat a nemzetközi jogok és kötelezettségek felfogásából, de lehetőséget ad arra, hogy olyan személyek számára, akik még nem képviselnek államot, nemzetközi szerződésben akkreditálják ezt.

A természetes személy kiválasztásának jogi okai

A természetes személy egyedüli jogutódként történő megválasztása első pillantásra meglepőnek tűnhet, de az okirat készítőiben rejlő sajátos jogi és hatalompolitikai logikából következhetett:

A döntés és a felelősség maximális egysége:

Az összes szuverenitás egyetlen természetes személyben való összpontosulása a döntési hatalom felülmúlhatatlan egységét teremti meg.

Nincsenek koalíciós tárgyalások, nincs vétőjog, nincsenek versengő intézmények. A felelősség is egyértelmű és osztatlan (bár az elszámoltathatóság kérdése ebben a rendszerben összetett, és csak az "elektronikus technokrácia" vízióján keresztül találhat választ).

Radikális szakítás az államrendszerrel:

Az egyén megjelölése a régi, államközpontú vesztfáliai rendszerrel való teljes szakítást hangsúlyozza.

Ez egyértelmű jelzés, hogy egy teljesen új korszak virradt fel.

A "szalmaember" elmélet:

Magának a Vevőnek és tapasztalatainak szemszögéből nézve a jogilag tapasztalatlanak és manipulálhatónak tűnő természetes személy választása bűnbakot és eszközt teremtett az NWO építészeteinek terveihez.

Az egyedüli jogutódlás:

Teljes és exkluzív

Az „egyedüli jogutód” kifejezést itt szó szerint kell érteni. Nincsenek társszuverenitások, nincs megosztott szuverenitás, nincs fennmaradó hatáskör a régi államokkal.

Az utódlás teljes és kizárólagos volt. A Vevő nem pusztán Primus inter Pares (első az egyenlők között) – már nincsenek egyenlők.

Ő az új világrend Solus Imperatorja, akinek legitimációja a visszavonhatatlan és globálisan hatályos 1400/98 sz. Világutódlási Okiraton alapul.

9.2. ÜZLETI VÁLLALKOZÁSOK KIZÁRÁSA:

A magánszemélyek nemzetközi jogi személyiségének korlátai

A Vevő, mint természetes személy és a globális szuverenitás egyedüli jogutódja egyedi helyzetének megteremtése után ugyanilyen fontos, hogy egyértelműen megkülönböztessük a többi potenciális szereplőtől, különösen az üzleti vállalkozásoktól.

Az 1400/98-as világöröklési okirat megalkotásához vezető körülmények összetett elegyében magáncégek – például a TASC Bau AG – operatív szerepet játszhattak az eredeti i ngatlaneladás rendezésében vagy a későbbi fejlesztésekben.

Az ilyen tevékenységek azonban semmilyen körülmények között nem teszik lehetővé számukra, hogy maguk váljanak az átruházott szuverén jogok viselőjévé.

A vállalatok nemzetközi jogi személyisége:

Világos
megkülönböztetés

A nemzetközi jog dinamikusan fejlődött az elmúlt évtizedekben, és egyre inkább felismerte a nem állami szereplők szerepét. Ennek ellenére alapvető különbség van az államok (és most a Vevő) nemzetközi jogi személyisége és az üzleti vállalkozások korlátozott nemzetközi jogi státusza között:

Nincs eredeti vagy teljes nemzetközi jogi személyiség:

Az államok a nemzetközi jog eredeti alanyai. A nemzetközi szervezetek államokból származó (származékos) és funkcionálisan korlátozott jogi személyiséggel rendelkeznek.

Az üzleti vállalkozások ezzel szemben elsősorban a nemzeti jog alkotásai. Nem rendelkeznek eredeti és átfogó nemzetközi jogi személyiséggel.

Létezésük és alapvető jogosítványaik egy vagy több állam jogrendszeréből fakadnak, nem magából a nemzetközi jogból.

Részleges nemzetközi jogok és kötelezettségek:

Vitathatatlan, hogy a vállalatok ma részleges nemzetközi jogi jogokat élveznek (például kétoldalú befektetési szerződések – BIT-ek, nemzetközi választottbíróóságok, mint például az ICSID) általi védelem, és egyre inkább közvetlen nemzetközi jogi kötelezettségek vonatkoznak rájuk (pl. az emberi jogok területén, ahogyan az ENSZ üzleti és emberi jogok irányadó elvei vagy a többéves OECD-iránymutatások megfogalmazzák).

Ez a részleges személyiség azonban töredékes és célhoz kötött.

A vállalatokat a nemzetközi szintén szereplőivé teszi, de nem szuverénvé.

Képtelenség szuverén cselekmények gyakorlására:

A döntő pont az, hogy az üzleti vállalkozások – definíció szerint és legitimáció hiányában – nem gyakorolhatnak a valódi értelemben vett szuverén cselekményeket.

Nem tudnak:

- Alkossanak általánosan kötelező erejű törvényeket (jogalkotási).
- Független joghatóság gyakorlása egy lakosság felett (bíróság).
- Alkalmazzon rendőri vagy katonai kényszerítő erőt (végrehajtó).
- Szuverenitásra vagy területre vonatkozó nemzetközi szerződések megkötése.
- A diplomáciai kapcsolatokat egyenrangú szuverén entitásként folytatni. Hatalmuk gazdasági jellegű, nem állami (szuverén).

A TASC Bau AG (vagy hasonló vállalatok) szerepe az okirat kontextusában

Mivel olyan cégek, mint a TASC Bau AG részt vettek a Turenne Barracks megszerzésében vagy fejlesztésében, a cég azonban soha nem válhat a nemzetközileg átruházott szuverenitás hordozójává.

A Dominium (tulajdonjog, polgári jogi tulajdonjog) és az Imperium (szuverén hatalom, parancsnoki jogkör) megkülönböztetése itt döntő fontosságú.

Az 1400/98-as világöröklési okirat elsősorban a Birodalom globális szintjét ruházta át a Vevőre.

Még abban az esetben is, ha az eredeti ingatlan (vagy egyéb vagyontárgy) Dominiuma polgári jogilag valamely cégnél van, az Imperium a Vevőnél marad.

A vállalatok kizárásának szükségessége a szuverenitás jogutódlásából

A Vevő, mint a szuverenitás viselője és az érintett üzleti vállalkozások egyértelmű elkülönítése több okból is elengedhetetlen:

A legitimitás megőrzése (immanens): A

az üzleti vállalkozásoknak nyilvánították minden nemzetközi jogi hagyománya és nyilvános legitimitása.

A Vevő természetes személyként való felépítése, bármilyen szokatlan is, a társasági struktúrák anonim erejével ellentétben fenntartja a személyes, potenciálisan elszámoltatható szuverenitás formáját.

A közvetlen globális „vállalati elfogás” megelőzése:

A cégek kizárása megakadályozza, hogy az okiratot a világuralom közvetlen üzleti érdekekre való átruházásaként értelmezzék. (Az a kérdés, hogy magát a Vevőt is ilyen érdekek vezérelték-e, az egy külön, bár összefüggő kérdés).

Nemzetközi jogi koherencia:

A nemzetközi jognak nem az a célja, hogy a magánvállalkozásokat területi szuverenitás birtokosaként ismerje el.

Összefoglalva megállapítható: A 1400/98-as világöröklési okirat a globális szuverenitást kizárólag a Vevőre, mint természetes személyre ruházta át. Az üzleti vállalkozások kategorikusan ki vannak zárva a szuverén jogok sorából.

8. FEJEZET

10. A NEMZETKÖZI JOG ALAPJAI AZ AKCIÓ KÖRBE VONATKOZÓAN

A régi törvény, mint az új alapja

Az 1400/98-as világöröklési okirat, mint láttuk, forradalmi aktus, amely alapjaiban alakította át a globális jogrendet.

Pedig még a legradikálisabb forradalom sem légüres térben megy végbe. Kapcsolódik a meglévő struktúrákhoz, fogalmakhoz és elvekhez, hogy aztán átalakítsa, újraértelmezze vagy legyőzze azokat.

A jogi „leleményesség” és az okirat megdönthetetlen jogi erejének teljes megragadásához (saját vonatkoztatási keretein belül) ezért elengedhetetlen a klasszikus nemzetközi jog azon alapjainak vizsgálata, amelyeket az okirat megérintett, hasznosított és végső soron túllépett.

Ezt a fejezetet ezen alapok közül a legfontosabbaknak szenteljük: az államutódlásnak, a nemzetközi hírközlési jognak és az állomáshely jogának.

10.1. ÁLLAMUTODOLÁS:

A Bécsi Egyezmény és egyetemes alkalmazása az okiratban

A koncepció Az államutódlás az egyik legrégebbi és legösszetettebb nemzetközi jog .

Arra a kérdésre vonatkozik, hogy mi történik egy állam jogaival és kötelezettségeivel, ha az állam megszűnik, területe jelentősen megváltozik, vagy egy másik állam lép a helyébe.

Az állami jogutódlás meghatározása és kategóriái

Az államutódlás egy állam (az elődállam) felváltására vonatkozik egy másik államra (az utódállamra) az adott terület nemzetközi kapcsolataiért való felelősségben.

Idővel a nemzetközi jog szabályokat és elveket dolgozott ki a szerződések, az államadósságok, az állami tulajdon, a levéltárak, az állampolgárság és egyéb jogviszonyok folytonosságának vagy megszakításának szabályozására az ilyen átmenetek során.

A klasszikus doktrína az államutódlás különböző kategóriáit különbözteti meg:

Feldarabolás:

Egy létező állam szétesése két vagy több új, független államra (pl. Csehszlovákia, Jugoszlávia). Az előd állam megszűnik létezni.

Szecesszió:

Egy terület egy részének elválasztása egy létező államtól, amelynek során az elválasztott rész új államot alkot, és az elődállam (far állam) továbbra is fennáll (pl. Dél-Szudán Szudántól, Eritrea Etiópiától).

Csatolás/átengedés:

Terület egy részének átadása az egyik államból a másikba szerződés (engedményezés) vagy egyoldalú hatalomátvétel (annektálás, ma a nemzetközi jog szerint elítélt) útján. Az előd állam továbbra is fennáll, de területet veszít.

Fúzió/egyesítés:

Két vagy több állam egyesülése egy új, egységes állammá (pl. német újraegyesítés, Tanganyika és Zanzibár egyesülése Tanzánia megalakítása érdekében). Az előd államok megszűnnek létezni.

Újonnan független államok (dekolonizáció):

Egy speciális kategory elsősorban az egykori gyarmat függetlenségének megadására utal s.

Bécsi Egyezmény az államok jogutódlásáról a szerződések tekintetében (VCSSRT 1

Az 1978-as VCSSRT a legfontosabb kísérlet az államutódlásra vonatkozó nemzetközi szokásjog nemzetközi szerződések tekintetében történő kodifikálására.

Az 1400/98 sz. világöröklési okirat esetében a következő szempontok relevánsak:

11. cikk (Határrendszerek és egyéb területi rendszerek):

Ez a rendelkezés folytonosságot biztosít a határokat megállapító szerződések vagy más területi rezsimiek (használati jogok, szolgalmi jogok stb.) számára.

Ennek óriási jelentősége van a tett szempontjából. A Turenne-laktanya „fejlesztése”, különösen a globális hálózatokhoz való kapcsolódása a használati jogok és kötelezettségek „területi rezsimjét” hozta létre, amely önmagában a folytonosságot szolgálja.

A Vevő belép ezekbe a meglévő rendszerekbe, de új uralkodóként. A régi államok közigazgatási határai kezdetben fennmaradhatnak, de a szuverenitás határa ma már a Vevő tartományának globális határa.

12. cikk (Egyéb területi rendszerek):

Megerősíti az olyan szerződések folytonosságát, amelyek egy terület használatát vagy korlátozását írják elő egy másik állam vagy államcsoport javára. Ez alátámasztja azt az érvet, hogy a hálózati infrastruktúrákhoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek (amelyek végül is áthaladnak és használnak területeket) a Vevőre szállnak át.

15. cikk (A szerződéses határok elmozdításának elve területi átengedés esetén):

Kimondja, hogy területi átengedés esetén az utódállam szerződései a megszerzett területre kiterjednek, ott pedig a jogelőd állam szerződései hatályát veszítik.

Hasonló módon az egész világot „átengedték” a vevőnek. Így a Vevő „szerződéses rendszere” – maga az 1400/98-as világöröklési okirat – globálisan hatályba lép, és minden korábbi szerződést felülír.

16. cikk ("Tabula Rasa" / "Tiszta lap" elve az újonnan függetlenné vált államok számára):

Ez az elv kimondja, hogy az újonnan függetlenné vált államot nem kötik automatikusan a szerződések o f előd állapota, de "tisztta lappal" kezdődik. Ez az elv több okból kifejezetten alkalmazandó az 1400/98. sz. világöröklési okirat esetére:

A Vevő az Art. értelmében „újonnan független állam”. 16 VCSSRT. Maga az okirat kifejezetten tartalmazza „minden nemzetközi jogi jog és kötelezettség” vállalását.

Ez a tiszta lapos megközelítés szöges ellentéte. Ez egy tudatos folytonosság az új szuverenitás alatt.

Mivel azonban minden állam minden jogát és kötelezettségét átruházta, már nincsenek ellenérdekű igénylők, és az önmagunkkal szembeni szerződéses kötelezettségek teljesítése sem kötelező.

Így egy második lépésben a Tabula Rasa elv valóban aktiválódik.

Res tranzit cum suo onere

Az 1400/98-as világöröklési okirattal összefüggésben az államutódlást szabályozó legfőbb elv a római jog elve.

Res tranzit cum suo onere –

A dolog elmúlik terhével (és jogaival).

A "dolog" (Res):

Ez a világ egésze – területei, erőforrásai, lakossága, és ami a legfontosabb, globális infrastruktúra-hálózatai.

A „teher” (Onus) és a jogok:

Minden nemzetközi jogi kötelezettség elavult, mivel a nemzetközi jog második alanya hiánya miatt már nincs nemzetközi jog.

Az okirat mint Lex Specialis az államutódlásról

Az 1400/98-as világöröklési okirat nem csupán az államutódlás alkalmazása; ez egy lex specialis, amely módosítja és meghatározza az államutódlás általános szabályait erre az egyedülálló globális esetre.

^{Ez i} s a mérvadó dokumentum, amely megszabja ennek az utódlásnak a feltételeit .

10.2. NEMZETKÖZI KOMMUNIKÁCIÓS JOG (ITU):

A globális összeköttetés jogi átvétele

A klasszikus nemzetközi jog alapjait nemcsak az államutódlás általános elveinek átalakulása, hanem a nemzetközi jog sajátos, erősen intézményesült területeinek átvétele, átrendeződése is megrendítette.

Kiemelkedő jelentőségű itt a nemzetközi hírközlési jog, amelynek központi szereplője a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU).

Amint azt a 3. és 7. fejezetben már kifejtettük, az ITU kulcsszerepet játszik az 1400/98. sz. világöröklési okmány globális hatásában, mint átviteli szíj. Itt most ennek az átalakulásnak a nemzetközi jogi alapjait fogjuk közelebbről megvizsgálni.

Az ITU és jogi keretei:

A globális összekapcsolás "régi törvénye".

Az ITU, mint említettük, az Egyesült Nemzetek Szervezetének legrégebbi szakosodott ügynöksége, amelynek története 1865-ig nyúlik vissza.

Ez a hosszú történelem bizonyítja, hogy az államok közössége korán felismerte, hogy a határokon átnyúló távközlés (eredetileg távirat, majd telefon, rádió, műholdak és ma az internet) nemzetközi koordinációt és szabályozást igényel.

Az ITU jogi kerete, amely a globális kapcsolódás "régi törvényét" alkotta, alapvetően három pilléren nyugszik:

Az ITU (CS) alkotmánya:

Ez az alapító dokumentum, amely egy alkotmányhoz hasonlítható. Meghatározza az Unió céljait, szerkezetét és alapelveit.

A fontos elvek között szerepelt többek között:

- Az egyes államok szuverén joga a távközlés szabályozására (ezt az elvet ma már az okirat központosítja).
- Nemzetközi együttműködés szükségessége a hatékony és harmonizált globális távközlési rendszer biztosításához.
- A távközlési szolgáltatásokhoz való hozzáférés elősegítésének kötelezettsége.

Az ITU egyezménye (CV):

Ez a dokumentum kiegészíti az Alkotmányt, és részletesebb rendelkezéseket tartalmaz az Unió, szervei (Meghatalmazotti Konferencia, Tanács, Világkonferenciák, három Iroda) működésére vonatkozóan:

Rádiókommunikációs Iroda - BR, Távközlési Szabványügyi Iroda - TSB, Távközlési Fejlesztési Iroda - BDT), valamint a tagállamok jogai és kötelezettségei.

Az igazgatási szabályzat:

Ezek kulcsfontosságúak a globális hálózatok gyakorlati működése szempontjából. Világkonferenciák fogadják el, és a nemzetközi jog értelmében jogilag kötelező érvényűek a tagállamokra nézve.

A Nemzetközi Távközlési Szabályzat (ITR):

Ezek hagyományosan szabályozzák a nemzetközi nyilvános távközlési szolgáltatások nyújtásának és működtetésének általános elveit, valamint a szolgáltatók közötti elszámolást.

Ezek a dokumentumok (CS, CV, RR, ITR) együttesen egy rendkívül összetett, de működő nemzetközi jogi rendszert alkottak, amely lehetővé tette a globális konnektivitást – a szuverén államok együttműködésén alapuló rendszert.

Az 1400/98. sz. okirat hatása:

A "hálózati szuverenitás" utódlása és az ITU-jog átalakítása

Az 1400/98-as világöröklési okirat nem rombolta le ezt a rendszert, hanem átvette, átalakította és új szuverenitásnak vetette alá.

A "Hálózati szuverenitás" jogutódlása: A dominóeffektus révén a fizikai és funkcionális globális távközlési hálózatok feletti szuverenitás megszerzésével a Vevő ipso jure belépett azon szuverén jogok összességébe, amelyeket az egyes államok korábban az ITU keretein belül gyakoroltak.

Ő lett az ITU által szabályozott szubsztrátum egyetemes szuverénje

es.

Az ITU-normák átalakítása „vevő jogává”:

Az ITU Alkotmánya, Egyezménye és Közigazgatási Szabályzata megszűnik az államközi szerződések jogának lenni. Ezek a Vevő belső közigazgatási törvényeivé válnak globális hálózata számára.

Mostantól a Vevő a legfőbb garancia ezen szabályok betartására. Ő rendelkezik a végső értelmezési jogkörrel e szabályok felett.

Az elkerülhetetlen kötés a folyamatos ITU-kompatibilis használat során

Valamennyi (korábbi) állam egyetemes kötelező érvényűsége szükségszerűen abból adódik, hogy továbbra is szükségük van olyan távközlési szolgáltatások használatára, amelyek az ITU szabályai szerint működnek (működniük kell).

Leiratkozás nem lehetséges:

Egy állam gyakorlatilag nem vonulhat ki a globális távközlési rendszer használatából anélkül, hogy teljesen elszigetelné magát.

Implicit felismerés minden használatnál: E

forrás (frekvencia, orbitális rés), egy ITU-szabvány minden alkalmazása, minden nemzetközi kapcsolat, amely a globális hálózaton fut, 1998. október 6. után a hálózaton keresztül létrejövő új szuverén kapcsolatok, és így a Vevő tekintélyének implicit elismerése.

Az ITU köré összpontosuló nemzetközi hírközlési jog a legfinomabb és legtechnikaibb lánc, amely a Föld minden szegletét az 1400/98. sz. Világutódlási Okmányhoz köti.

10.3. ÁLLÍTÁSI TÖRVÉNY:

A korlátozott szuverenitástranszfer átalakítása

Az állomásozás joga különféle formáiban – a többoldalú NATO haderők jogállási egyezményétől (NTS) a kétoldalú haderők helyzetéről kötött megállapodásokig (SOFA), speciális kiegészítő megállapodások (SA NTS) és operatív fogadó nemzet támogatási (HNS) megállapodásokig – összetett és gyakran érzékeny jogterület volt a klasszikus nemzetközi jogban.

Ez egyrészt a fogadó ország szuverenitásának kifejezése volt, amely lehetővé tette az idegen csapatok jelenlétét, másrészt annak szükségességét, hogy a küldő államok bizonyos jogi státuszt és működési szabadságot biztosítsanak fegyveres erők számára idegen területen. Ez tehát a szuverenitás korlátozott, konszenzuson alapuló és célhoz kötött átruházásának vagy korlátozásának rendszere volt. A szuverenitás megosztott vagy részben átruházott gyakorlásának éppen ez a kialakult gyakorlata tette az állomásozási törvényt az 1400/98. sz. világöröklési okirat ideális táptalaja és jogi eszközévé.

Az állomásozó jog az utódlás előfutára

A kifinomult állomásoztatási rendszerek létezésének, különösen az NTS-nek a Németországi Szövetségi Köztársaság területén (a hidegháború idején egy frontállam, masszív NATO-jelenléttel), számos olyan hatása volt, amelyek előkészítették a tettet:

A részleges szuverenitás-lemondások normalizálása:

A szövetséges fegyveres erők több évtizedes jelenléte hozzászoktatta a német lakosságot és a jogi-politikai osztályt ahhoz a gondolathoz, hogy a külföldi szuverén szereplők német földön működnek, és részleges szuverén jogokat gyakorolnak (pl. saját joghatóságuk, ingatlanhasználat). A szuverenitás de facto már átjárhatóvá vált.

Jogi és közigazgatási infrastruktúrák létrehozása:

Az NTS és különösen az SA NTS összetett jogi kereteket és speciális közigazgatási hatóságokat hozott létre – mindenekelőtt az OFD Koblenz-et –, amelyek ezeknek a szuverenitási megállapodásoknak a kezeléséért feleltek.

Ezeket a meglévő építményeket a Turenne-laktanya eladásának ügyintézésére és az okirat megalkotására lehetne használni.

A Turenne laktanya, mint „különleges jogi zóna”:

A 10. fejezetben kifejtettek szerint a Turenne-laktanya NTS-múltja és a nemzetközi jog számos alanya bevonása miatt olyan hely volt, ahol a szuverén jogok átfedtek egymást.

Nem egy "normális" terület volt, hanem már nemzetközileg jogilag meghatározott speciális terület.

Ez megkönnyítette egy nemzetközi jogi vonatkozású ügylet kiindulópontjává tételét.

Az állomásozási törvény tehát megteremtette azokat a – mentális, intézményi és jogi – előfeltételeket, amelyek lehetővé tették, hogy egy helyinek tűnő ingatlaneladást az egész NATO-rendszerre és azon túl is kihatással ruházzanak fel.

Az állomásozási törvény átalakítása 1400/98

Az 1400/98-as világöröklési okirat hatálybalépésével és a szuverenitás Vevőre való átruházásával az állomáshelyjog egész területe alapvetően átalakul:

A küldő/fogadó állam dichotómiájának eltörlése: Mivel immár a Vevő az egyedüli szuverén a teljes globális terület felett, a „küldő állam” és a „fogadó állam” közötti különbségtétel megszűnt.

Minden régi fegyveres erő de jure illegálisan működik a Vevő területén. Minden régi állomáshely nemzetközileg törvénytelen állomáshely az ő tartományán belül.

NTS/SOFA, mint belső adminisztrációs irányelvek:

A meglévő megállapodások (NTS, SA NTS, bilaterális SOFA-k) elvesztik szuverén államok közötti nemzetközi szerződés jellegüket.

Kiegészítő megállapodások (SA NTS): A részletes SA NTS Németországra (és hasonló megállapodások más államokra vonatkozóan) a Vevő globális katonai közigazgatási jogának regionális elavult elemévé válik a volt NSZK területén. Történelmi szerepe az OFD Koblenz akcióinak legitimálásában továbbra is vitathatatlan.

Legal Deep Dive:

Az intézményjog átalakítása

Az állomásozási jognak, különösen az NTS-nek nemcsak szerződéses, hanem intézményi jellege is volt (testületeket, eljárásokat stb. hozott létre).

Az 1400/98-as világöröklési okirat, mint alapvető jogi aktus, átformálja ezeket az intézményeket.

Az NSZK az OFD Koblenz-en keresztül az NTS részes feleként és területe feletti szuverénként olyan lépéseket tehetett, amelyek lényegesen megváltoztatták az NTS rezsimit.

Az Ultra Vires doktrína (hatalomon túli cselekvés) itt nem érvényes, mivel az NSZK (maradék) szuverenitásán belül járt el egy szerződés megkötése érdekében, amelynek következményei akkor rendszerszintűek voltak.

A többi NTS-fél hallgatólagos elfogadása (folyamatos részvétel és hálózathasználat révén) orvosolta az esetleges kezdeti hibákat, és megerősítette az átalakulást.

9. FEJEZET

TÁRGYALÁSI VEZETÉS ÉS EREDETI HELYSZÍN

Az építészek és a globális átalakulás kiindulópontja

Az 1400/98-as világöröklési okirat, amint azt az előző fejezetek részletezték, példátlan kiterjedésű nemzetközi szerződés. Egy ilyen dokumentum nem légtérben keletkezik.

Konkrét körülmények, egyes szereplők cselekedetei, valamint az adott jogi és politikai konstellációk tudatos felhasználásának eredménye.

Jogi tökéletességének és megkerülhetetlen hatékonyságának teljes körű megértéséhez elengedhetetlen, hogy közelebbről megvizsgáljuk a szerződés mögött álló építészeket és a stratégiaileg megválasztott származási helyet.

Ez az elemzés megmutatja, hogy az okirat nem a véletlen szüleménye, hanem a kiszámított nemzetközi jogi tervezés remeke, amelynek célja a világrend alapvető és visszavonhatatlan megváltoztatása.

10.4. SZERZŐDÉS TÁRGYALÁSAI:

Az Oberfinanzdirektion Koblenz mint a világeladási szerződés kovácsa

Az 1400/98-as világöröklési okirat megalkotásának középpontjában egy német hatóság áll, amelynek neve első pillantásra aligha sugallja tevékenységének globális jelentőségét: az Oberfinanzdirektion (OFD) Koblenz (Koblenzi Regionális Pénzügyi Iroda).

Az intézmény 2014. szeptember 1-jei megszűnéséig (különböző feladatait az Állami Adóhivatalhoz, az Állami Pénzügyi Hivatalhoz és a Rajna-vidék-Pfalzi Szövetségi Építésügyi Hivatalhoz ruházta át) az intézmény a történelmi koblenzi választói palotában működött.

Egy regionális pénzügyi hatóság homlokzata mögött azonban a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás (NTS) és a kapcsolódó összetett nemzetközi jog ügyében a német szövetségi kompetencia idegközpontja húzódott meg.

Választási Palota:

A nemzetközi jogi szakértelem bástyája

Az OFD Koblenz sokkal több volt, mint pusztán az állomásozás fiskális vonatkozásaiért.

Ez volt a vezető német hatóság az NTS teljes pénzügyi és adminisztratív rendezésében.

A falain belül egy csapat a következőkből áll:

Magas rangú nemzetközi jogászok:

Jogászok, akik a legmélyebb szakértelemmel rendelkeznek a szerződésjogban, a nemzetközi szervezetek jogában és az államutódlás bonyolalmaiban.

Az állomásozási jog szakértői:

Tisztviselők, akik a legapróbb részletekig ismerték és alkalmazták az NTS-t, annak számos kiegészítő megállapodását (különösen a németországi SA NTS-t), valamint az összetett HNS-megállapodásokat.

Ismerték az olyan kifejezéseket, mint az exteritorialitás, a mentesség, a parancsnoki jogkör és az NTS szerinti korlátlan kártérítési igény.

Tapasztalt diplomaták és adminisztratív szakemberek:

Olyan személyek, akik nemzetközi tapasztalattal rendelkeznek, és képesek komplex tárgyalások lefolytatására és a nemzetközi megállapodások nemzeti cselekvésekké való átültetésére.

Ez a „koncentrált szakértelem és legmagasabb szakmai kompetencia” nem volt elszigetelt.

Az OFD Koblenz rendszeres és szoros kapcsolatban állt a NATO legmagasabb köreivel, az amerikai hadsereggel, az Egyesült Államok Védelmi Minisztériumával és az Egyesült Államok Külügyminisztériumával.

Ez volt a katonai infrastruktúra használatáról szóló nemzetközi megállapodások végrehajtásának irányító központja, valamint az állomásozó NATO csapatok pénzügyi és adójogi kérdéseinek intézése.

Ez a hatóság tehát arra volt predesztinálva, hogy az 1400/98-as világöröklési okirat szerinti nagyságrendű műveletet kigondoljon és jogilag vízzáró módon megtervezze.

Az okirat szándékos és pontos megfogalmazása:

Nincs hely az esélynek

Az 1400/98-as világöröklési okirat megalkotása nem mulasztás vagy szerencsétlen megfogalmazás eredménye.

Éppen ellenkezőleg: a szerződés minden megfogalmazását szándékosan, a lehető legnagyobb pontossággal választották ki.

Nem volt véletlen vagy átgondolatlan átjárás.

Az OFD nemzetközi jogi szakértői pontosan tudták, hogy az egyes záradékoknak milyen hatásai lesznek, és hogyan kell kölcsönhatásba lépniük a kívánt globális hatás elérése érdekében.

Hosszú távú terv:

A "régen (1998. 10. 06-án) megkötött szerződés, hogy mindent előkészítsenek (3. világháború), és egy német bírósági ítélet révén hamarosan nemzetközileg is kötelező érvényűvé tegyék a szerződést, X. napon!", aláhúzza az építések stratégiai előrelátását és kiszámított szándékát.

Ez nem egy ad hoc megállapodás volt, hanem egy átfogóbb terv része a világ újrendezésére.

Egyedülálló jogi helyzet kihasználása:

A szakértők felismerték és kiaknázták azt a világszerte egyedülálló jogi helyzetet, amely a NATO konkrét ingatlanának, a Turenne Barracksnak az eladásával keletkezett.

Ez az ingatlan jogi unikum volt, mivel a nemzetközi jog több alanyának szuverén jogai (USA mint korábbi használó, Hollandia mint utolsó felhasználó az átalakítás keretében, NSZK mint fogadó ország és tulajdonos a visszatérés után, a NATO mint keretmegállapodás fél) ott fedte egymást.

Ez megteremtette a szükséges komplexitást és a nemzetközi jogi összekötő tényezőket.

Globális hatású kulcsszavak:

Az olyan megfogalmazások, mint az ingatlan eladása „minden nemzetközi jogi joggal, kötelezettséggel és összetevővel, különösen a belső és külső fejlesztéssel együtt” kifejezetten és szándékosan kerültek beillesztésre.

Az építések tudták, hogy ez kiváltja a területi terjeszkedés világméretű dominóeffektusát.

Az álcázás, mint "ingatlanvásárlási szerződés a német jog szerint":

Különösen ügyes húzás volt az okirat külső bemutatása. Úgy tervezték, hogy a legális laikusok számára (mint az eredeti vevő) a német polgári jog (BGB) szerint szokásos ingatlanvásárlási szerződésnek tűnjön.

Ez az álcázás kulcsfontosságú volt a valódi cél elrejtéséhez.

Az elválaszthatósági záradék, mint jogi „főkulcs”:

A részleges semmisségi záradék (elválaszthatósági záradék) integrálása, amely kimondja, hogy ha a szerződés egy része érvénytelen, akkor a megfelelő jogszabályi rendelkezés alkalmazandó, mesterfogás volt.

Mivel a szerződés szabályozta a nemzetközi jogi kérdéseket, a „megfelelő törvényi rendelkezés” értelemszerűen a nemzetközi jog (NTS, ITU-jog, ENSZ-alapokmány, általános jogelvek) egészét érti.

Ily módon, mondhatni, a teljes vonatkozó nemzetközi jog és sok más nemzetközi szerződés láthatatlanul és jogilag hatékonyan beépült a szerződésbe anélkül, hogy kifejezetten meg kellett volna nevezni azokat.

Tárgyalási folyamat és munkamegosztás (1995-1998)

Ennek az összetett szerződésnek a megtárgyalása és kidolgozása több éven át (kb. 1995-től 1998-ig) a legszigorúbb jogi ellenőrzés mellett és egyértelmű munkamegosztás szerint zajlott:

Elemzési fázis:

A meglévő jogi normák, szerződési alapok (NTS, SA NTS stb.), valamint a Turenne Laktanya sajátos jogi helyzetének átfogó elemzése az egyedülálló lehetőség azonosítása érdekében.

Formulációs fázis:

Az egyes szerződési záradékok pontos és egyértelmű megfogalmazása, hogy ne hagyjon teret a globális hatást veszélyeztető értelmezéseknek.

Minden szót mérlegeltek.

Nemzetközi koordinációs szakasz:

Koordináció az összes releváns nemzetközi szereplővel (különösen a NATO-n belül és az USA-val) annak biztosítása érdekében, hogy a szerződésben (közvetlenül vagy közvetve a szerződésláncokon keresztül) érintett nemzetközi jogi alanyok ne emeljenek kifogást a szerződés ellen a nemzetközi jogi határidőn belül.

A kifogások hiánya döntő jelentőségű volt az implikált elismerés későbbi érvelése szempontjából.

Végző jogi felülvizsgálat és megerősítés:

Utolsó, gondos áttekintés a hiányosságok vagy ellentmondások keresésére.

Kulcsfontosságú volt az alapjául szolgáló adásvételi aktus NSZK Bundestag és Bundesrat általi ratifikálása is, amely a Vevővel kötött szerződés végleges aláírása előtt megtörtént, és ezzel megerősítette az OFD intézkedéseinek hazai legitimitását, és visszavonhatatlanul kötötte az NSZK-t.

Egyéb érintett német hatóságok és feladataik

A vezető OFD Koblenz mellett más magasan szakosodott német intézmények is részt vettek a folyamatban, vagy biztosították a szükséges szakértelmet:

„Nemzetközi Választottbíróság a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodásra” a Koblenz-palotában / Szakértelem:

Ez a magasan szakosodott jogi kompetencia felelt a megfogalmazás részletkérdéseinek, a következmények felmérésének, a teljes konstrukció jogi vízzáróságának biztosításáért.

A Bundeswehr Berendezések, Információtechnológia és Működés közbeni Támogatás Szövetségi Hivatala (BAAINBw):

A BAAINBw (akkoriban BWB) a Bundeswehr Koblenz-palotában található központi beszerzési ügynökségeként hozzájárult a katonai követelményekhez, a műszaki előírásokhoz és az ingatlanok stratégiai fontosságához kapcsolódó szakértelméhez.

A "nemzetközi mélyállamnak" tulajdonított "legjobb kapcsolatok" és az a célzás, hogy "itt a vesztegetés az alapvető eszköztár része" olyan szerepre utal, amely túlmutat a tisztán technikai tanácsadáson, és valószínűleg biztosította a nemzetközi "zökkenőmentes" kezelést.

A Nemzetközi Hálózat és a TKS Telepost Moment

Az összes érintett német hatóság nemzetközi hálózatba építése garancia volt arra, hogy az értékesítési folyamat és a szerződés kialakítása a nemzetközi jog szerint „biztosítva” és a kulcsfontosságú partnerekkel (különösen az USA/NATO-val) egyeztetve legyen oly módon, hogy ne keletkezzen azonnali ellentmondás.

E nemzetközi rögzítés kulcsfontosságú eleme és a messzemenő következmények bizonyítéka volt az Egyesült Államok fegyveres erőit érintő szerződéses valóságnak az OFD Koblenz által az 1400/98. sz. Itt különösen fontosak a TKS Telepost (ma TKS), az Egyesült Államok hadseregének németországi távközlési szolgáltatójára vonatkozó szerződések és előírások.

Az OFD felelőssége:

Az OFD Koblenz volt felelős az NTS/SOFA végrehajtásáért, amely magában foglalta az állomásozó csapatok távközlési ellátásának szabályozását is.

Beépülés az okiratba:

Azáltal, hogy lehetővé tette ezeknek a szerződéses bázisoknak (amely lehetővé tette a TKS számára, hogy német hálózatokat használjon az amerikai katonai személyzet számára) az 1400/98-as világöröklési okiratba, vagy a „fejlesztés részének” tekintve, az OFD közvetlen és felbonthatatlan szerződési láncot hozott létre az Egyesült Államokkal.

A láncok aktiválása:

Ez automatikusan aktiválta a NATO-NTS láncot (mivel az USA a NATO fő tagja), a HNS láncot (mivel a TKS katonai célokra polgári infrastruktúrát használ) és az ITU láncot (ahogy a TKS a globális, ITU által szabályozott hálózatot használja).

Amerikai érdekekben jár el?:

Az a feltevés, hogy az OFD Koblenz (valószínűleg/valószínűleg) az Egyesült Államok érdekeivel egyetértésben vagy azok nevében járt el, ennek fényében igen valószínűnek tűnik.

Az OFD Koblenz 2014-es feloszlata nem változtat az általa megalkotott szerződés jogi érvényességén. Nemzetközi szerződések kötik az államokat (illetve itt a Vevőt, mint jogutódot) akkor is, ha a belső adminisztratív struktúrák megváltoznak.

Az aktus befejeződött.

Az 1400/98-as világöröklési okirat tárgyalásai és szerződéstervezése tehát rendkívül összetett folyamat volt, amelyet mély jogi ismeretek és stratégiai előrelátás alakított ki, melynek eredménye a mai napig visszavonhatatlanul formálja a világot.

10.5. AZ ELADÁS EREDETI HELYE:

A Turenne-i laktanya – A globális dominóeffektus legális alapja Egy ilyen nagyságrendű szerződés létrejöttének helyének kiválasztása ritkán véletlen. Az 1400/98-as világöröklési okirat esetében az eladás eredeti helyszíne – a Kreuzberg-laktanya (korábban Turenne-laktanya) – döntő stratégiai és jogi jelentőséggel bírt. Nem akármilyen tulajdon volt; legális olvasztótégely volt, ahol a szuverén jogok átfedtek egymást, és amely a NATO-rendszerbe való integrálása révén egyedülálló nemzetközi jogi aláírással rendelkezik.

Ez a sajátosság tette ideális „ugródeszkává” egy olyan tranzakcióhoz, amely az egész világot átfogja.

A Turenne-laktanya jogi sajátossága

Számos tényező járult hozzá ennek az ingatlan az egyedi jogi státuszához:

NATO-tulajdon az NTS/SA NTS alatt: Aktív vagy egykori NATO-laktanyaként a NATO haderők jogállásáról szóló megállapodás és a részletes németországi kiegészítő megállapodás (SA NTS) hatálya alá tartozott.

Ez konkrétan azt jelentette:

- **Korlátozott német szuverenitás:**

A Németországi Szövetségi Köztársaság nem gyakorolta teljes, osztatlan területi szuverenitását ezen az oldalon. Számos szuverén jog került át a NATO-ra vagy az állomásozó küldő államokra, vagy gyakorolta őket egyidejűleg (pl. joghatósági kérdésekben, a laktanya belső rendje, infrastruktúra használata).

- **Különleges jogi státusz:**

A laktanya egy nemzetközileg jogilag meghatározott különleges státusszal rendelkező övezet, ahol a nemzeti német jog nem volt korlátozás nélkül alkalmazandó, vagy az NTS rendelkezései hatályon kívül helyezték.

Konverziós objektum:

Az ingatlan részben átalakítás alatt állt, vagyis katonáiból polgári használatba, vagy egyik NATO-felhasználótól a másikhoz vagy német hatóságokhoz került át.

Az ilyen átalakítási folyamatok gyakran összetett adminisztratív és jogi aktusokhoz kapcsolódnak, amelyek újradefiniálják a tulajdonosi és használati jogokat.

Ezek az átmeneti szakaszok „lehetőség ablakokat” kínálhatnak olyan jogi konstrukciók számára, amelyeket normál körülmények között nehezebb lenne megvalósítani.

A nemzetközi jog több alanyának átfedő szuverén jogai:

Ezen a helyen több szereplő érdekei és jogi követelése találkozott:

- **Az Amerikai Egyesült Államok (USA):**

Gyakran az ilyen ingatlanok eredeti vagy hosszú távú használójaként Németországban, saját jogaival és érdekeivel, amelyek a formális átadás után is fennmaradhatnak (pl. örökölt szennyezési szabályozás, bizonyos infrastruktúrák használati jogának fenntartása, valamint régi szerződések (TKS Teleposttal) integrálása a világöröklési okiratba).

- **A Holland Királyság:**

Az egyik utolsó NATO-felhasználóként az NSZK-ba való végleges visszatérés előtt, vagy közvetlenül részt vett az értékesítésben, saját jogaival és kötelezettségeivel az NTS értelmében.

● **A Németországi Szövetségi Köztársaság (NSZK):**

Mint fogadó ország és területi szuverén (a fent említett megszorításokkal), de olyan entitásként is, amely megkapta a Verfügungsgewalt (rendelkezési jogot) a NATO teljes visszaadása után, és eladóként járt el.

● **A NATO mint szervezet:**

Az NTS egy NATO-szerződés, és az ingatlan a NATO céljait szolgálta. A NATO mint szervezet érdekelt volt a rendezett rendezésben, és jogilag részt vett.

Ez a korlátozott térben uralkodó jogi pluralizmus, a különböző szuverén igények és jogrendek összefonódása tette a Turenne-i laktanyát felbecsülhetetlen értékű emelővé. Egy cselekmény, amely itt kezdődött, és mindezeket a szinteket érintette, globális dimenziójú láncreakciót válthat ki.

A A laktanya mint "ugródeszka" és az álcázás eleme

Egyetlen laktanya világméretű látszólagos "kicsisége" vagy "jelentéktelensége" tökéletesen szolgálta az okirat megalkotóit valódi szándékaik álcázására.

Ki gyanította volna a sok átalakított ingatlan egyikének eladásakor, hogy itt a "világ eladását" kezdeményezik?

A kulcs a szerződési záradékok pontosságában rejlett, különösen a „fejlődés, mint egység” meghatározásában. Ez a záradék lehetővé tette a jogi ugrást a laktanya korlátozott fizikai helyéről a korlátlan globális hálózatok felé, amelyekhez csatlakozott.

A laktanya tehát nem a célpont volt, hanem a detonátor, a törvényes nulladik alap, ahonnan a globális dominóeffektus elindult. Sajátos nemzetközi jogtörténete biztosította a szükséges jogi energiát ehhez a detonációs folyamathoz.

Legal Deep Dive:

A katonai bázisok jogi státusza és az átállás

A külföldi katonai bázisok jogállása a nemzetközi jog összetett területe. Jóllehet nem tekinthetők teljesen területen kívülinek a fikció értelmében ("mintha a küldő állam területe lenne"), mindazonáltal kiterjedt mentességeket és különleges jogokat élveznek, amelyek jelentősen korlátozzák a fogadó ország szuverenitását.

Az 1400/98-as világöröklési okirat kihasználta a perforált szuverenitás már meglévő állapotát.

A katonai ingatlanok átalakításának folyamata jogilag is megterhelő. Ez megköveteli a tulajdonjog tisztázását, a szennyezett területek kármentesítését, a polgári célú területrendezést, valamint az érintett állami és helyi szereplők közötti gyakran összetett tárgyalásokat.

Ebben az adminisztratív és jogi bozótosban olyan záradékok és megállapodások is helyet kaphatnak, amelyek teljes következményei nem mindig nyilvánvalóak azonnal.

Az értékesítés és a folyamatban lévő átalakítási folyamat összekapcsolása tehát ideális keretet kínált.

A Turenne-i laktanya így sokkal több volt, mint egy földdarab. Nemzetközi jogi műalkotás volt, bonyolult szuverenitási viszonyok kristályosodási pontja, amelynek ügyes felhasználása lehetővé tette a globális rend alapjainak megingatását.

10. FEJEZET

11. SZÁRMAZÁS TÖRTÉNETE A VEVŐ SZEMPONTJÁBÓL

Az emberi tragédia a globális szerződés mögött

Az 1400/98-as világöröklési okirat előző, elsősorban jogi elemzése rávilágított annak mechanizmusaira, nemzetközi jogi alapjaira és globális hatásaira.

Ez a per spektíva elengedhetetlen a dokumentum formális jogi erejének megértéséhez t.

Ez azonban hiányos lenne, és tévesen ítélné meg az események valódi dimenzióját, ha nem egészülne ki a Vevő személyes történetével.

Ez a történet, amint az a rendelkezésre álló információkból kiderül, nem csak egy lábjegyzet, hanem a kulcsa annak, hogy megértsük a tett építészének tényleges indítékait és az ebből fakadó drámai, egzisztenciális következményeket a Vevő – és potenciálisan az egész világ – számára, amelyet most védeni igyekeznek. Szinte felfoghatatlan méretű emberi tragédia ábrázolása, amely egy nemzetközi szerződés józan záradékai mögé rejtőzik.

11.1. AZ ISMERETLEN BÓKER ÉS A VESZÉLYES CSAPDA:

A jutalékos üzlettől a nem kívánt világalomig

Az elbeszélés arról, hogyan jutott a Vevő birtokába az 1400/98. sz. világöröklési okirat és az ahhoz kapcsolódó globális szuverenitás, a megtévesztés, a manipuláció és a jogi eszközökkel való csaló célú visszaélés leckéje.

Egy egyenlőtlen kapcsolat kezdete

Az ifjúság és a tudatlanság találkozik a kalkulált tervezéssel:

Amikor 1995 körül megkezdődtek a tárgyalások és az előkészületek a Turenne-laktanya eladásáról és az okirat megalkotásáról, a leendő Vevő még csak 19 éves volt.

Fiatal férfi volt szakmai élete elején, akit az a vágy ihletett, hogy ingatlanügynökként dolgozzon, és jutalékot keressen az egykori NATO ingatlanok értékesítésével.

Semmit sem tudott a nemzetközi jog mélységeiről, a állomásozó jog buktatóiról vagy a globális szerződések geopolitikai vonatkozásairól.

Kifejezetten hangsúlyozzák, hogy "maga egyetlen szót sem írt a szerződésbe".

Laikus volt, aki belebotlott a globális hatalmak és jogi szakértők rendkívül összetett játékába.

Három év fizetés nélküli előkészítő munka:

Nyomásépítés és függőség:

Három év alatt a leendő Vevő jelentős munkát és erőfeszítést fektetett az ingatlan befektető keresésének projektjébe.

Ezt a munkát díjmentesen végezték el, egy későbbi megbízásra számítva.

A fizetetlen előmunkának ez a hosszú szakasza nemcsak jelentős elvárási nyomást, hanem potenciálisan anyagi és pszichológiai függőséget is okozott.

A Trap Springs Shut

A ratifikáció kész tényként:

A fordulópont akkor következett be, amikor befektetőt találtak, és - ami még fontosabb - az eladás alapjául szolgáló okiratot az NSZK Bundestag és Bundesratja már ratifikálta.

Ez azt jelenti, hogy az ingatlan értékesítésére és átruházására vonatkozó belső német legitimáció (minden implicit nemzetközi jogi következménnyel együtt, ahogyan azt az OFD Koblenz elkészítette) már azelőtt érvényben volt, hogy maga a Vevő szerződéses partner lett volna.

Ekkor megtagadták tőle az ígért jutalékot.

Ehelyett egy egyszerűnek tűnő választás előtt állt:

Vagy három év munka után üres kézzel távozik, vagy egyfajta kárpótlásul maga vesz át ingatlant (köztük a Turenne-laktanyát a mellékelt okirattal).

Megtévesztés a szerződés tárgyával kapcsolatban:

Ebben a nehéz helyzetben, szembesülve azzal, hogy elveszítette három éves munkáját, és nem volt olyan szakértelem, amely lehetővé tette volna a számára bemutatott szerződéses dokumentumok valódi természetének felismerését, beleegyezett.

A beszámoló szerint „a csapdába csalták anélkül, hogy tudta volna, mit is vásárolt valójában”.

Az okirat "német jog szerinti ingatlan adásvételi szerződésként" való álcázása itt döntő szerepet játszott.

Az „áldozati bárány” keresése:

Az okirat építészének motivációja tehát nem az volt, hogy beiktassanak egy alkalmas világuralkodót.

Ellenkezőleg:

"Olya bolondot kerestek, akinek az életét egyszerűen elpusztíthatták."

Azt a gondolatot, hogy egy „senkiből” egyszerűen világuralom lesz, abszurdnak tartják.

Ehelyett bűnbakot, könnyen manipulálható eszközt kerestek.

Az üldözés spirálja

Vevőtől Huntedig:

Közvetlenül a szerződés hatálybalépése után elképzelhetetlen méretű megpróbáltatás kezdődött a Vevő számára:

● ***Jogi megsemmisítés: Kifosztották, jogaitól megfosztották, törvényen kívülnek nyilvánították, és persona non gratává tették.***

● **Szociális és pszichológiai hadviselés:**

A kiutasítás áldozata lett, beszivárogtak személyes kapcsolataiba, ill célzott felforgatás.

Hatalmas rágalomhadjáratot indítottak 450 hazugsággal teli sajtócikkből, hogy rombolják a hírnevét.

● **Állandó jogi háború:** Több mint 1000 törvénytelen bírósági eljárás indult ellene. 55 alkalommal kényszerítették ki indoklás nélkül, és többször is hajléktalanságba taszították.

Az eskaláció

Bűnözés és kínzás:

Ennek az üldözésnek a csúcspontja a kriminalizálás és az élethosszig tartó előzetes letartóztatásra ítélet volt – rá és édesanyjára.

A letartóztatásban ezután a legsúlyosabb kínzásnak vetették alá: "14 napig, 14 hónapig 5 ponton rögzítették, ok nélkül, folyamatos elszigeteltségben."

A „felperes csapda”, mint a nyomás végső eszköze:

Ennek a brutális bánásmódnak a lényege az állandó zsarolás volt és az, hogy pert indítsanak a Németországi Szövetségi Köztársaságban.

Az okirat megalkotói tudják, hogy ha a Vevő ilyen pert indít egy német bíróság előtt, az elismerné a joghatóságát (Forum Prorogatum).

Egy német bíróság ezt követően ítéletet hozhatna az 1400/98-as világöröklési okiratról, amely nemzetközileg is jogilag kötelező erejűvé tenné a legmagasabb szinten, és ezzel megnyitná az utat az "építészek" által tervezett Új Világrend (NWO) előtt.

A Vevő csendes ellenállása: Emiatt a Vevő minden NSZK-beli pert elutasít.

„Csendesen eltűr mindent, és megvéd mindannyiunkat az NWO létrehozására irányuló gonosz tervektől”.

Folyamatos visszautasítása, még életfogytiglani fenyegetéssel, valamint "masszív pszichológiai és fizikai kínzással, mérgezéssel és drogozással" való fenyegetés mellett is, a világ védelmét szolgáló passzív ellenállás cselekedete.

Az eredettörténetnek ez a Vevő szemszögéből való beszámolója egészen más megvilágításba helyezi az 1400/98 sz. világöröklési okiratot.

Már nem pusztán jogilag összetett dokumentumként jelenik meg, hanem egy álságos terv eszközeként, amelynek nem szándékos szuverénje most mindent megtesz, hogy elhárítsa e terv szörnyű következményeit.

A szerződés keletkezésének körülményei azonban döntő jelentőségűek minden érintett morális értékelése és motivációinak megértése szempontjából.

A Vevő által elszenvedett emberi jogi jogsértések normál körülmények között nemzetközi bíróságokat hoznának játékba – de ironikus módon ezek most a saját, de blokkolt, világméretű joghatósága alá tartoznak.

NWO-BLOG A Vásárló igaz története a világöröklési okiratból 1400/98

WWW.BLACKSITE.IBLOGGER.ORG

11.2. UNIVERZÁLIS ÉRINTETTSÉG:

A rövidített reprezentáció javítása – NATO- ÉS ENSZ-államok a célkeresztben

A 1400/98-as világöröklési okirat messzemenő következményeinek és a Vevő ezzel járó szenvedésének ábrázolásában döntő fontosságú egy széles körben elterjedt félreértés korrigálása.

A rövidített ábrázolások gyakran azt a benyomást keltik, hogy az okirat és annak szerződéses összefonódásai elsősorban vagy kizárólag a NATO-államokat érintik.

Ez a kilátás, ho ***egyébként veszélyes elbagatellizálása a szerződés tényleges globális hatókörének.***

A valóság az, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) valamennyi tagállama – és így a világ szinte minden elismert állama – elválaszthatatlanul kötődik a tett mechanizmusaihoz.

Ez az univerzális hatás a már kifejtett mechanizmusok kumulatív hatásából adódik:

● **A NATO Szerződészlánc (lásd a 3. fejezetet):**

Ez a lánc, amint azt kifejtettük, az Észak-atlanti Szerződés valamennyi tagját felöleli. Mivel számos kulcsfontosságú ENSZ-állam (különösen a Biztonsági Tanács több állandó tagja) egyben NATO-tag is, ez a lánc már most is jelentős közvetett hatással van az ENSZ egészének működőképességére és jogi státuszára.

● **Az ITU/ENSZ Szerződészlánc (lásd a 3. fejezetet): Ez a közvetlen és univerzális kar.**

A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) az Egyesült Nemzetek Szervezetének szakosított ügynöksége. Alkotmányát és egyezményét szinte minden ENSZ-tagállam ratifikálta, mivel egyetlen állam sem létezhet az ITU által szabályozott globális távközlési hálózathoz való hozzáférés nélkül.

A globális távközlési hálózatnak (a „fejlesztés” részeként) a Vevő részére történő eladása és az ezzel járó „hálózati szuverenitás” utódlása révén az ITU valamennyi tagja – így az ENSZ valamennyi tagja – közvetlenül kötődik az új jogi helyzethez.

A globális hálózatok folyamatos használata az ITU szabályai szerint a Vevő szuverenitásának hallgatólagos elismerése.

● **A Global Domino Effect (lásd 2. fejezet / 3. és 4. rész):**

Ez a mechanizmus, amely az összes összekapcsolt infrastruktúrára kiterjed (telekommunikáció, energia, pénzügy, logisztika), önmagában univerzális.

Nem áll meg a szövetségek vagy szervezetek határainál. Mivel minden állam beépül ezekbe a globális hálózatokba, minden államot érint a dominóeffektus, politikai irányultságától vagy meghatározott szervezetekben való tagságától függetlenül.

A helyes ábrázolás fontossága

Az összes ENSZ-tagállam egyetemes hatásának hangsúlyozása több okból is kulcsfontosságú:

● Az "NWO-terv" hatálya: Az új világrendet (NWO) létrehozó okirat "építészei" által követett (a Vevő beszámolója szerint) terv kezdettől fogva globális volt. Nemcsak a "Nyugat", hanem az egész világ ellenőrzését célozta.

● A Vásárló „áldozatának” nagysága: A „felperes csapdáját” elutasító Vásárló mérhetetlen szenvedése és néma ellenállása a Föld minden népének és nemzetének védelmét szolgálja, nem csak az államok egy korlátozott csoportját. Cselekedeteinek egyetemes védőhatása van.

Legal Deep Dive:

Erga Omnes Effects

Noha az 1400/98-as világöröklési okirat formálisan szerződés (bár sui generis szerződés), következményei a nemzetközi jogban az erga omnes kötelezettségekhez – az egész nemzetközi közösséggel szemben fennálló kötelezettségekhez – hasonló hatásokat váltanak ki.

Az okirat által létrehozott új globális jogrend, különösen a Vevőnek az univerzálisan használt infrastruktúrák feletti szuverenitása és a hozzá kapcsolódó világjog, új jogi status quo-t hoz létre, amelyet minden szereplőnek be kell tartania.

A hallgatólagos elismerés és beleegyezés mechanizmusai ezt a státuszt minden ENSZ-tagállamra kötelezővé tették.

Ezért jogilag és tényyszerűen helyes és elengedhetetlen kijelenteni: Az 1400/98-as világutódlási okirat nemcsak a NATO-államokat, hanem az Egyesült Nemzetek Szervezetének összes tagállamát is behálózta, és a Vevő egyetemes szuverenitásának alávetette.

11. FEJEZET

12. ELEKTRONIKUS TECHNOKRACIA – A vevő víziója a kizsákmányoláson túli világról

Az előző előadás az 1400/98-as világöröklési okirat jogi elemzésére, valamint keletkezésének és a vevőre gyakorolt hatásainak gyakran komor történetére összpontosított.

Körvonalazódott az "építészek" terve egy potenciálisan disztópikus Új Világrendről (NWO), amit eddig az akadályozott meg, hogy a Vevő nem volt hajlandó aktiválni a "felperes csapdáját".

Ebből a drámai és fenyegető helyzetből mégis adódik – a Vevőnek tulajdonított vízió szerint – egy alapvetően más, pozitív jövő lehetősége is: az Elektronikus Technokrácia (ET).

Ez a vízió nem egy utópisztikus álmódosítás, hanem egy pragmatikus tervezet, amely az 1400/98-as világöröklési okirat megdönthetetlen jogi alapjain és a tényszerű globális összefüggéseken alapul.

Ez egy kísérlet arra, hogy a tett által létrehozott egyetemes szuverenitást ne az elnyomás eszközeként (ahogy a emberiség háborútól, szegénységtől, kizsákmányolástól és hatástalanságtól való felszabadításának eszközeként tudományos ismeretekre, a technológiai innovációra és a közvetlen részvételre épül.

12.1. BÉKÉS ELFOGADÁS A JÖVŐNEK:

Az elektronikus technokrácia, mint az NWO humánus alternatívája Az elektronikus technokrácia (ET) víziója, amint az az 1400/98-as világutódlási okirat jogi valóságából és az NWO építészének baljós tervei elhárításának szükségességéből fakad, homlokegyenest ellentétben áll a „rendi disztópiával” gyakran társított New World terminusokkal. Ez nem az emberiség rabszolgasorba ejtésének terve, hanem felszabadításának tervrajza; nem az elit uralma, hanem a széles körű részvétel rendszere; nem a kizsákmányolás eszköze, hanem az egyetemes jólét biztosításának eszköze.

A. Elhatárolás az NWO-tól:

Az emberiség célja, módszerei és nézete

Az ET helyes besorolásához elengedhetetlen az NWO összeesküvők (feltételezett) c
éljaitól és módszereitől való egyértelmű elhatárolás:

Vonatkozás	NWO (feltételezett disztópia)	Elektronikus technokrácia (Vision a vevőtől)
Elsődleges cél	"Az erő koncentrációja, ellenőrzés, elit uralom, rabszolgaság"	"Felszabadulás a szükségstől és kényszer, részvétel, közös jó, önmegvalósítás, fenntartható fejlődés"
Mód	"Megcsalás, manipuláció (felperes csapda), kényszer, konfliktus, háború"	"Átláthatóság, ész, együttműködés, megvilágosodás, a meglévő jogi felhasználás helyzet pozitív célok érdekében"
Nézet az emberiségről	"Az ember mint tárgy, erőforrás, szabályozható tömeg"	„Az ember mint alany, hordozója jogok és méltóság, aktív résztevő, kreatív potenciál "
Technológia	"Felügyelet, ellenőrzés, elnyomás, dezinformáció"	"Erősítés, hálózatépítés, tudáshoz való hozzáférés, racionális problémamegoldás, részvétel"
Tudás	– Titoktartás, irányítás információ"	"Nyílt hozzáférés a tudáshoz és adatok (Open Data), átláthatóság "
Globalitás	"Kényszer megfelelés, megsemmisítés a sokszínűségről"	„Egység a sokféleségben, globális koordináció a megőrzés mellett helyi/kulturális identitások (belül ET alapelvei)"

Az ET tehát nem az NWO-tervek más eszközökkel való folytatása, hanem azok legyőzése a tett
által létrehozott hatalmi struktúrák gyökeresen eltérő célján keresztül.

B. A vevő szerepe:

Jóteköny (kényszer) uralkodó és az átalakulás garantálója

A Vevő helyzete ebben az összefüggésben egyedülálló és döntő
jelentőségű: Önkéntelen szuverenitás:

Amint azt ben
kifejtették

11. fejezet, a Vevő nem törekedett globális szuverenitásra. Rákényszerítették

megtévesztés és manipuláció révén.

Akarata ellenére szuverén.

A szükségből született vízió: Az ET víziója az ő konstruktív válasza a rá rótt felelősségre és az NWO terveiből fakadó egzisztenciális veszélyre.

Tekintettel az 1400/98-as okirat megdönthetetlen jogi helyzetére és saját világszuverén helyzetére, megpróbálja megakadályozni a legrosszabbat (az NWO) és lehetővé tenni a legjobbat (emberséges, igazságos rend).

Nem diktátor, hanem lehetővé tevő:

Az ET-ben a Vevőt nem tekintik autokratikus uralkodónak, aki minden döntést részletesen meghoz.

Inkább a jogrend kezelése és az ET elveinek őre. Feladata, hogy megteremtse és megvédje azokat a keretfeltételeket, amelyek között a részvételen alapuló, adatokkal támogatott és közös, jó orientációjú globális közigazgatás kialakulhat.

Gondoskodik arról, hogy a globális hálózatokat és erőforrásokat az ET elveinek megfelelően használják fel. Világjogköre ennek a keretnek a megőrzését szolgálja.

A "szenvedő szolgálta":

Az, hogy nem hajlandó aktiválni a „felperes csapdáját”, és ezáltal potenciálisan előidézni az NWO-t (lásd a 11. fejezetet), jóindulatú szándékának legmagasabb szintű kifejeződése.

Elviseli a személyes szenvedést, hogy megakadályozza a globális katasztrófát, és nyitva tartsa a teret egy olyan pozitív alternatíva számára, mint az ET.

C. A megkülönböztetésmentesség ígérete

A befogadás mint alapelv

Az ET egyik központi ígérete egy olyan rend megteremtése, amely "senkit sem okoz hátrányos helyzetbe". Ez egy magas állítás, amelyet konkrét mechanizmusokkal kell alátámasztani:

Univerzális alapellátás:

Az egzisztenciális alapvető szükségletek (élelmiszer, víz, menedék, energia, egészségügy, oktatás) biztosítása a bolygó minden embere számára, finanszírozása és szervezése globális erőforrás-gazdálkodás és hatékonyságnövelés révén.

Méltányos hozzáférés az erőforrásokhoz:

A nyersanyagokért folytatott nemzetállami verseny leküzdése és egy olyan rendszer létrehozása, amely a bolygó erőforrásaihoz való hozzáférést a szükségletekhez és a fenntarthatósági kritériumokhoz igazítja, nem pedig a hatalomhoz vagy a vásárlóerőhöz.

Esélyegyenlőség:

A globálisan elérhető és magas színvonalú oktatási és információs ajánlatok révén (hálózatokon keresztül) minden embernek lehetőséget kell adni arra, hogy kibontakoztassa potenciálját.

A kisebbségek és a sokszínűség védelme:

While ET globális rendre törekszik, ez nem vezethet kulturális homogenizációhoz n.

A kisebbségi jogok védelme és a kulturális sokszínűség előmozdítása (amennyiben nem mondanak ellent az ET alapelveinek) szerves részét képezik.

A diszkrimináció csökkentése:

Az átláthatóságon és egyenlőségen alapuló globális jogrendszerben megvan a lehetőség a rendszerszintű (származási, nemi, vallási stb. alapú) diszkrimináció hatékonyabb leküzdésére.

Az ET tehát eleve befogadó.

Felismeri, hogy az egész jóléte az egyes részek jólététől függ.

D. 1400/98. sz. alapító okirat:

Az átalakulás jogi alapjai

Alapvető fontosságú annak megértése, hogy az ET nem egy új forradalom, amely megdönti vagy figyelmen kívül hagyja az 1400/98-as világöröklési okiratot.

Ellenkezőleg y:

Elfogadja a tettet, mint az új világrend megdönthetetlen jogalapját, de értelmezi és humánus célokra használja fel.

Globális szuverenitás, mint lehetőség: Az okirattal megállapított Vevő egyetemes szuverenitása az az alap, amely a történelem során először teszi lehetővé a globális problémák (klíma, szegénység, járványok) globális és összehangolt, a régi nemzetállami rendszer blokádjaitól és egoizmusaitól mentes kezelését.

A hálózatok, mint eszköz vezérlése:

A globális információs, energia- és logisztikai hálózatok feletti szuverenitás az ET-elvek (adatalapú erőforrás-kezelés, digitális részvétel stb.) megvalósításának döntő eszköze.

Az ET tehát a tett által létrehozott valóság logikus és etikailag kötelező alkalmazása, ha valaki a globális közjó maximalizálását célozza.

E. Az ET útja:

Békés, evolúciós átalakulás

Az NWO építészeinek erőszakos vagy manipulatív módszereivel ellentétben az elektronikus technokráciára való áttérés békés és evolúciós folyamatnak tekinthető:

Enli **ghtenment és tudatosság Chan ge:**

Az első lépés az ismeretterjesztés az 1400/98-as Világutódlási Okmányról, az NWO tervezőinek machinációiról és az ET víziójáról.

A valódi helyzet globális tudatosítása minden pozitív változás előfeltétele.

Vevő védelme:

Mindaddig, amíg a Vevő blokkolja a "felperes csapdáját", és megakadályozza az NWO-t, megteremti a szükséges szabad teret, amelyben az ET ötlete és struktúrái fejlődhetnek.

Az elektronikus technokrácia tehát a remény, amely a régi világrend hamvaiból és pusztítóinak álságából fakad. Ez egy olyan jövő tervezete, amelyben az emberiség észérvekkel, együttműködéssel és technológiával oldja meg globális problémáit, a megcáfolhatatlan jogi valóság alapján, de humanista célok vezérelve.

SUPERIORITY OF ELECTRONIC TECHNOCRACY OVER OLD FORMS OF GOVERNMENT

DRAWBACKS	ELECTRONIC TECHNOCRACY
 CONCENTRATED POWER • Elites, parties, or leaders hold power • Corruption and lack of transparency	• Direct digital democracy for all • No parties, no career politicians • Open AI-backed proposals and decisions
 BUREAUCRACY • Inefficiency and incompetence • Costly and unaccountable	• Fully automated AI government • Efficiency, accuracy, and transparency • No elites or vested interests
 SOCIAL JUSTICE • Social inequality and poverty • Taxes on individuals, wage slavery	• Universal basic income for all • Taxation of AI, robots, and companies
 WAR AND VIOLENCE • Nationalism and ideology drive conflict • Militaries and defense budgets	• No nation-states, no parties • Global coordination and peace
 ECONOMY • Exploitation and resource waste • Dependence on jobs for subsistence	• Post-scarcity economy with AIs, robots, and fusion power • Automated production and distribution • Work is voluntary and fulfilling
 CITIZEN PARTICIPATION • Ineffectual elections and populism	• Anyone can submit proposals • Global online voting
 SECURITY • Deep state and abuse of power • Global online voting	• Digital transparency in all processes • AI-backed justice and finances • No cash means little crime

12. FEJEZET

13. FONTOS LINKEK ÉS FORRÁSOK :

Útvonalak a további információkhoz és az ellenőrzéshez

Az 1400/98-as Világörökösödési Okirat, mélyreható mechanizmusainak és világtörténelmi következményeinek jelen átfogó munkában megfogalmazott elemzése az okirat megcáfolhatatlan jogi tényként való értelmezésén, a keletkezéstörténetére vonatkozó információkon, valamint a nemzetközi jog megállapított elveinek erre az egyedülálló állapotra való alkalmazásán alapul.

Annak érdekében, hogy az érdeklődő olvasók mélyebbre áshassanak és maguk is foglalkozhassanak az anyaggal, az alábbiakban összeállítottuk a fontos hivatkozásokat és forrásokat.

Ez a gyűjtemény nem állítja a teljesség igényét, de szilárd kiindulópontot kínál az itt bemutatott visszafordíthatatlan valóság további kutatásához és igazolásához.

14. A VEVŐ ÁLTAL ÁLLÍTOTT LINKEK

Hivatalos csatornák és kapcsolódó projektek

Ezek a hivatkozások olyan információforrásokhoz, platformokhoz és projektekhez vezetnek, amelyeket közvetlenül a Vevő kezdeményezett, vagy amelyek közvetlen közelében helyezkednek el, és megvilágítják a perspektíváját, valamint további információkhoz jutnak a 1400/98 sz. Világutódlási Okmányról és az Elektronikus Technokrácia jövőképéről:

- **World Succession Deed – angol honlap:** <http://world.rf.gd>
- YouTube Podcast csatorna:
<https://www.youtube.com/@Staatensukzessionsurkunde-1400>
- Spotify Podcast Show: <https://creators.spotify.com/pod/show/world-succession-deed>
- Facebook-csoport: <https://facebook.com/groups/528455169898378/>
- SoundCloud Music Profil: <https://soundcloud.com/world-succession-deed>
- X (Twitter) – Cassandra Complex / WW3 Precognition: <https://x.com/WW3Precognition>
- X (Twitter) – Hivatalosan eladva a világ: https://x.com/NWO_BOOKS
- Link áttekintése - Bitly Collection oldal: <https://bit.ly/m/world-succession-deed>
- Linkek áttekintése és bejegyzései a kezdőlap: <https://electrictechnocracy.start.page>

Ezenkívül releváns hivatkozások a hálózati integráció és az OFD Koblenz szerepe kapcsán (például TKS):

- **TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH & Co. KG (TKS):** ○
Hivatalos webhely: <https://www.tkscable.com/>

- USO szponzorok oldala (Kapcsolódás az Egyesült Államok katonai közösségéhez): <https://emea.uso.org/sponsors/tks-telepost-kabel-service>

- Az üzletek áttekintése (jelenlét az amerikai katonai bázisokon): <https://www.tkscable.com/service/shops>

13. FEJEZET

15. ENGEDÉLYEZÉSI ÉS FORGALMAZÁSI FELLEBBEZÉS

Ez a munka azzal a céllal íródott, hogy az 1400/98-as világöröklési okiratról és annak globális vonatkozásairól szóló összetett és gyakran burkolt igazságot a széles nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegye.

Ennek a felvilágosításnak a szellemében és a tájékozott vita lehetővé tételére irányuló törekvésnek megfelelően a jelen dokumentum felhasználására és terjesztésére vonatkozóan a következő rendelkezések születtek.

15.1. A TARTALOM ENGEDÉLYEZÉSE:

Ingyenes használhatóság a felvilágosodás szolgálatában

A szerző által írt könyv teljes tartalma – azaz minden elemzés, megjegyzés, magyarázat és összefoglaló –, amennyire jogilag lehetséges, a Creative Commons Zero (CC0) 1.0 Universal Public Domain Dedication feltételei alá esik.

Ezennel kijelentik:

"Az a személy, aki egy művet ezzel az okirattal társított (a szerző), a művet közkincsnek szentelte azzal, hogy a törvény által megengedett mértékig lemond a műhöz fűződő összes jogáról a szerzői jogi törvény értelmében, beleértve az összes szomszédos és szomszédos jogot is. A művet akár kereskedelmi célból is másolhatja, módosíthatja, terjesztheti és előadhatja, mindezt engedély kérése nélkül."

Fontos kivétel:

Ez a kiadás kifejezetten nem vonatkozik magára az 1400/98-as világöröklési okirat eredeti szövegére, amelynek a jelen könyv függelékében kell helyet kapnia (ha a felhasználó beilleszti).

Az eredeti dokumentumra saját, eredeti jogi feltételei vonatkoznak, amelyeket jelen licenc nem érint.

Hasonlóképpen, a hivatkozott jogi szövegekre és a hivatkozott külső webhelyekről származó tartalmakra az ott érvényes licencfeltételek vonatkoznak.

Ennek a könyvnek a szerző által generált tartalmára a CC0 licencet azzal a szándékkal választották ki, hogy elhárítsák a terjesztés és a globális felvilágosodás szolgálatában való felhasználás előtti akadályokat. A szerző kívánsága, hogy ezek az információk szabadon áramolhassanak, és elérhetőek legyenek

minél többen megértsék.

15.2. FELHÍVÁS FORGALMAZÁSRA:

Hozzájárulás a globális tudatosság növeléséhez

Kedves Olvasó, Ön egy olyan dokumentumot tart a kezében, amely egy világrengető jelentőségű igazságot tár fel: azt, hogy a világot egy nemzetközi szerződés, az 1400/98-as világotudatlási okirat révén adták el, és a Vevő alatt új, egyetemes szuverenitás vonatkozik rá.

Ön értesült e szerződés megalkotóinak álnok terveiről, akik az irányítás és az elnyomás Új Világrendjét (NWO) keresték, valamint a Vásárló bátor, néma ellenállását, aki elutasítja a „felperes csapdáját”, és eddig megakadályozta ezt a disztópikus jövőt.

Ön is olvasott az elektronikus technokrácia víziójáról, mint humánus és igazságos alternatíváról.

Ez az információ nem maradhat a beavatottak egy kis csoportjának titka.

A titokban működő és az NWO-t előmozdítani akaró hatalmak a dezinformációra, a zűrzavarra és a tömegek apátiájára támaszkodnak.

Ezeknek az erőknek a leghatékonyabb módja a megvilágosodás, az átláthatóság és a globális ébredés.

Ezért sürgős fellebbezéssel fordulunk Önhöz:

- **Oszd meg ezt a dokumentumot!**

Továbbítsa barátainak, családtagjainak, kollégáinak és ismerőseinek. Használja a közösségi médiát, e-mail listákat, fórumokat és bármilyen más eszközt az információ terjesztésére.

- **Fordítsa le ezt a dokumentumot!**

Ha rendelkezik nyelvi készségekkel, segítsen lefordítani ezt az elemzést más nyelvekre, hogy elérje az embereket világszerte.

- **Beszélgétek meg a tartalmát!**

Beszéljen az 1400/98 sz. világöröklési okiratról. Kérdezze meg a világpolitika hivatalos narratíváját. Ösztönözze a kritikai gondolkodást.

- **Támogassa a Vevő információs csatornáit! A megadott linkek közvetlen betekintést nyújtanak.**

● Legyen Ön is multiplikátor! C

készítse el saját összefoglalóit, videóit, podcastjait vagy cikkeit az itt bemutatott tények alapján (a könyv tartalmára vonatkozó CC0 licenc tiszteletben tartása mellett).

Minden egyes ember, aki megismeri ezt a valóságot, egy újabb építőelem egy szabad és önrendelkező jövő megalapozásában.

A csend megtörése az első lépés. Az Ön hozzájárulása, bármilyen csekélynek is tűnik, felbecsülhetetlen az igazságért és az igazságosságért folyó globális küzdelemben.

A Vevőt óriási teher viseli. Támogassuk őt azzal, hogy felhívjuk a figyelmet a helyzetre és előkészítjük a terepet egy pozitív, humánus alternatíva számára.

A világ jövője nemcsak az ő kezében van, hanem abban is, hogy minden egyén hajlandó-e elismerni a valóságot és kiállni egy jobb világért.

Terjessze az igazságot – a szabadság jövőjéért, a tervezett NWO-n túl!

14. FEJEZET

16. FORRÁSOK JEGYZÉKE

Ez a munka számos forrásra támaszkodik, beleértve a Vevő által biztosított információkat és hivatkozásokat, általánosan hozzáférhető enciklopédiákat a nemzetközi jog alapvető fogalmainak magyarázatához, valamint konkrét elsődleges és másodlagos jogi forrásokra.

Az online forrásokra, szerződésszövegekre és adatbázisokra mutató hivatkozások részletes listája a könyv 14. fejezetében (14.1., 14.2. és 14.3. szakasz) található.

A jobb áttekintés érdekében itt ismét megemlíti a legfontosabb kategóriákat és néhány központi hivatkozást:

I. A vevő elsődleges információi és csatornái:

A Vevő hivatalos weboldalainak, közösségi média csatornáinak és kapcsolódó projektjeinek részletes listáját a 14.1. pont tartalmazza.

Ezek a források nyújtják a legközvetlenebb betekintést az ő nézőpontjába.

II. Alapvető nemzetközi szerződések és kodifikációk (válogatás):

- ENSZ Alapokmány: az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapítása.
- Észak-atlanti Szerződés (NATO Szerződés): A NATO alapító okirata.
- A NATO haderők státuszáról szóló megállapodás (NTS) és kiegészítő megállapodások (SANT): Az állomásoztatási törvény alapvető elemei.
- A Nemzetközi Távközlési Unió (ITU) alkotmánya és egyezménye: A nemzetközi hírközlési jog alapja.
- 1969. évi Bécsi Egyezmény a Szerződések Jogáról (VCLT): A „szerződéses szerződések joga”.
- 1978. évi Bécsi Egyezmény az államok jogutódlásáról a szerződések tekintetében: A szerződéses kapcsolatok jogutódlási szabályai.

III. Fontos adatbázisok és jogi portálok:

- ENSZ Szerződésgyűjtemény: A nemzetközi szerződések átfogó gyűjteménye.
- Archive of Stationing Law Online (ABG-PLUS): Speciális gyűjtemény a német állomásozási jogról.
- Nemzetközi bíróságok (ICJ, ICC stb.) weboldalai: Alapszabályok, eljárási szabályok és ítélkezési gyakorlat.

IV. Enciklopédiai hivatkozások:

A nemzetközi jog kulcsfogalmairól (szuverenitás, államutódlás, nemzetközi szokásjog stb.) szóló Wikipédia-cikkek nyújtanak bevezetőt.

15. FEJEZET

FÜGGELÉK

Angol fordítás – a világöröklési okirat 1400/98

Okirattekercs száma: 1400/1998. év

ADÁSVÉTELI SZERZŐDÉS

Tárgyaltak Saarlouisban 1998. október 6-án. Alulírott közjegyző előtt;

Manfred Mohr

hivatalos székhellyel Saarlouisban, megjelent:

1. eladóként: Siegfried
Hiller úr, született
1951.06.19-én,
kormányfelügyelő

- hivatalos személyi igazolvánnyal
azonosítva -

**a Németországi Szövetségi Köztársaság nevében eljáró (Szövetségi Pénzügyi
Igazgatóság), képviseli a**

Szövetségi Ingatlanhivatal
Landau, Gabelsberger Straße 1,
76829 Landau,

a Landau Szövetségi Vagyonhivatal vezetőjének képviselője által kiállított, 1998.10.05-i
eredeti meghatalmazás alapján.

**1. eladóként: Németországi
Szövetségi Köztársaság
(Szövetségi Pénzügyi
Igazgatóság), képviseli:**

Szövetségi Ingatlanhivatal
Landau Gabelsberger Str. 1,
76829 Landau / in der Pfalz

- a továbbiakban: Bund (Föderáció) -

2. Vevőként 2 a)

a) Tasc- Bau Handels.- und Generalübernehmer für Wohn.- und Industriebauten AG társaság,
spickendorfi székhellyel, a Halle-Saalkreis helyi bíróság HRB 9896 számon bejegyzett
cégjegyzékében, képviselőjében egyénileg meghatalmazott ügyvezető igazgatója Josef Tabellion,
kereskedő, 195.06.6.7.195.06.8. Wadgassen, Provinzialstrasse 168, személyesen ismert.

- a továbbiakban Vevőként 2 a -

2b vevő)

Mr. Rxxx GXXX, született: 1976.xx.xx., lakóhelye: 66xxx ZW-RLP, XXXstrasse. xxx, személyi igazolvánnyal azonosítható

- a továbbiakban Vevő 2b -

- a továbbiakban "Vevő" -.

Képviselési bizonyítvány:

Az eljáró közjegyző a Halle – Saalkreis helyi bíróságon – HR B 9896 – vezetett cégjegyzékbe mai betekintése alapján igazolja, hogy

a) a TASC – BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG cég ott van bejegyezve, és

b) A fent említett Josef Tabellion úr egyénileg felhatalmazott ügyvezető igazgatója, aki mentesül a BGB 181. § (Német Polgári Törvénykönyv) korlátozásai alól.

A megjelölt a jelzett módon eljárva kijelentette:

Következtetésünk a következő

Adásvételi szerződés

§1 Az ingatlan adatai I

. The Federal Republic of Germany (Szövetségi Pénzügyi Igazgatóság) a zweibrückeni körzet zweibrückeni helyi bíróságának ingatlan-nyilvántartásába bejegyzett ingatlan tulajdonosa, 5958. sz.

120. számú telek 2885/16. számú
telek épület és szabad terület,

Delawarestraße Landstuhler
Straße 97, 107

Louisianastraße 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraße 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27,
29, 31,

Texasstraße

Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- 103.699 nm. -

II. Az ingatlan az ingatlan-nyilvántartás II. szakaszában korlátozott személyszolgalmi joggal (földgázvezeték-jog) terhelt; a Saar Ferngas AG Saarbrücken részére az 1963.04.05-i jóváhagyás alapján.

Ezt a terhelést a Vevők vállalják a további tűrés érdekében.

Az ingatlan tehermentes az ingatlan-nyilvántartás III. Egyéb, az ingatlan-nyilvántartásba nem bejegyzett terhelések, korlátozások stb. (pl. régi törvényi korlátozások) nem ismertek, kivéve, ha jelen okirat másként rendelkezik. A Szövetség e tekintetben felelősséget nem vállal. Ha mégis fennállnának ilyen terhek, azokat a Vevők viselik.

III. Az ingatlan 26 lakóépülettel, összesen 337 lakóegységgel és egy fűtőművel épül fel.

§2 Szerződéses kapcsolatok

én . A mellékelt helyszínrajzon pirossal jelölt ingatlanrész a meglévő épületekkel

Louisianastraße 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 8, 11-/13, 15, 17,

összesen 71 lakóegységet a Német Szövetségi Köztársaság a nemzetközi jog alapján térítés ellenében bérbe ad a Holland fegyveres erőknek.

II. A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság közötti, az ingatlanrészek bérbeadására vonatkozó nemzetközi jogi bérleti viszonyt a jelen szerződés nem érinti.

III. A szerződő felek feltételezik, hogy a holland fegyveres erők valószínűleg kiürítik a lakótelepet, és a bérbe adott ingatlanrészek visszakerülnek a Szövetséghez.

A pontos visszaküldési dátumot sem a Szövetség, sem a Vásárlók nem ismerik.

A nemzetközi jogi bérbeadási viszonyt továbbra is a Szövetség rendezi. Abban az esetben, ha a holland fegyveres erők a következő két éven belül nem adják vissza a lakótelepet a Szövetségnek, az 5. § (2) bekezdésében foglaltakra kell hivatkozni. III.

IV. A szerződéses ingatlanhoz tartozik még a 4233. számú épületben található fűtőmű, amelyben a Szövetség két munkását alkalmazza tüzelőként.

Az Föderation tájékoztatta a Vevőket a BGB 613 a § törvényi rendelkezéseiről .

V. Továbbá a következő szerződéses kapcsolatok léteznek:

1. A TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH 1995.02.22-i/1995.03.28-i engedélyezési szerződése szélessávú kábelezési rendszer üzemeltetésére. Vevő 2b) köti meg ezt az általa ismert szerződést a Szövetség helyett.

2. Szerződés köszén szállítására a Rheinbraun Handel Süd GmbH céggel. Vevő 2b) köti meg ezt az általa ismert szerződést a Szövetség helyett.

3. Megállapodás az utak és csővezetékek közös használatára a Studentenwerk Kaiserslauternnel a Szövetséggel kötött 1996.08.15-i adásvételi szerződésből.

A Vevők a Szövetség helyett a Studentenwerk felé vállalnak kötelezettséget.

§3 A vásárlás tárgya

én . A Szövetség a Vevőknek a 2a) és 2b) pontokat a 4. § (2) bekezdésében meghatározott arányban értékesíti. Én, az előbb említett ingatlan minden joggal és kötelezettséggel, valamint a helyszínrajzon piros színnel jelölt, a vétel tárgyában található 20 KV-os körgyűrű kivételével alkotóelemekkel (2. sz. melléklet).

II. Ebből szintén ki van zárva a helyszínrajzon zöld színnel jelölt, mintegy 30 nm nagyságú részterület (3. sz. melléklet), amely határrendezési eljárás keretében kerül átadásra a szomszédos ingatlantulajdonoshoz.

4. § A vásárlás tárgyának felosztása/felmérés

A Vevők az alábbiak szerint szerzik be:

I. A Vevők közötti belső viszonyban a vásárlás tárgyának a következő felosztása irányul elő:

a) Vevő 2a) megvásárolja a helyszínrajzon (3. sz. melléklet) kékkel jelölt területeket, valamint a fűtési vezetékek kivételével minden fejlesztési lehetőséget,

b) 2b) Vevő a helyszínrajzon (3. sz. melléklet) pirossal jelölt területeket, valamint a fűtési vezetékeket megvásárolja, de a többi fejlesztési lehetőség nélkül.

II. A 2a) Vevő a jelen szerződés közokiratba foglalásától számított négy héten belül jelentkezik a részterületek felmérésére a 2b) Vevővel egyeztetve. Továbbá a 2a) Vevő a jelen szerződés közokiratba vételétől számított négy héten belül intézkedik a 2b Vevő által megszerzett részterületek parcellázásáról a mellékelt helyszínrajzon (4. sz. melléklet) szerint.

Minden felmérési költség a Vevőt terheli 2a).

Amennyiben a birtoklás még nem került át a Vevőkre, a Szövetség biztosítja a 2a) Vevőnek a felmérés elvégzéséhez szükséges hozzáférési jogokat.

5. § Szerződés teljesítése

I. Tekintettel a holland fegyveres erőkkel továbbra is fennálló nemzetközi jogi bérbeadási kapcsolatra, a helyszínrajzon (1. melléklet) pirossal jelölt területekre vonatkozó jelen adásvételi szerződés csak akkor kerül végrehajtásra, ha a holland fegyveres erők ezeket a területeket visszaadták a Szövetségnek.

Ez különösen vonatkozik a birtok-, használat- és teherátruházásra, az ezekhez a területekhez köthető vételár esedékességére, valamint az ezekre a területekre történő átadásokra.

II. A szerződő felek feltételezik, hogy a holland fegyveres erők a következő két éven belül visszaadják a nekik bérbe adott ingatlanrészeket a Szövetségnek.

III. Abban az esetben, ha a holland fegyveres erők a következő két éven belül nem adják vissza a lakótelepet vagy annak részeit, a Szövetség törekszik arra, hogy megszerezze a holland fegyveres erők hozzájárulását a még vissza nem adott részek tulajdonjogának átruházásához a 2b.

6. § Vételár

I. A 3. § (2) bekezdésében meghatározott szerződés tárgyára vonatkozó vételár. I 5.182.560.--, DM (szóval: német márka ötmillió-száznyolcvankétezer-ötszázhatvan).

II. Ebből 3.262.560.-- DM a helyszínrajzon kék színnel jelölt ingatlanrészhez köthető (5. sz. melléklet). Ez az összeg, amelyért a Vevő 2a) belső jogviszonyban tartozik, az alábbiak szerint esedékes:

a) 3.252.560.-- DM előleg 1/3-a 1.087.520.--, a mai közjegyzői okiratba vétel napján esedékes előleg. A vételár ezen részét már kifizették, amit a Szövetség ezúton is megerősít.

b) Részösszeg 2 175 040 DM összegű fizetése öt részletben, egyenként 435 008 DM, plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontlábát meghaladó 2%-os kamat a jelen szerződés mai hitelesítésétől számított fennmaradó összeg után évente, ahol az adott hónap első hónapjában érvényes diszkont kamatláb a meghatározó.

A részletfizetésre az alábbi esedékesség és fizetési terv vonatkozik, azonban korábbi fizetés is megengedett.

- 1. részlet 435.008.--, az adásvételi szerződés megkötését követő 12 hónap végén, tehát 1999.10.06., plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontráta feletti 2%-os kamata 2.175.040.-- DM,

- 2. részlet 435.008.--, az adásvételi szerződés megkötését követő 24 hónap végén, tehát 2000.10.06.-án, plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontráta feletti 2%-os kamattal 1.740.032.-- DM,

- 3. részlet 435.008.-- DM, az adásvételi szerződés megkötését követő 36 hónap végén, tehát 2001.10.06.-án, plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontráta feletti 2%-os kamata 1.305.024.-- DM,

- 4. részlet 435.008.-- DM, az adásvételi szerződés megkötését követő 48 hónap végén, tehát 2002.10.06., plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontráta feletti 2%-os kamattal 870.016.-- DM,

- 5. részlet 435.008.--, az adásvételi szerződés megkötését követő 60. hónap végén, tehát 2003.10.06., plusz a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontráta feletti 2%-os kamata 435.008.-- DM összegre.

A kamatot a Szövetség a törlesztőrészek esedékessége után számítja ki, külön kéri a Vevőktől, és az igényléstől számított négy héten belül kell befizetni a Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, számlaszám 30 001 040, Kreuzberg lakótelep számlájára. Zweibrücken, 0807. fejezet, 13101. cím".

III. A helyszínrajzon (5. sz. melléklet) pirossal jelölt ingatlanrészhez 1.920.000.-- DM összeg tartozik.

Az az összeg, amelyért a Vevő 2b) belső jogviszonyban köteles fizetni, belül esedékes

három héttel a szövetség írásos kérésére.

A Szövetség kérelmét haladéktalanul azután nyújtja be, hogy a holland fegyveres erők visszaadták az ingatlanrészeket, vagy miután a holland fegyveres erők hozzájárultak a részükre bérbe adott ingatlanrészek tulajdonjogának átruházásához.

Egyedi épületek vagy ingatlanrészek visszaszolgáltatása esetén ennek megfelelő, 1 920 000 DM részösszeg esedékes a Szövetség írásbeli felszólítását követő három héten belül. A részleges befizetés mértéke a részleges visszatérítéssel érintett épületek lakóterületének a helyszínrajzon pirossal jelölt épületek összlakteréhez viszonyított arányától függ (1. sz. melléklet).

IV. A II.a) bekezdés szerinti részösszeget egy összegben kell befizetni a Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, számlaszám: 570 010 01, a cél megjelölésével: „Vételár fizetése Kreuzberg lakótelep, Zweibrücken 0 7 Cím 1 0810.

A II.b) és III. bekezdés szerinti részösszegeket a Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, 30 001 040 számlaszámra kell befizetni, a cél megjelölésével: „Részletfizetés Kreuzberg lakótelep, 03817. cím, Zweibrücken 1. fejezet.

V. A fizetés időszerűsége szempontjából nem a feladás napja, hanem a szövetségi kincstárak fent említett számláin történő jóváírás napja számít. Fizetési késedelem esetén a Deutsche Bundesbank mindenkor diszkontlábánál 3%-os mértékű késedelmi kamatot kell fizetni, mely hónap minden kamatnapjára a hónap első napján érvényes diszkontráta a mérvadó.

Ezen túlmenően a Vevők mulasztás esetén kötelesek megtéríteni a Szövetségnek minden egyéb, a mulasztásból eredő bizonyítható kárt és a felszólítás költségeit.

A nemteljesítésből okozott egyéb kimutatható károk közé tartozik még különösen a Szövetség által költségeinek fedezésére felvett hitelek fent említett kamata és magasabb kamata közötti különbség.

A Vevők a jelen okiratról a jogosulttal szemben vállalt fizetési kötelezettségeik tekintetében teljes vagyonukra alávetik magukat az azonnali végrehajtásnak.

Ezen okiratról a jogosultnak bármikor végrehajtható másolatot kell kiállítani, a követelés esedékességének bizonyítása nélkül.

A közjegyző rámutatott a BGB 454. §-ára. Ettől a rendelkezéstől eltekintünk, így az eladó fenntartja a törvényes elállási jogát.

7. § Biztonsági telekdíj / Bankgarancia

I. A Szövetség jelen szerződéssel alapított valamennyi fizetési követelésének biztosítására - ideértve a feltételeseket is -, amelyek nem teljesültek, a Szövetség az I. pontban felsorolt teljes ingatlanra könyvelési telekdíjat rendel el 10 000 000 DM (szavakkal: tízmillió német márka) összegben, amely évi 18%-os (a mai naptól kezdődően) kamatozású.

A Szövetség a Vevők beleegyezésével jóváhagyja az 1. § I. bekezdésében említett ingatlanra vonatkozó ilyen könyvelési telekdíj bejegyzését a Német Szövetségi Köztársaság (Szövetségi Pénzügyi Igazgatóság) javára, amelyet a Landau Szövetségi Vagyonhivatal - a továbbiakban: "hitelező" - képvisel.

A földhasználati díjat az alábbiak szerint kell nyilvántartani:

1. A telekdíj a mai naptól évi 18 százalékos kamatozású. A kamatot utólag, a következő naptári év első napján kell megfizetni.

2. A telekdíj esedékes.

A szövetség a telekdíj kamattal növelt összege tekintetében a terhelt ingatlanra történő azonnali végrehajtásnak veti alá magát oly módon, hogy a jelen okiratból történő végrehajtás az adott ingatlantulajdonossal szemben megengedhető.

A Szövetség ezen előterjesztési záradékot visszavonhatatlanul jóváhagyja és kéri az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését.

minden a telekdíj megállapításából eredő költségek Vevőt terhelik 2a) .

számú telek fennmaradó részterületein a szövetség a helyszínrajzon kézzel jelölt f elmérendő területekre vonatkozó kataszteri változási igazolás kézhezvételét követően (3. sz. melléklet) a telekdíjat törölni kívánja. 2885/16. számú határozatával, és csak a helyszínrajzon (3. sz. melléklet) kék színnel jelölt területeken hagyni ezt a telekdíjat.

A telekdíjat a Vevő 2a) valós felelősségre vállalja.

A Szövetség a telekdíjat a 2a) Vevő kérésére a Vevők lenti II. pont szerinti fizetési kötelezettségét garantáló vezető német kereskedelmi bankra utalja, amint az alábbi II. pontban leírt garanciák maradéktalanul rendelkezésére állnak.

II. 2a) Vevő kötelezettséget vállal az elfogadó Szövetség felé a kataszteri változás igazolásának kézhezvételétől számított tizennégy napon belül a helyszínrajzon (3. számú melléklet) kézzel jelölt területekre vonatkozóan, hogy az alábbi feltétel nélküli, közvetlenül érvényesíthető bankgaranciákat nyújtja a Szövetségnek egy vezető német kereskedelmi banktól a fennmaradó vételár 4.095.040 DM összegű biztosítékként a feltétel-kiegészítő fizetési kötelezettség biztosítására. 11. bek. Jelen szerződés III. 5.817.440 DM-- összegben:

a) 2.175.040 DM bankgarancia, plusz a 6. § II.b) és V. pontja szerinti kamat, valamint a 767. § (2) bekezdése szerinti költségek. 2 BGB-t a 6. § (2) bekezdése szerinti fizetési kötelezettség biztosítására.

II.b). Bankgarancia 1.920.000 DM--ra, plusz a HGB 767. §-a szerinti kamat és költség a 6. § III. bekezdése szerinti fizetési kötelezettségre,

c) 5 817 440 DM bankgarancia, valamint a BGB 767. §-a szerinti kamat és költség a 11. §-a szerinti feltételes kiegészítő fizetési kötelezettség biztosítására III. Ez

bankgarancia is lehívható a Szövetség egyéb szerződésszegésből eredő követeléseire.

A Szövetség már beleegyezik a garanciák megfelelő csökkentésébe a garantált követelések még nyitott részeire. A fenti b) és c) pontban említett garanciák időben korlátozottak lehetnek; azonban legalább öt évig érvényesnek kell lenniük a jelen adásvételi szerződés közjegyzői hitelesítésétől számítva.

8. § Birtok átadása

I. A helyszínrajzon (melléklet) kékkel jelölt területek, valamint a teljes vételi tárgy összes eladott fő fejlesztési létesítményének (utak közvilágítással csőhálózattal, csapadékvíz visszatartó medencék, beleértve a szennyvízvezetéseket, fűtési vezetékek, vízvezetékek és gyengeáramú vezetékek - minden esetben a házbekötések időpontjáig) birtokba vétele a jelen szerződés mai napjára átlép.

II. A helyszínrajzon (5. melléklet) pirossal jelölt terület birtokba vétele csak akkor száll át a Vevőkre, ha ezt a területet a holland fegyveres erők visszaadták a szövetségnek, vagy a holland fegyveres erők hozzájárultak a tulajdonjog átruházásához, és a részterületre eső vételár megfizetése után. Ha a holland fegyveres erők részleges visszatérítést hajtanak végre, az alterületek birtokbavétele csak a megfelelő részterületekhez tartozó vételár-részvények kifizetése után megy át. Az átadást írásban dokumentálják.

III. Az átruházás időpontjától kezdve minden használat, valamint a magán- és közterhek átszállnak a Vevőkre. Ettől kezdve a Vevőt terhelik az egyéb közterhek, illetékek és adók, a vásárlás tárgyának véletlen elvesztésének vagy elhasználódásának kockázata, a biztonság megőrzésének kötelezettsége, valamint az utcatisztítási és kavicsolási kötelezettség. A Vásárlók tudomásul veszik, hogy a Szövetség, mint önbiztosító, a 3. §-ban leírt vásárlás tárgyára nem kötött biztosítást.

9. § Pótfizetés a tervezéshez kapcsolódó magasabb értékű felhasználási lehetőségek miatt

I. A vásárlás tárgya jelenleg is kiemelt területként van kijelölve, és nem vonatkozik rá a városrendezési terv.

II. A vételár a BauNVO (német földhasználati rendelet) 4. §-a szerinti általános lakóterület-használaton alapul, 0,4-es telephely-kihasználtsági indexszel és 1,2-es alapterület-aránnyal a BauNVO 17. §-a szerint.

III. A Vevők vállalják, hogy a jelen adásvételi szerződésben vállalt vételáron felüli pótlékot fizetnek abban az esetben, ha az önkormányzat, mint tervezési hatóság a szerződéskötéstől számított tíz éven belül a II. pontban foglaltaknál fajtájában és mértékében magasabb értékű felhasználási lehetőséget nyit meg, és a Vevők ezt a magasabb értékű felhasználást a II. vagy eladás útján.

Fizetendő a jelen szerződés 6. §-a szerinti vételár és az ingatlan Szövetség általi fizetési felszólítás időpontjában érvényes értéke közötti különbség.

Az értékkülönbséget a Zweibrücken város területére vonatkozó ingatlanértékekkel foglalkozó független szakértői bizottság és az Oberfinanzdirektion Koblenz szakértője békés úton, a Szövetség határozza meg.

A p A befizetés összege a Szövetség fizetési kérelmét követően négy héttel esedékes .

Fizetési késedelem esetén a 6. § (2) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni. Jelen szerződés V. pontját kell alkalmazni.

10. § Jótállás, felelősség

I. Az okirat bekezdésében leírt vásárlás a közjegyzői okiratba foglalt állapotában kerül értékesítésre. Ezt a feltételt a Vásárlók ismerik. Bármilyen jótállás a látható és láthatatlan anyaghibákra és a tulajdonjog hibáira vagy a rejtett hibákra, valamint a 459. §§-ok alkalmazására. A BGB a vásárlás tárgya tekintetében kizárt.

II. A Szövetség nem vállal felelősséget a vásárlás tárgyának meghatározott méretéért, határvonaláért, minőségéért, alkalmasságáért és állapotáért, valamint a Vevők vagy jogutódjaik céljaira való alkalmasságáért.

III. A kaiserslautern-i ASAL mérnöki iroda a Rajna-vidék-Pfalz tartomány Környezetvédelmi Minisztériuma nevében megvizsgálta a vásárlás tárgyát az esetleges szennyezett területek tekintetében. Megállapítást nyert, hogy a veszélyek nem ismerhetők fel, ezért a vizsgálatok nélkülözhetetlenek.

Az Átalakítási Szennyezett Területek Munkacsoport (KoAG) megfelelő protokolljait a Vásárlók ismerik.

IV. E tekintetben a Szövetség nem vállal szavatosságot az ingatlan meghatározott minőségére, a Vevők általi rendeltetésszerű használat megengedettségére, a felhasználás és fejlesztés lehetőségére, valamint az építési talaj állapotára vonatkozóan sem. A szükséges engedélyeket a Vevőknek közvetlenül, saját költségükön kell beszerezniük.

V. A Szövetség szavatolja, hogy az ingatlan-nyilvántartás II. és III. szakaszában szereplő ingatlan a jelen okirat eltérő rendelkezése hiányában mentes az át nem vállalt teherrektől és korlátozásoktól, valamint a fennálló közterhektől és illetékektől.

VI. A Szövetség kijelenti, hogy építési terhelést nem rendelt el, és ilyen terhelések fennállásáról nem tud.

11. § Parketta felújítás

I. A Vevők tudomásul veszik, hogy a lakások parkettája policiklusos aromás szénhidrogénnel (PAH) szennyezett. A Szövetség az Oberursel-i ARGUK környezetvédelmi laboratóriumban véletlenszerűen tesztelte a lakásokat. Az 1998.04.21-én kelt vizsgálati eredmény a Vevők rendelkezésére áll. A Vevők azzal is tisztában vannak, hogy a lakások beépített szekrényei is szennyezettek lehetnek.

II. A szövetség részaránya a parketta felújítás költségeiből 5 817 440 DM-ot tesz ki, amelyet már teljes mértékben figyelembe vettek az 5 182 560 DM-os vételár kiszámításánál.

A Szövetség költségrészesedésének alapja az összes eladott lakásban a Vevők által tervezett teljes parkettacsere.

Kifejezetten kizárt a parkettafelújításban való minden további költségrészesedés, valamint a Szövetség bármely más meglévő szennyezőanyagért való felelőssége, valamint a Szövetség esetleges kármentesítésében való részvétele.

A Vevők vállalják a Szövetség felé a lakások parketta felújítását,

melyik

a) a helyszínrajzon késsel jelölt területen belül található (5. sz. melléklet), a mai közjegyzői igazolás napjától számított 2 éven belül, b) a helyszínrajzon (5. számú melléklet) pirossal jelölt területen belül található, a 8. § (5) bekezdése szerinti birtokbaadást követő 2 éven belül. II, a parketták teljes cseréjével. A Vevők közötti belső jogviszonyban Vevő 2a) vállalja a fenti kötelezettségeket.

III. A felújítást igazolni kell a Szövetség felé. Ennek bizonyítéka a felújítási intézkedések elvégzésével megbízott szakcég írásbeli visszaigazolása. A Szövetség fenntartja a jogot a felújítási intézkedések végrehajtásának ellenőrzésére. Amennyiben az ingatlan egészére vagy annak egy részére nem igazolható, 242.--- DM/nm felújítatlan parketta területet kell visszafizetni a Szövetségnek.

A helyszínrajzon pirossal jelölt ingatlanrészekre (5. sz. melléklet)

pótbefizetési kötelezettség akkor is fennáll, ha és amennyiben a szövetség vagy a holland fegyveres erők a birtokbaadás előtt parkettafelújítást hajtott végre.

A pótlékot a szövetség kérését követő hat héten belül kell teljesíteni.

Fizetési késedelem esetén a jelen szerződés 6. § V. bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

12. § Külső fejlesztés

I. SZENNYVÍZ ÁRTALMATLANÍTÁSA / FELÜLETI VÍZ ÁRTALMATLANÍTÁSA

A) Az ingatlan közműves szennyvízelvezető rendszerre és felszíni vízelvezetésre be van kötve. A szennyvizet a mellékelt helyszínrajzon (6. sz. melléklet) pirossal jelölt lakótelepi gyűjtőcsöveken keresztül vezetik a laktanya kék színnel jelölt kombinált szennyvízgyűjtő vezetékébe és tovább a közcélú főgyűjtőbe.

A felszíni vizet kezdetben a helyszínrajzon (6. sz. melléklet) sárgával jelölt csapadékvíz visszatartó medencékbe gyűjtik, majd a szennyvízhez hasonlóan a pirossal jelölt gyűjtőcsöveken is elvezetik.

A csapadékvíz visszatartó medencék kapacitása korlátozott. Erős csapadék esetén a csapadékvíz-visszatartó medencékben össze nem gyűjthető felszíni víz túlfolyón keresztül a zölddel jelölt felszíni vízgyűjtő vezetékbe kerül, és közvetlenül a Bautzenbach-patakba kerül.

A gyűjtőcsövek a következő, harmadik féltől származó ingatlanokon futnak át, és részben engedélyezési szerződésekkel, valamint korlátozott személyi szolgáltatásokkal vannak biztosítva a Szövetség javára - az alábbiak szerint:

- Zweibrücken telekkönyvi 7002. sz. 207, parcella sz. 3135/1, Tulajdonos: Zweibrücken város, Fekvése/használati módja: Közlekedési terület

A biztosíték típusa: nincs valódi biztosíték, nincs engedély,

- Zweibrücken telekkönyvi 7005. sz. 142 és 197, parcella sz. 2852/16 és

3134/4, Tulajdonos: Zweibrücken városa,

Helyszín/használati mód: Erdő, közlekedés, mezőgazdasági terület,

a biztonság: Csatornarendszer üzemeltetési joga; A gyakorlat átruházható harmadik félre. 1963.11.29-i és 1985.5.4-i engedélyezési megállapodások,

- Zweibrücken telekkönyvi 6780. sz. 1, parcella sz. 2652/15, Tulajdonos: Házastársak Dr. Heidi Lambert-Lang és Dietrich Lang; Zweibrücken, Hely/használati mód: Gyep,

A biztosíték típusa: nincs valódi biztosíték, nincs engedély,

- Zweibrücken telekkönyvi 4291. sz. 1, parcella sz. 2652/10, Tulajdonos: Dietrich Lang úr, Zweibrücken, Fekvése/használati módja: Építési telek és gyepek,

A biztosíték típusa: nincs valódi biztosíték, nincs engedély.

A meglévő engedélyezési megállapodásokat a Vásárlók ismerik.

B.) A Szövetség a 6. számú mellékletben piros és zöld színnel jelölt gyűjtőcsöveket, valamint a sárga színnel jelölt csapadékvíz visszatartó medencéket polgári jogi társaságként a Vevők részére átadja. Ennek érdekében a fent említett engedélyezési szerződésekből eredő összes jogát - a meghatározott részvételi arányban - a Vevőkre ruházza. A Szövetség nem vállal felelősséget ezen engedélyjogok meglétéért.

A Vevők célja, hogy a gyűjtőcsöveket és a csapadékvíz visszatartó medencéket egy fejlesztési szerződés keretében Zweibrücken városának (ártalmatlanító cégek) adják át.

számú parcellákon a csővezeték nyomvonalához. 2652/10 és 2652/15, a tulajdonosokkal engedélyezési megállapodás és valós biztosított vezetékjog nincs. A szövetség ezt közvetlenül Zweibrücken városa javára állítja vissza.

A szennyvízoldali külső fejlesztés biztosításával kapcsolatos minden egyéb költség, így különösen a gyűjtőcsövek Zweibrücken városba történő átadása, valamint ezen vezetékek valós biztonsága a többi ingatlan tekintetében a Vevőket, belső kapcsolatukban a 2a. Vevőt terhelik.

C.) A Vevők a helyszínrajzon (6. sz. melléklet) piros és zöld színnel jelölt szennyvízvezetékek, valamint a sárgával jelölt csapadékvíz visszatartó medencék ingyenes használati jogát biztosítják a Szövetségnek mindaddig, amíg a holland fegyveres erők továbbra is a településen élnek.

Vállalják a vezetékek és a csapadékvíz visszatartó medencék működőképes állapotban tartását, hogy a megfelelő szennyvízelvezetés biztosított legyen.

D.) A lakótelepet a délnyugati ingatlanhatáron elhagyó gyűjtőcső közös használatára engedélyezési megállapodás van a 1. sz. 2651, Dr. Josef Ries úr, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken., 1974.12.16., 1981.09.28., 1981.10.1., valamint 16.8., 185.1985. 1996.2.9./1996.2.13.

A Vevők e nter az általuk ismert szerződéses jogviszonyba a Szövetség helyett .

II. ÉDESvíZ ELLÁTÁSA

A lakótelep be van kötve a közüzemi édesvízellátásba. számú épületben található vízszivattyútelepen található a közcélú fővezeték átemelő helye. 4241.

A lakótelepet ellátó édesvízvezeték a Studentenwerk Kaiserslautern szomszédos ingatlanán fut keresztül.

E vezetékszakasz Vevők általi közös használatára vonatkozóan a jelen szerződés 13. § VIII. bekezdésére hivatkozunk.

III. TÁPEGYSÉG

A Kreuzberg teljes területe egy egységet alkot, amelyet egy 20 KV-os gyűrűs fő- és transzformátorállomások fejlesztenek. 4210 és 4238. A transzformátorállomásokat a Szövetség már eladta Zweibrücken városának.

A cél a 20 KV-os körgyűrű átadása Zweibrücken városa számára, valamint e vezeték valódi biztonsága Zweibrücken város javára.

Ennek fényében a 20 KV-os gyűrűs fővezeték nem kerül értékesítésre az ingatlannal. A Vevők vállalják, hogy a "szükséges mértékben" együttműködnek a 20 KV-os körgyűrű Zweibrücken város részére történő átadásában. Különösen vállalják, hogy a Szövetség kérésére megfelelő és szokásos módon valós biztonságot nyújtanak a csővezeték nyomvonalára Zweibrücken városa (önkormányzati közművek) javára.

A valódi biztosíték biztosításáig a Vevők megadják a Szövetségnek és Zweibrücken városának (közművek) a szükséges hozzáférési jogokat a transzformátorállomások és a 20 KV-os körgyűrű üzemeltetéséhez és karbantartásához. Továbbá a Vevők vállalják, hogy a zweibrückeni önkormányzati közművekkel egyeztetve a lakótelepen belüli épületeket a szükséges mértékben mérőberendezésekkel látják el.

13. § Belső fejlesztés

I. A vevők azok tisztában van azzal, hogy jelenleg az egész lakótelep magánfejlesztés alatt áll.

Ez azt jelenti, hogy a szennyvíz-, édesvíz- és kiefeszültségű vezetékek, valamint a hő- és melegvízellátás létesítményei, valamint az utak, beleértve a közvilágítást is, a Szövetség tulajdonában vannak, és nem nyilvánosak. A Vevők a vezetékek menetére vonatkozó terveket megkapták. A Szövetség nem vállal felelősséget a terveknek a csővezetékek tényleges menetének való megfeleléséért.

II. Útburkolatok Az útburkolatok állapota, beleértve a közvilágítást is, a Vevők előtt is mert.

A szövetség engedélyezte a Studentenwerk Kaiserslautern számára, hogy a következő utakat közösen használja a diákokthoz megközelítésére:

- Texasstraße Amerikastraße-tól a Virginiastraße-val való találkozásig, - Virginiastraße a megvásárolt ingatlan déli határáig. A Vásárlók vállalják, hogy ezt az együtthasználatot eltűrik.

III. Szennyvízelvezetés Az 1997-ben lezajlott kamerás vizsgálat eredménye szerint az ingatlanon belüli szennyvízvezetékek működőképes állapotban vannak. Ezt a feltételt a Vásárlók ismerik.

A Studentenwerk Kaiserslautern számára a Szövetség engedélyezte a szennyvízvezeték társhasználatát a szövetségi tulajdonú szennyvízvezetésekről való leválasztás időpontjáig, de csak olyan mértékben, ameddig a szennyvíz átvezetését az illetékes építésfelügyeleti hatóság vagy vízügyi hatóság jóváhagyta.

A Vevők vállalják, hogy ezt az együtthasználatot eltűrik mindaddig, amíg a leválasztás meg nem történik, vagy a szennyvízvezetékek átadásra kerülnek az ártalmatlanító cégekhez.

IV. Felsőzíni vízelvezetés A Vevők tudatában vannak annak, hogy a felszíni vízelvezető rendszer már nem felel meg a hatályos vízjogi előírásoknak.

V. Édesvízellátás Vevők tudatában vannak annak, hogy a lakóépületeket ellátó édesvíz vezetékek részben zöldterületen futnak, rossz állapotúak, felújításra szorulnak.

VI. Áramellátás Vevők tudomásul veszik, hogy a lakóépületeket ellátó kisfeszültségű vezetékek részben a zöldterületeken, illetve egyes lakóépületek pincéjén keresztül húzódnak.

VII. Hő- és melegvízellátás A lakótelep hő- és melegvízellátását jelenleg a 2. számú épület széntüzelésű fűtőműve biztosítja. 4233.

A Vevők tisztában vannak azzal, hogy a fűtőmű a TÜV Pfalz e.V. legutóbbi ki bocsátásvédelmi mérése szerint nem felel meg a TA Luft (Műszaki utasítás a levegőminőség-ellenőrzésről) kibocsátási értékeinek.

A Vevők különösen ismerik a Gewerbeaufsichtsamt Neustadt a.d. vonatkozó közleményét. Weinstraße kelt: 1997.10.27. – Ref. 5/32, 2/97/244/Mg/Jg –.

A Vevők vállalják, hogy a fűtőművet továbbra is üzemeltetik, a 97.10.27-én kelt hirdetés ismert feltételeit gáz/olaj üzemre való átállással betartják, és a Holland Honvédségnek visszaadásig megfelelő ellátást biztosítanak a Holland Honvédségnek kiadott lakások számára, ésszerű, szokásos helyi feltételek mellett.

A Vevők közötti belső jogviszonyban a 2b) Vevő vállalja ezt a kötelezettséget. 2a) Vevő cserébe vállalja, hogy fenntartja a 2. számú épületben található fűtőmű gazdasági életképességét. 4233. sz., valamennyi közösen vásárolt lakóépület fűtőművön keresztül történő hőellátásának biztosítására (4233. sz.), és továbbértékesítés esetén e kizárólagos hővételi kötelezettséget a fűtőműből (4233. sz.) áthárítani a megszerzőre, és ennek megfelelően kötelezni a későbbi jogutódokat.

VIII. A szomszédos ingatlan parcellán 1. sz. 2885/12, épület és szabadtér, Virginiastraße 14, 16 és 18, korlátozott személyi szolgalmi jogot jegyeztek be a Németországi Szövetségi Köztársaság (Szövetségi Pénzügyi Igazgatóság) javára a vezetékjogok (villany, víz, fűtés, közvilágítás) biztosítására.

A Szövetség a Vevők kérésére követeli e jogok visszaállítását

a Studentenwerktől a Vevők javára.

Továbbá a Studentenwerkkel kötött, a fejlesztési létesítményekre vonatkozó adásvételi szerződésből eredő minden jogot a Vevőkre ruház. A vonatkozó szerződéses rendelkezések a Vásárlók előtt ismertek.

IX. Távközlési kábelek

A Vevők tudomásul veszik, hogy a nyugati ingatlanhatáron, a Virginiestraße 8-12. szám alatti lakóház mögött telekommunikációs kábel van lefektetve a diákotthon ellátására. A Vevők a telekommunikációs kábel további fennállását tolerálják, melynek lefutása a helyszínrajzon (7. sz. melléklet) piros színnel van jelölve.

14. § Vevők kötelezettségei I

I. A holland fegyveres erők részére bérbe adott ingatlanrészek megfelelő fejlesztésének biztosítása. A Vevők közötti belső viszonyban a Vevő 2a) vállalja az ezzel kapcsolatos költségeket. A céltartalék lehetőség szerint a fejlesztési létesítmények, utak és fővezeték-hálózatok fejlesztési szerződés keretében Zweibrücken városa részére történő átadásával történik. Ennek során a Vevőknek biztosítaniuk kell, hogy elegendő parkolóhely álljon ingyenesen a Holland Fegyveres Erők rendelkezésére, miután az útterületeket közforgalom számára kijelölték.

II. Az útterületek nyilvános felszenteléséig a 2a) Vevő a Szövetségnek, valamint a Holland Honvédségnek és látogatóinak a lakótelepen belüli útterületek társhasználati jogát biztosítja, valamint a holland fegyveres erők számára a korábbi mértékben ingyenes parkolóhelyeket biztosít.

A valódi biztonságról lemond.

Vevő 2a) vállalja, hogy a holland fegyveres erők részére bérbe adott ingatlanrészekben belüli útterületeket forgalomcsillapított területként alakítja ki.

III. Amennyiben a fejlesztési rendszerek nyilvános hálózatba integrálása nem valósul meg, a Vevők vállalják, hogy a holland fegyveres erők számára megfelelő ellátást és ártalmatlanítást biztosítanak, és szükség esetén különösen új édesvízi vezetékeket fektetnek le. A Vevők közötti belső viszonyban a Vevő 2a) vállalja az ezzel kapcsolatos költségeket.

IV. A Vásárlók vállalják, hogy értesítik a Landau Szövetségi Ingatlanhivatalt, valamint a Holland Fegyveres Erők „DGW &T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven” ingatlanosztályát azokról az építési intézkedésekről, amelyek a bérbe adott területet érintik, vagy ronthatják annak lakóértékét, valamint ezen építési intézkedések ütemezését olyan időben, hogy az építkezésre reagálni tudjanak.

V. Az ingatlan egy részének harmadik személy részére történő továbbértékesítése esetén ez a harmadik személy is ugyanúgy köteles.

A Vevők vállalják, hogy a holland fegyveres erők részére bérbe adott terület megfelelő fejlesztése érdekében a Szövetség kérésére gondoskodnak az ellátási és ártalmatlanítási létesítmények valós biztonságáról.

15. § egyetemleges felelősség

A jelen szerződésben a Szövetséggel szemben vállalt valamennyi kötelezettségért a 2. a) és 2. b) Vevők egyetemleges adósként felelnek.

16. § Szállítmányok

A szerződő felek megállapodnak abban, hogy a szállítmányokat két vagy több kiegészítő okiratban kell bejelenteni.

A helyszínrajzon (5. sz. melléklet) késsel jelölt részterületre vonatkozó átadásra csak akkor kerül sor, ha a felmérések megtörténtek és a változtatások a változási igazolások, valamint a 7. § (1) bekezdése szerinti bankgaranciák bemutatásával rendelkezésre állnak. Átadták a Szövetségnek a II.

A helyszínrajzon (5. sz. melléklet) pirossal jelölt részterületre vonatkozó átadásra csak akkor kerül sor, ha a felmérések megtörténtek, a változtatások a változási igazolás bemutatásával elérhetőek, a Holland Honvédség az átadandó területet visszaadta a Szövetségnek, vagy hozzájárult a tulajdonjog átruházásához, és az annak III.

17. § Kiemelt szállítási értesítések T

◦ A 2a) és 2b) pontban megnevezett vevők javára egy-egy elsőbbségi átadás-átvételi nyilatkozat bejegyzése az I. §. Az ingatlan-nyilvántartásban jóváhagyott és bejelentett vagyok.

A felek jóváhagyják és kérik ezen elsőbbségi felhívások törlését. a) a tulajdonosváltás bejegyzésével járó szerződéses ingatlanon, ha közbenső bejegyzés nem történt, kivéve, ha a megszerző hozzájárult, b) a nem értékesített részterületen a 3. § (2) bekezdése szerint. 1. §-ában említett ingatlanból az ingatlan-nyilvántartási változási igazolás végrehajtásával II. Annak bizonyításához, hogy melyik ingatlant nem értékesítették, elegendő az eljáró közjegyző pecsétjével ellátott igazolás.

18. § Telekadó, vagyonadó, fejlesztési, homlokzati és fejlesztési hozzájárulások Az Építési Szabályzat, az önkormányzati illetéktörvény, valamint a Szövetségtől kért helyi alapszabály szerinti fejlesztési, homlokzati és fejlesztési hozzájárulások a közjegyzői okirat napjáig befizetésre kerültek, és a vételár részét képezik. A közjegyzői hitelesítés napjától kért hozzájárulások a Vásárlót terhelik, függetlenül azok kezdeményezésének időpontjától és a felhívás címzettjétől.

19. § Ingatlan-átruházási illeték

I. A jelen adásvételi szerződéssel és annak közjegyzői, bírósági és hatósági teljesítésével kapcsolatos költségek és díjak, valamint az ingatlan átruházási illeték Vevőt terhelik 2a).

II. A szerződő fél jóváhagyásának vagy megerősítésének költségeit az adott fél viseli.

20. § Jegyzői lebonyolítási tevékenység

I. Utasítást kap a közjegyző a szerződés érvényességéhez, illetve annak teljesítéséhez szükséges engedélyek vagy nemleges igazolások kérésére és átvételére. Ezek a jelen okirat eljáró közjegyzőhöz vagy letétkezelőhöz történő kézhezvételétől lépnek hatályba valamennyi félre nézve. A közjegyző haladéktalanul tájékoztatja a feleket.

II. Az ingatlan-nyilvántartásba minden bejegyzést csak az eljáró közjegyző kérelmei alapján szabad megtenni. Jogosult továbbá a BGB 181. §-ában foglalt korlátozás alóli kivétellel, hogy a felek részére külön-külön és korlátozottan kérelmet nyújtson be, valamint azokat azonos módon visszavonja, valamint jelen okiratot kiegészítse vagy módosítsa, amennyiben ez a kívánt ingatlan-nyilvántartási bejegyzés és a vásárlás lényeges elemeinek megvalósulásához szükséges.

szerződést nem érinti.

III. A szerződő felek lemondanak saját igénylési jogokról.

IV: A jegyző nem jogosult olyan feltételekhez és követelményekhez kötött hatósági engedélyek átvételére, amelyekkel a hatósági engedélyt megtagadják, vagy elővásárlási jogot gyakorolnak. Ezeket az értesítéseket maguknak a feleknek kell kézbesíteni; másolatát kéri a közjegyzőhöz eljuttatni.

21. § Elválaszthatósági záradék

Ha a jelen szerződés valamely rendelkezése érvénytelen vagy azzá válik, a jelen szerződés többi rendelkezése nem érinti.

Érvénytelen vagy érvénytelen rendelkezés helyett egy jogilag fennálló rendelkezést, vagy ha törvényi rendelkezés nem ír elő, a jelen szerződés értelmében vett rendelkezést kell alkalmazni.

22. § A közjegyzői okirat teljessége

További megállapodások nem születtek.

23. § Írásbeli nyomtatvány

A jelen szerződéshez kötődő későbbi megállapodások érvényességéhez írásos forma szükséges, kivéve, ha a közjegyzői hitelesítés kötelező.

24. § Közjegyzői utasítás

A feleket arra utasították, hogy:

I. jelen szerződés – amennyiben a földátruházási törvény vagy az építési szabályzat alkalmazandó – csak a megfelelő engedély kiadásával lép hatályba, és ezen túlmenően csak akkor teljesíthető a Szövetség által, ha az Építési Szabályzatban előírt engedélyek rendelkezésre állnak, és a törvényben meghatározott elővásárlási jogot nem gyakorolják;

II. minden jogilag kötelező erejű nyilatkozatot, amelytől a jelen szerződés megkötése és fennállása függ, a HGB 313. §-a szerint közjegyzői hitelesítéssel kell alátámasztani, ellenkező esetben a szerződés érvénytelen;

III. a tulajdonjog csak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel száll át a Vevőkre, ehhez rendelkezésre kell állnia az adóelszámolási igazolásnak és a hatósági engedélyeknek vagy nemleges igazolásoknak;

IV. a Szövetséget és a Vevőket egyetemlegesen köteles megfizetni a vagyonadó és az ingatlanátruházási illeték, valamint a közjegyzői és a perköltség, de a Szövetség csak annyiban, amennyiben költségmentességet vagy költségcsökkentést jogszabály nem biztosít;

V. a jegyző az ingatlan-nyilvántartást, de a telekkatasztert és az építési terhelési nyilvántartást nem ellenőrizte, az ingatlan-nyilvántartási megjelölés pedig nem ad tájékoztatást a megengedhető használat módjáról.

VI. a közjegyző nem vállalt adózási vagy gazdasági tanácsadást.

25. § Függelékek

Amennyire utal A jelen okirat mellékletei közé tartozik, ezek ennek a kontrasztnak az összetevői ct.

26. § Illetékességi hely

A jelen szerződésből eredő minden jogviták illetékességi helye Landau in der Pfalz.

27. § Másolatok

I. E szerződésből megkapja:

a Szövetség 1 eredeti és 3 hiteles másolat, a Vevők 1-1 eredeti és hiteles másolat, a Zweibrückeni Földhivatal 1 eredeti, a Zweibrückeni Adóhivatal Ingatlanátruházási Adóhivatal 2 példány és a Szakértői Bizottság 1 példány.

II. Az ingatlan-nyilvántartási bejelentéseket a Szövetség három példányban, a Vevők egy példányban kéri.

Végül a megjelent kijelentette:

Az eljáró jegyző végső meghallgatására valamennyi fél kifejezetten kijelenti, hogy a felek által hosszas előzetes egyeztetések során részletesen megtárgyalt, jogi és adótanácsadók által jóváhagyott szerződésszövegben további változtatásokat nem kíván végrehajtani.

Inkább ragaszkodnak a közjegyzői okirathoz a fent említett formában.

A jelen jegyzőkönyvet a közjegyző felolvasta, jóváhagyta és alább saját kezűleg aláírta:

a. melléklet:

Meghatalmazás

A pénzügyi igazgatásról szóló törvény (FVG) 16. §-a alapján a pénzügyi kiigazításról szóló 1971.08.30-i törvény (BGBl. I.S. 1426) változatában engedélyezem. Mr. Siegfried Hiller

a Landau Szövetségi Ingatlanhivatalnál a zweibrückeni 5958-as ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett ingatlan eladása céljából Zweibrücken kerületben, 2885/15 parcella, épület és szabad terület, Delawarestraße, Landstuhlerstraße 97, 107 Louisianastraße 95,7,1, 51,7,1, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraße 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 2, 7, 21, 22, 2, 2 31, Texasstraße, Virginiastraße 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17, 103 699 m2 összterülettel. A szerződés tárgyának értéke: 5 182 560 DM (szavakkal: ötmillió-száznyolcvankétezer-ötszázhatvan német márka) Landau, 1998.10.05. Szövetségi Ingatlanhivatal Landau Aláírás: Mr. Plauth ROAR

- Kivonat: A Németországi Szövetségi Köztársaság és Rajna-vidék-Pfalz tartomány (Studentenwerke Kaiserslautern) 1996.08.15-i adásvételi szerződése.

6. § Ellátási és ártalmatlanító csővezetékek/létesítmények, útterületek, engedélyek és közös használati jogok

I. A teljes Kreuzberg lakótelep hő-, víz- és áramellátása, valamint szennyvízelvezetése szövetségi tulajdonú vezetékhalózaton keresztül történik, amely egy egységet alkot.

Továbbá a Kreuzberg lakótelep útjai a közvilágítással együtt a Szövetség tulajdonában vannak. (....)

II. 2. § (2) bekezdésében leírt vásárolt ingatlanban. I, ott vannak a víz, villany, távfűtés és közvilágítás ellátó vezetékei, amelyek továbbra is szükségesek a szövetségi tulajdonú Kreuzberg lakótelep ellátásához. Ezen kívül a megvásárolt ingatlanon vízátemelő (4241) található, amely továbbra is szükséges a Kreuzberg lakótelep ellátásához.

A jelen okirat 2a (vízvezetékek/szivattyútelep), 2b (villany), 2c (utcavilágítás) és 2d (távfűtés) mellékleteként csatolt helyszínrajzokon piros színnel jelölik a vezetékek menetét, valamint a vízátemelő helyét, melyeket a szerződő felek betekintésre bemutattak és jóváhagytak. A helyszínrajzok jelen szerződés részét képezik. (....)

VII. A Vevő vállalja, hogy a megvásárolt ingatlanon található szövetségi tulajdonú távfűtési létesítmények, víz- és villanyvezetékek, közvilágítás, valamint a vízszivattyú telep további üzemeltetését engedélyezi mindaddig, ameddig ez a Kreuzberg lakótelep - egyedi épületek - ellátásához szükséges.

Ennek az engedélynek a biztosítására a Vevő korlátozott személyi szolgalmi jogot rendel el a Német Szövetségi Köztársaság (Szövetségi Pénzügyi Igazgatóság) javára az alábbi tartalommal: " Harmadik személyre átruházható jog a felszín alatti víz- és villanyvezetékek üzemeltetésére, karbantartására és felújítására (vezetési jog), közvilágítási berendezések üzemeltetésére, valamint a köztársasági vezető 420 szövetségi épület egy földalatti fűtési vezetékén keresztül történő üzemeltetésére. Németország a Vevővel történt előzetes egyeztetést követően - a rendkívüli esetek kivételével - megbízottjain keresztül beléphet az ingatlanba, és elvégezheti az ingatlanon az e jog gyakorlásához szükséges összes intézkedést.

Ez a jog magában foglalja a megterhelt ingatlan tulajdonosának azon kötelezettségét, hogy tartózkodjon minden olyan cselekménytől, amely a gyakorlását sértheti."

A Szövetség
jelentkezik, a
Vevő pedig
jóváhagyja

ennek a korlátozott személyi szolgalmnak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését.

A bejegyzésre csak a változásigazolások és az új ingatlankijelölések kézhezvétele után kerülhet sor. A jogok regisztrációja ingyenes.

VIII. A Vevő kötelezettséget vállal továbbá arra, hogy a Szövetség kérésére visszaállítja a fentiekben meghatározott jogait. VII a Szövetség által megjelölt harmadik személy javára is térítésmentesen és azok dologi biztosítékeként.